ODLOČBA KOMISIJE

z dne 8. julija 2008

o ukrepih C 58/02 (ex N 118/02), ki jih je Francija izvedla v korist Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 3182)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2009/611/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ([1]), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. **POSTOPEK**

(1) Francoska republika je 18. februarja 2002 Komisiji priglasila načrt pomoči za prestrukturiranje za *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (v nadaljnjem besedilu: SNCM) ([2]); ta priglasitev je bila dopolnjena 3. julija 2002. ([3]) Priglašena pomoč za prestrukturiranje je vključevala finančno sanacijo SNCM s strani *Compagnie Générale Maritime et Financière* (v nadaljnjem besedilu: CGMF) ([4]) v višini 76 milijonov EUR.

(2) Komisija je z dopisom z dne 19. avgusta 2002 francoske organe obvestila o odločitvi, da bo na podlagi člena 88(2) ES sprožila formalni postopek preiskave, določen v členu 6 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ([5]).

(3) Francoski organi so 8. oktobra 2002 ([6]) Komisiji sporočili svoje pripombe k odločbi z dne 19. avgusta 2002 ([7]).

(4) Na zahtevo francoskih organov so bili 24. oktobra 2002, 3. decembra 2002 in 25. februarja 2003 organizirani delovni sestanki s službami Komisije.

(5) Na podlagi uvedbe postopka je Komisija prejela pripombe dveh podjetij, tj. *Corsica Ferries France* (v nadaljnjem besedilu: CFF) 8. januarja 2003 ([8]) in skupine *Stef-TFE* 7. januarja 2003, in različnih francoskih ozemeljskih skupnosti 18. decembra 2002 ter 9. in 10. januarja 2003. Te pripombe je z dopisi z dne 13. in 16. januarja ter 5. in 21. februarja 2003 poslala Franciji, da bi ta izrazila svoja stališča.

(6) Francoski organi so svoja stališča o pripombah podjetja CFF in skupine *Stef-TFE* Komisiji poslali 13. februarja 2003 ([9]) in 27. maja 2003 ([10]).

(7) Službe Komisije so 16. januarja 2003 poslale zahtevo za dodatne informacije, francoski organi pa so nanjo odgovorili 21. februarja 2003.

(8) Francoski organi so z dopisom z dne 10. februarja 2003 ([11]) poslali trditve, s katerimi so želeli dokazati, da je načrt pomoči popolnoma v skladu s Smernicami Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij ([12]) (v nadaljnjem besedilu: Smernice iz leta 1999).

(9) Francoski organi so 25. februarja 2003 ([13]) na zahtevo Komisije poslali kopijo delničarskega sporazuma, ki povezuje družbo SNCM in skupino *Stef-TFE*.

(10) Komisija je z Odločbo 2004/166/ES z dne 9. julija 2003 (v nadaljnjem besedilu: Odločba iz leta 2003) ([14]) pod določenimi pogoji odobrila dodelitev pomoči za prestrukturiranje za družbo SNCM, plačljive v dveh obrokih, prvem v višini 66 milijonov EUR in drugem v višini največ 10 milijonov EUR, ki se bo določil glede na neto prihodke od prodaje sredstev, opravljene po sprejetju Odločbe iz leta 2003.

(11) Podjetje CFF je 13. oktobra 2003 vložilo ničnostno tožbo na Sodišče prve stopnje ES (v nadaljnjem besedilu: Sodišče prve stopnje) (zadeva T-349/03).

(12) Komisija se je 8. septembra 2004 odločila, da spremembe, ki jih je Francija zahtevala 23. junija 2004, tj. zamenjava ladje *Aliso* z ladjo *Asco* na seznamu ladij, ki jih je SNCM lahko uporabljala na podlagi Odločbe iz leta 2003, in prodaja ladje *Aliso* namesto ladje *Asco*, niso take, da bi izpodbijale združljivost pomoči za prestrukturiranje, odobrene z Odločbo iz leta 2003 ([15]), s skupnim trgom.

(13) Komisija je z odločbo z dne 16. marca 2005 (v nadaljnjem besedilu: Odločba iz leta 2005) odobrila izplačilo drugega obroka pomoči za prestrukturiranje v višini 3,3 milijona EUR, s čimer se je skupni znesek odobrene pomoči za prestrukturiranje povišal na 69 292 400 EUR.

(14) Sodišče prve stopnje je 15. junija 2005 v zadevi T-349/03 razveljavilo Odločbo iz leta 2003 zaradi napačne presoje omejenosti pomoči na najnižjo vsoto. Posledica te sodbe je bila, da se je Komisija vrnila na stopnjo formalnega postopka preiskave, sproženega z odločbo z dne 19. avgusta 2002, in da sta odločbi z dne 8. septembra 2004 in 16. marca 2005, ki sta temeljili na razveljavljeni Odločbi iz leta 2003, postali zastareli.

(15) Francoski organi so 25. oktobra 2005 ([16]) Komisiji poslali informacije o finančnem položaju družbe od priglasitve načrta pomoči za prestrukturiranje 18. februarja 2002.

(16) Francoski organi so 17. novembra 2005 ([17]) predložili podatke o posodobitvi načrta prestrukturiranja iz leta 2002 in obnovitvi lastniškega kapitala SNCM ([18]).

(17) Francoski organi so 15. marca 2006 Komisiji poslali kratko obvestilo o trgu, poslovni načrt (dohodkovni del) in izkaz uspeha ([19]) Drugi dokumenti so bili službam Komisije predloženi 28. marca 2006 in 7. aprila 2006 ([20]). V tej zadnji pošti so francoski organi Komisijo med drugim pozvali, naj oceni, da se del pomoči za prestrukturiranje iz leta 2002, zlasti znesek v višini 53,48 milijona EUR, zaradi svoje narave „nadomestila za opravljanje javne službe“ ne opredeli kot ukrep, sprejet na podlagi načrta prestrukturiranja, ampak kot ne-pomoč v smislu sodbe v zadevi *Altmark* ([21]) ali kot samostojen in neodvisen ukrep načrta prestrukturiranja na podlagi člena 86(2) ES.

(18) Komisiji je bil 21. aprila 2006 na podlagi člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ([22]) priglašen načrt koncentracije, s katerim podjetji Veolia Transport (v nadaljnjem besedilu: VT) ([23]) in Butler Capital Partners (v nadaljnjem besedilu: BCP) pridobita skupni nadzor nad družbo SNCM ([24]). Komisija je 29. maja 2006 sprejela odločbo, s katero je odobrila to koncentracijo ([25]).

(19) Francoski organi so 21. junija 2006 ([26]) Komisiji poslali odlok z dne 26. maja 2006 ministrstva za gospodarstvo, finance in industrijo o odobritvi finančnih poslov, ki jih je izvedla družba CGMF, odredbo št. 2006-606 z dne 26. maja 2006 o prenosu družbe SNCM v zasebni sektor in odlok z dne 26. maja 2006 o odobritvi finančnih poslov, ki jih je izvedla SNCF.

(20) Podatki o prenosu pooblastil javne službe in pomoči socialne narave v zvezi s povezavami s Korziko so bili Komisiji poslani 7. junija 2006 ([27]).

(21) Komisija se je 13. septembra 2006 odločila, da bo sprožila postopek iz člena 88(2) ES glede novih ukrepov, izvedenih v korist družbe SNCM, ob vključitvi načrta prestrukturiranja, priglašenega leta 2002 ([28]) (v nadaljnjem besedilu: Odločba iz leta 2006).

(22) Francija je 16. novembra 2006 Komisiji poslala svoje pripombe na podlagi Odločbe iz leta 2006 ([29]).

(23) Ker je Komisija od nekaterih zainteresiranih strank prejela zahtevo za enomesečno podaljšanje roka za predložitev pripomb ([30]), se je odločila, da vsaki zainteresirani stranki odobri ta dodatni rok ([31]).

(24) Komisija je od družb CFF ([32]) in STIM d'Orbigny (v nadaljnjem besedilu: STIM) ([33]) prejela pripombe ter jih z dopisom z dne 20. februarja 2007 posredovala francoskim organom. Stališča je poslala tudi zainteresirana tretja stran, in ta so bila prav tako posredovana francoskim organom, a jih je 28. maja 2008 umaknila.

(25) Francoski organi so 30. aprila 2007 sporočili svoje pripombe k stališčem zainteresiranih tretjih strani ([34]).

(26) CFF je 20. decembra 2007 zaradi državnih pomoči zoper družbo SNCM vložila pritožbo, ki dopolnjuje poslane informacije z dne 15. junija 2007 in 30. novembra 2007. Ta pritožba se nanaša na člen 3 nove pogodbe o prenosu pooblastil javne službe, sklenjene junija 2007 med ozemeljsko skupnostjo Korzike in skupino *Compagnie Méridionale de Navigation* – SNCM za obdobje 2007–2013. Po navedbah družbe CFF bi izvajanje te določbe družbi SNCM prineslo nova finančna sredstva v višini 10 milijonov EUR za leto 2007. Poleg tega naj bi bilo nadomestilo, izplačano družbi SNCM iz naslova obveznosti javne službe, državna pomoč, ki naj bi bila povrhu še nezakonita, ker ni bila priglašena Komisiji.

(27) Ker je bila vrsta informacij Komisiji poslana po poteku roka, ki je bil sprva določen na 13. februar 2007 ([35]), je Komisija zainteresirane strani obvestila o odločitvi, da rok za predložitev pripomb tretjih strank podaljša do 14. marca 2008.

(28) Komisija je 26. marca 2008 Franciji poslala pripombe zainteresiranih tretjih strani, Francija pa je svoja stališča sporočila 28. marca 2008, 10. aprila 2008 in 28. aprila 2008.

2. OPREDELITEV UPRAVIČENCA UKREPOV, KI SO OBRAVNAVANI V TEJ ODLOČBI

(29) Upravičenec ukrepov, ki so obravnavani v tej odločbi, je *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (SNCM), ki združuje več hčerinskih družb v pomorskem sektorju in opravlja pomorski prevoz potnikov, avtomobilov in tovornjakov na povezavah med celinsko Francijo in Korziko, Italijo (Sardinijo) in Magrebom (Alžirijo in Tunizijo).

(30) SNCM je javna delniška družba, ki je nastala leta 1969 z združitvijo Compagnie générale transatlantique in Compagnie de navigation mixte, ki sta bili ustanovljeni leta 1850. Družba se je sprva imenovala Compagnie générale transméditerranéenne, leta 1976 pa se je, potem ko je Société nationale des chemins de fer (SNCF) pridobila delež v njenem kapitalu, preimenovala v Société nationale maritime Corse-Méditerranée. Francoska vlada je namreč družbo izbrala za izvajanje načela ozemeljske kontinuitete s Korziko, tj. za uskladitev cen pomorskega prevoza s cenami družbe SNCF za železniški prevoz na podlagi pogodbe, sklenjene 31. marca 1976 za 25 let. Francoska vlada je Compagnie générale transatlantique že naložila nalogo zagotavljanja povezav s Korziko na podlagi predhodne pogodbe, sklenjene 23. decembra 1948.

(31) Ob priglasitvi finančne sanacije leta 2002 je bila SNCM v 20-odstotni lasti družbe SNCF in 80-odstotni lasti družbe CGMF. Po odprtju kapitala družbe SNCM 30. maja 2006 (glej točko 18 te odločbe) imata BCP in VT 38 % oziroma 28 % kapitala SNCM, CGMF pa ohranja 25-odstotni delež kapitala (9 % kapitala je rezerviranega za zaposlene).

(32) Glavne hčerinske družbe SNCM so *Compagnie Méridionale de Navigation* (v nadaljnjem besedilu: CMN) ([36]), Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH) ([37]), *Aliso Voyage* ([38]), *Sud-Cargos* ([39]), *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (SARA) ([40]), *Ferrytour* ([41]) in *Les Comptoirs du Sud* ([42]).

(33) Po prodaji ladij velikih hitrosti *Aliso* septembra 2004 in *Asco* ([43]) maja 2005 ladjevje družbe SNCM šteje deset ladij (pet trajektov ([44]), štiri ladje za kombinirani prevoz (tovor in potniki) ([45]) in eno ladjo velikih hitrosti (LVH), ki pluje predvsem iz Nice ([46]), od katerih je SNCM sama lastnica sedmih ([47]).

(34) Zaradi izčrpnosti je treba opozoriti, da se redne storitve pomorskega prevoza med pristanišči celinske Francije in Korzike od leta 1948 zagotavljajo na podlagi storitev javne službe, za katere sta koncesijo med letoma 1976 in 2001 imeli družbi SNCM in CMN na podlagi okvirne pogodbe, sprva sklenjene za 25 let. V skladu z veljavnimi predpisi Skupnosti ([48]) in po evropskem javnem razpisu ([49]), ki ga je organizirala ozemeljska skupnost Korzike ([50]), sta družbi SNCM in CMN skupaj dobili dovoljenje za prenos pooblastil javne službe (v nadaljnjem besedilu: PPJS), ki se nanaša na povezave s Korziko iz Marseilla, v zameno za finančna nadomestila v obdobju 2002–2006.

(35) Ker je PPJS konec leta 2006 potekel, je bila zgoraj navedena pomorska javna služba, ki je bila predmet novega javnega razpisa na evropski ravni ([51]), dodeljena skupini SNCM-CMN za obdobje od 1. maja 2007 do 31. decembra 2013 in subvencijo v višini približno 100 milijonov EUR na leto.

(36) Vzporedno so za vse prevoznike, ki opravljajo povezave z otokom iz Toulona in Nice, določene obveznosti glede pogostosti povezav. Na teh linijah prebivalci Korzike in tudi druge kategorije potnikov od leta 2002 uživajo socialne pomoči, uvedene z odločbama Komisije z dne 2. julija 2002 ([52]) in 24. aprila 2007 ([53]), in jih bodo uživali do leta 2013.

3. KONKURENČNO OZADJE

(37) SNCM deluje v glavnem na dveh različnih trgih, in sicer na trgu potniškega in trgu tovornega prometa: po eni strani zagotavlja povezave s Korziko in Magrebom iz Francije, po drugi strani pa, dodatno, povezave z Italijo in Španijo.

3.1 Povezave s Korziko

Potniški prevoz

(38) Povezave s Korziko za prevoz potnikov so trg, za katerega je značilna velika odvisnost od sezone. Zanj so namreč značilni viški sezonskega obiska, ki so lahko desetkrat večji od obiska v mesecu z najmanjšim obiskom, kar od prevoznikov zahteva ladjevje z zadostno zmogljivostjo za odziv na te konice. Polovica prometa se ustvari julija in avgusta. Poleg tega obstaja neravnotežje glede na smer potovanja tudi v obdobju konic: julija, na primer, so odhodi s celine polni, medtem ko so ladje ob vrnitvi z otoka skoraj prazne. Zato so stopnje povprečne letne zasedenosti ladij sorazmerno nizke.

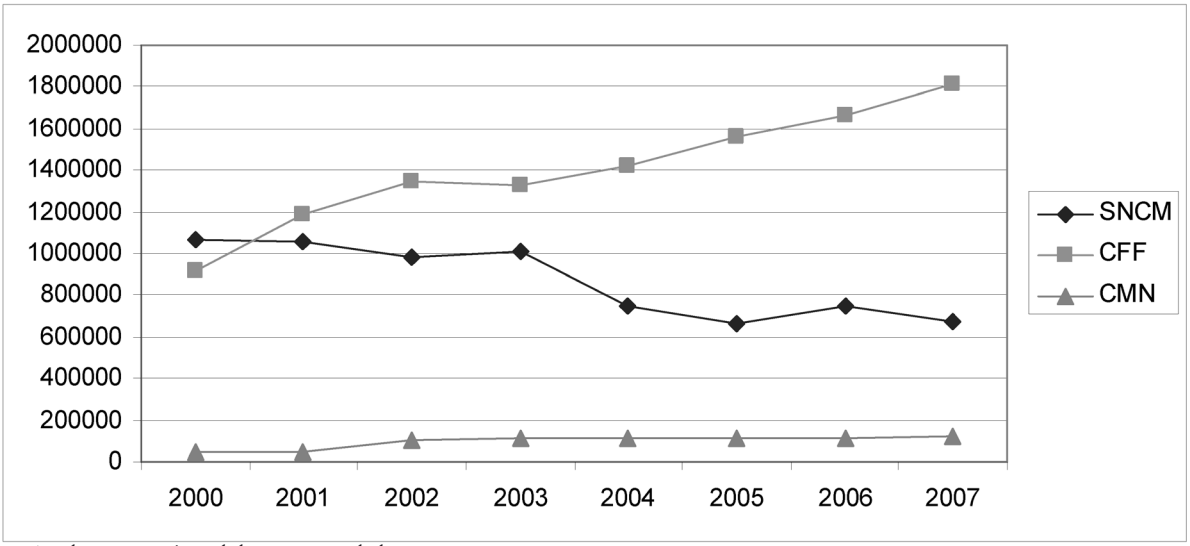
(39) Družba SNCM je tradicionalna prevoznica, ki povezuje Korziko s celinsko Francijo. Na splošno dve tretjini dejavnosti te družbe potekata med Marseillem in Korziko na podlagi prenosa pooblastil javne službe; zadnja tretjina dejavnosti te družbe so povezave z drugimi izhodišči ali cilji (Nica–Korzika, Toulon–Korzika, mednarodne povezave s Sardinijo ali Magrebom).

(40) SNCM je dolgo imela monopol v svoji glavni dejavnosti. Vendar pa se od leta 1996 srečuje s hitro razvijajočo se konkurenco. Tako je danes družba *Corsica Ferries France* (CFF) prevladujoči akter pri pomorskih povezavah med celino in Korziko, njen tržni delež pa se nenehno povečuje. Čeprav je CFF na tem trgu prisotna šele od leta 1996, pa se je njen „potniški" promet med letoma 2000 in 2005 povečal za […] (*) na leto, ta rast pa se še nadaljuje. Tako se danes skoraj […] potnikov, ki potujejo po morju med celino in Korziko, odloči za ladjo družbe CFF, medtem ko jih samo […] uporabi ladjo družbe SNCM, družba CMN pa prepelje preostale potnike, to je […].

(41) Položaj, ki ga je v sedmih letih dosegla CFF na zadevnem trgu, se kaže tudi glede na število potnikov, prepeljanih v sezoni med Korziko in celinsko Francijo. Iz spodnjega grafa izhaja, da se je tržni delež družbe CFF povečal s 45 % leta 2000 na […] % leta 2007, tržni delež družbe SNCM pa se je zmanjšal s 53 % na […] % v istem obdobju, pri čemer je razlika večja od milijona prepeljanih potnikov.

Graf 1

Število potnikov, prepeljanih v posamezni sezoni (maj–september) med celinsko Francijo in Korziko – sezone od leta 2000 do leta 2007

Vir: Observatoire régional des transports de la Corse.

(42) Drugi manjši konkurenti družbe SNCM pri povezavah s Korziko so *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), Moby Lines, Happy Lines in TRIS.

(43) V zadnjih dveh letih so se ponudba družbe SNCM in njeni tržni deleži za povezave s Korziko zmanjšali, pri čemer se je ponudba mest zmanjšala za […] % (–[…] % za povezave iz Nice in –[…] % za povezave iz Marseilla).

(44) Vendar pa nadaljevanje upadanja tržnih deležev kaže, da se zaupanje potnikov, ki je bilo zelo omajano zaradi stavk in neredov, ki so jih povzročili socialni konflikti v letih 2004 in 2005, zlasti ob privatizaciji podjetja, vrača zelo počasi. Vrnitev zaupanja je nujen pogoj za zaustavitev zmanjševanja tržnega deleža družbe SNCM, ugotovljenega v zadnjih letih. V tem smislu rast prometa leta 2007 vrača zaupanje v sposobnost preživetja podjetja, čeprav je izgubilo precejšnje tržne deleže v korist svojega edinega konkurenta, katerega tržni delež je danes veliko večji.

(45) Trg pomorskega potniškega prevoza med celino in Korziko se je v zadnjih 15 letih povečeval za povprečno 4 %; njegova rast bi se morala nadaljevati, pri čemer je za leto 2008 predvideno povečanje za […] %, za naslednja leta pa zmerna rast. Kljub temu se zdi, da se novi prevozniki ne poskušajo uveljaviti na tem trgu. Na javni razpis, ki ga je objavil Office des Transports de Corse za dodelitev prenosa pooblastil javne službe za opravljanje pomorskih povezav z nekaterimi pristanišči na Korziki v obdobju 2007–2013, sta prispeli samo ponudbi družb CFF in SNCM-CMN, čeprav so bili mogoči delni odgovori za dano linijo.

(46) Kar zadeva glavno konkurentko družbe SNCM, je družba CFF močno povečala svojo ponudbo mest s 500 000 na […] milijonov med letoma 1999 in 2007 (od tega je bilo povečanje med letoma 2006 in 2007 […]-odstotno), kar ji je omogočilo povečanje prometa (s […] milijonov leta 2005 na […] milijonov leta 2007). Ta politika vseeno vodi v strukturno nižje stopnje zasedenosti pri družbi CFF kot pri družbi SNCM, z razliko […] odstotnih točk leta 2007. Pri družbi SNCM je povprečna stopnja zasedenosti leta 2007 znašala […] %, kar je običajno glede na veliko odvisnost trga od sezone (glej zgoraj).

Tovorni prevoz

(47) Kar zadeva tovorni promet s Korziko, je imela SNCM leta 2005 približno […]-odstotni delež na trgu povezav med Marseillem ali Toulonom in Korziko.

(48) V splošnem tovornem prometu (brez spremstva) imata družbi SNCM in CMN dejansko skorajšnji monopol. Na podlagi pogodbe o prenosu pooblastil javne službe družbi zagotavljata pogoste povezave iz Marseilla v vsa pristanišča na Korziki.

(49) Pri prikolicah s spremstvom, naloženih na trajekte, ki pomenijo skupaj 24 % splošnega tovornega prometa, merjenega v linearnih metrih, obstaja konkurenca med vsemi prevozniki potnikov. SNCM in CMN imata večino tudi v tem prometu s spremstvom. Drugi prevozniki, zlasti CFF, imajo 10-odstotni delež tega prometa, kar je 2 % celotnega trga.

(50) Pri vozilih na lastni pogon s spremstvom ([54]), naloženih na trajekte (približno 24 % splošnega tovornega prometa leta 2003), imata SNCM in CMN prav tako večino zadevnega trga. Vendar pa je družba CFF leta 2002 dopolnila ponudbo in ima približno […] % trga.

3.2 **Povezave z Magrebom**

(51) Tunizija in Alžirija sta pomemben trg s približno 5 milijoni potnikov in na katerem prevladuje zračni prevoz. V teh okoliščinah pomorski prevoz pomeni približno 15 % prometa. Medtem ko je Alžirija pomemben pomorski trg s 560 000 potniki, je Tunizija manj pomemben trg z 250 000 potniki.

(52) Trg pomorskega prevoza iz Francije v Magreb se je v zadnjih letih nenehno povečeval, rast med letoma 2001 in 2005 pa je znašala približno 13 %. Ob upoštevanju napovedi rasti turizma na tem območju bi morala letna stopnja rasti pomorskega prevoza do leta 2010 doseči približno 4 %.

(53) Družba SNCM je na alžirskem trgu na drugem mestu, takoj za alžirskim javnim podjetjem *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV). Tržni delež družbe SNCM se je povečal s 24 % leta 2001 na […] % leta 2005.

(54) SNCM je druga prevoznica na trgu povezav s Tunizijo, takoj za *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN). Čeprav je SNCM od leta 2001 izgubila tržni delež v korist družbe CTN, ki je povečala svoj tržni delež s 44 % na […] % leta 2004, je bilo leta 2005 vseeno evidentirano izboljšanje ([…]-odstotno).

4. **OPIS UKREPOV, KI SO OBRAVNAVANI V TEJ ODLOČBI**

4.1 **Finančna sanacija družbe SNCM iz leta 2002**

4.1.1 *Opis*

(55) Po Odločbi Komisije z dne 17. julija 2002 o odobritvi pomoči za reševanje SNCM ([55]) so francoski organi 18. februarja 2002 Komisiji priglasili načrt pomoči za prestrukturiranje za družbo SNCM. Ta ukrep je vseboval finančno sanacijo družbe SNCM *prek* matične družbe CGMF v višini 76 milijonov EUR, od tega 46 milijonov EUR iz naslova stroškov prestrukturiranja ([56]).Cilj tega povečanja kapitala je bil povečanje lastniškega kapitala družbe SNCM s 30 milijonov EUR na 106 milijonov EUR.

(56) Francoski organi so v skladu s Smernicami iz leta 1999 Komisiji predložili načrt prestrukturiranja ([57]) za družbo SNCM, ki se je nanašal na pet točk:

(i) zmanjšanje števila prevozov in prerazporeditev ladij med različnimi linijami (zmanjšanje povezav s Korziko in okrepitev povezav z Magrebom) ([58]);

(ii) zmanjšanje ladjevja za štiri ladje, kar bi moralo prinesti 21 milijonov EUR likvidnih sredstev;

(iii) odprodaja nekaterih nepremičnin;

(iv) zmanjšanje števila zaposlenih ([59]) za približno 12 % v povezavi z razumno politiko plač bi moralo omogočiti znižanje stroškov posadke z 61,8 milijona EUR leta 2001 na povprečno […] milijonov EUR od leta 2003 do leta 2006 ter stroškov osebja na kopnem s 50,3 milijona EUR leta 2001 na […] milijonov EUR v istem obdobju;

(v) ukinitev dveh hčerinskih družb, *Compagnie Maritime Toulonnaise* in *Corsica Marittima*, katerih preostale dejavnosti naj bi prevzela SNCM.

(57) Na podlagi pripomb Komisije v odločbi z dne 19. avgusta 2002 so francoski organi v dopisu z dne 31. januarja 2003 opisali izboljšave, vnesene v načrt prestrukturiranja, v zvezi z naslednjimi točkami:

— zaveze in pojasnila glede plačne politike,

— načrt znižanja stroškov pri vmesnih nakupih,

— zaveza, da SNCM ne bo začela cenovne vojne s konkurenti na povezavah s Korziko.

(58) V zvezi z zadnjo točko francoski organi pojasnjujejo, da *„SNCM to zavezo sprejema brez zadržkov, ker meni, da cenovna vojna ne bi bila v skladu niti z njenim strateškim položajem niti z njenim interesom, ker bi povzročila zmanjšanje prihodkov, niti z njeno običajno prakso ter znanjem in izkušnjami“*.

(59) Francoski organi so v načrtu prestrukturiranja Komisiji predstavili podroben finančni osnutek za obdobje 2002–2007 na podlagi osnovnih primerov v zvezi z nizom spremenljivk ([60]). Finančne napovedi med drugim kažejo vrnitev na pozitivne tekoče rezultate od leta 2003.

Tabela 1

Finančni osnutek za obdobje 2002–2007

(v milijonih EUR)

	2000	2001	2002	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	Doseženo	Doseženo	Načrt	Doseženo	Načrt	Načrt	Načrt	Načrt	Načrt
Promet	204,9	204,1	178	205,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Subvencije za poslovanje	85,4	86,7	74,5	77,7	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Tekoči rezultat	– 14,7	– 5,1	1,2	– 5,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto rezultat	– 6,2	– 40,4	23	4,2	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Lastna sredstva	67,5	29,7	119	33,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto finančni dolgovi (brez zakupa)	135,8	134,5	67,7	144,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Finančni kazalniki					[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Tekoči rezultat/prodaja + subvencije	– 5 %	– 2 %	0 %	– 2 %	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Lastna sredstva/zadolženost v bilanci	50 %	22 %	176 %	23 %	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

Številke za leta 2000, 2001 in 2002 so povzete iz letnih poročil družbe SNCM za leti 2001 in 2002.

(60) Po mnenju francoskih organov bi morala kapitalski vložek v višini 76 milijonov EUR in obnovitev donosnosti poslovanja, predvidena od leta 2003, omogočiti povečanje lastniškega kapitala s približno 30 milijonov EUR konec leta 2001 na 120 milijonov EUR v kratkem roku (2003) in nato na […] milijonov EUR ob koncu načrta (2006–2007). To bi moralo omogočiti zmanjšanje finančne zadolženosti s 145 milijonov EUR leta 2002 na ravni od […] do […] milijonov EUR od leta 2003 do leta 2005. V zadnjih letih izvajanja načrta je bilo predvideno povečanje zadolženosti družbe za obnovo ene ali dveh ladij, ki sta v celoti v lasti družbe.

(61) Francoski organi so predložili tudi študijo občutljivosti pričakovanih rezultatov glede na delovne predpostavke v zvezi s prometom na različnih linijah. Na tej podlagi različne simulacije kažejo, da bi morala SNCM v predvidenih primerih znova doseči donosnost.

4.1.2 *Določitev zneska finančne sanacije*

(62) Metoda, ki so jo francoski organi uporabili ([61]) za določitev zneska finančne sanacije, je izračun potrebe po financiranju na podlagi povprečnega razmerja lastnih sredstev do finančnih dolgov, ugotovljenega leta 2000 pri petih evropskih pomorskih družbah. Kljub razlikam v bilancah teh podjetij je povprečje, ki so ga uporabili francoski organi, 79 %. Francoski organi trdijo, da finančne napovedi za obdobje 2002–2007 vodijo do povprečnega razmerja lastniškega kapitala do finančnih dolgov v višini 77 % z lastniškim kapitalom, ki bi leta 2007 dosegel 169 milijonov EUR. Taka višina lastnih sredstev bi morala biti dosežena s finančno sanacijo v višini 76 milijonov EUR in uspešno izvedenimi ukrepi iz načrta prestrukturiranja.

4.2 **Ukrepi po finančni sanaciji iz leta 2002**

4.2.1 *Uvodna pripomba*

(63) Finančna sanacija in načrt prestrukturiranja iz leta 2002 nista prinesla pričakovanih rezultatov in od leta 2004 se je gospodarski in finančni položaj družbe SNCM močno poslabšal. K temu poslabšanju so prispevali notranji (socialni konflikti, nezadostno in prepozno uresničevanje ciljev produktivnosti, izguba tržnih deležev) in tudi zunanji dejavniki (manjša privlačnost Korzike kot destinacije, povečanje tržnih deležev družbe CFF, napake, ki jih je pri upravljanju storila država ([62]) ter dvig stroškov goriva.

(64) Tako je bil tekoči rezultat družbe SNCM –32,6 milijona EUR leta 2004 in –25,8 milijona EUR leta 2005. Neto rezultat je bil –29,7 milijona EUR leta 2004 in –28,8 milijona EUR leta 2005.

(65) Zaradi poslabšanja gospodarskega in finančnega položaja družbe SNCM so francoski organi odprodali več sredstev, kot je bilo predvideno z načrtom za prestrukturiranje iz leta 2002 in zahtevano z Odločbo iz leta 2003, ter sprožili postopek iskanja zasebnih partnerjev.

Tabela 2

Seznam sredstev, ki jih je SNCM odprodala od leta 2002 ([63])

	Neto prihodek od odprodaje	Datum
Odprodaje, predlagane v priglasitvi iz leta 2002 (v EUR)	25 165 000	
Aliso (namesto Asco v skladu z odločbo Komisije z dne 8. septembra 2004)	[…]	30.9.2004
Napoléon	[…]	6.5.2002
Monte Rotondo	[…]	31.7.2002
Liberté	[…]	27.1.2003
Nepremičninski sklop Schuman	[…]	20.1.2003
Dodatne odprodaje, ki jih je določila Komisija v odločbi z dne 9. julija 2003 (v EUR)	5 022 600	
SCI Espace Schuman	[…]	24.6.2003
Southern Trader	[…]	22.7.2003
Someca	[…]	30.4.2004
Amadeus	[…]	12.10.2004
CCM	[…] ([1])	—

	Neto prihodek od odprodaje	Datum
Dodatne odprodaje, opravljene od Odločbe iz julija 2003 (v mio EUR)	12,6	
Asco	[…]	24.5.2005
Sud Cargos	[…]	15.9.2005
Prodaje stanovanj nepremičninskega parka družbe SNCM (v katerih je včasih stanovalo osebje družbe SNCM)	[…]	september 2003 do 2006
Skupaj (v milijonih EUR)	42,385	

([1]) […]

4.2.2 *Ukrepi po finančni sanaciji iz leta 2002*

(66) Po koncu odprtega, preglednega in nediskriminacijskega postopka izbire ([64]) je bilo 13. oktobra 2005 v težkih socialnih in finančnih razmerah končno doseženo soglasje med državo ter podjetjema BCP in VT. VT je tako industrijski operater družbe SNCM (28-odstotni delež), medtem ko je BCP večinski delničar z 38-odstotnim deležem. Država se je zlasti glede zaposlenih obvezala, da bo ostala 25-odstotna delničarka družbe ([65]). Podjetji BCP in VT sta izdelali poslovni načrt za družbo SNCM in ta je bil Evropski komisiji poslan 7. aprila 2006.

Vsebina memoranduma o soglasju

(67) Memorandum o soglasju, v skladu s katerim se 75 % kapitala družbe SNCM odproda zasebnim kupcem, so stranke (BCP, VT in CGMF) podpisale 16. maja 2006.

(68) V oddelku II memoranduma o soglasju je določeno, da se družba CGMF obvezuje, da bo odobrila, vpisala in v celoti sprostila povečanje kapitala družbe SNCM v skupnem znesku v višini 142,5 milijona EUR.

(69) Predvideno je, da se bo po povečanju kapitala osnovni kapital družbe SNCM z odkupom delnic zmanjšal in dosegel zakonski minimum za nejavno delniško družbo.

(70) Poleg povečanja kapitala se CGMF obvezuje, da bo družbi SNCM dala na razpolago znesek v višini 38,5 milijona EUR kot predplačilo na tekoči račun. To predplačilo na tekoči račun, ki ga bo SNCM izplačala pri sekvestru (banka CIC), je namenjeno financiranju dela stroškov, imenovanih „iz velikodušnosti“, ki bi nastali poleg zneskov, dolgovanih na podlagi zakonskih in pogodbenih določb v primeru načrta znižanja števila zaposlenih, ki bi ga izvedli kupci ([66]). Izplačilo nadomestil poleg odškodnin, prejetih na podlagi zakonskih in pogodbenih določb, se opravi na individualni in poimenski podlagi, ki ustreza zaposlenim, ki so zapustili podjetje in katerih pogodba o zaposlitvi je bila razdrta.

(71) Po teh postopkih je v oddelku III memoranduma o soglasju določeno, da CGMF zasebnim kupcem proda svoje delnice, ki pomenijo 75 % delnic, ki sestavljajo osnovni kapital podjetja in […], namenjen financiranju dela socialnega načrta, ki presega pogodbene in zakonske obveznosti.

(72) V oddelku III memoranduma o soglasju sta predvidena tudi skupni in sočasni vpis novih delnic s strani kupcev in družbe CGMF v skupnem znesku v višini 35 milijonov EUR ter polog na tekoči račun v višini 8,75 milijona EUR, ki ga izvede BCP/VT in je družbi SNCM dan na razpolago glede na njene denarne potrebe. V odstavku III.2.7 memoranduma o soglasju je določeno, da je vrednost delnic družbe CGMF vedno enaka njihovi začetni nominalni vrednosti, povečani za […] % njene vplačane nominalne vrednosti, pomnožene z J/365, pri čemer je J število dni od datuma izvedbe, odšteje pa se kakršen koli prejet znesek (na primer dividende). Ta pravila se ne uporabljajo v primeru prisilne uprave ali sodne likvidacije družbe.

(73) Memorandum o soglasju (oddelek III.5) vsebuje razvezno klavzulo o odprodaji družbe SNCM, ki jo lahko kupci uveljavljajo sočasno z nastopom enega od naslednjih dogodkov, če bi te predpostavke izpodbijale verodostojnost njihovega poslovnega načrta in obnovitev sposobnosti preživetja družbe:

— nedodelitev pogodbe o prenosu pooblastil javne službe za pomorske povezave s Korziko za obdobje z začetkom 1. januarja 2007 […],

— kakršna koli negativna odločba Evropske komisije ali sodba Sodišča prve stopnje ali Sodišča Evropskih skupnosti, kot je zavrnitev transakcije ali določitev pogojev, ki bistveno vplivajo na vrednost družbe, […]

(74) V oddelku VII memoranduma o soglasju je določeno, da CGMF prevzame del socialnih obvez družbe SNCM iz naslova stroškov zdravstvenega zavarovanja njenih upokojencev v znesku, ocenjenem na 15,5 milijona EUR, od dneva prenosa lastništva podjetja.

(75) Pravila upravljanja podjetja so določena v oddelku IV memoranduma o soglasju. Določeno je, da se bo spremenil način upravljanja družbe SNCM, ki bo preoblikovana v delniško družbo z upravo in nadzornim svetom. Nadzorni svet bo imel najprej 10 in nato 14 članov. Začasno mu bo predsedoval predstavnik države. Če bo družba SNCM dobila PPJS, bo predsednika nadzornega sveta zamenjal predstavnik skupine BCP. Naloga uprave je zagotavljati operativno vodenje družbe SNCM.

(76) Francoska vlada je 26. maja 2006 potrdila odprodajo družbe SNCM in tudi zgoraj navedene ukrepe.

Ukrepi

(77) Glede na zgoraj navedeno memorandum o soglasju vsebuje tri vrste državnih ukrepov, ki upravičujejo preučitev na podlagi sistema državnih pomoči Skupnosti:

— 100-odstotno odprodajo družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR (kapitalski vložek v višini 142,5 milijona EUR in prevzem stroškov zdravstvenega zavarovanja v znesku v višini 15,5 milijona EUR),

— predplačilo na tekoči račun, ki ga opravi CGMF, v znesku v višini 38,5 milijona EUR v korist odpuščenega osebja družbe SNCM,

— povečanje kapitala za 8,75 milijona EUR, ki ga je vpisala CGMF, skupaj in sočasno z vložkom v višini 26,25 milijona EUR, ki sta ga opravili podjetji VT in BCP.

5. PODROČJE UPORABE TE ODLOČBE

(78) Ta dokončna odločba se nanaša na ukrepe, ki jih je izvedla Francija v korist družbe SNCM od 18. februarja 2002, in sicer:

— kapitalski vložek družbe CGMF v družbo SNCM v znesku v višini 76 milijonov EUR leta 2002 (od tega 53,48 milijona EUR iz naslova obveznosti javne službe in preostanek iz naslova pomoči za prestrukturiranje),

— negativno ceno prodaje družbe SNCM s strani družbe CGMF v znesku v višini 158 milijonov EUR,

— vložek družbe CGMF v višini 8,75 milijona EUR,

— nekatere dodatne socialne ukrepe v znesku v višini 38,5 milijona EUR, ki jih je prevzela družba CGMF.

(79) Ta odločba se ne nanaša na preučitev finančnih nadomestil, ki jih je družba SNCM prejela ali jih bo prejela iz naslova obveznosti javne službe za obdobje 2007–2013 in so predmet ločenega postopka.

6. RAZLOGI ZA SPREJETJE ODLOČB KOMISIJE IZ LET 2002 IN 2006

6.1 Uvedba formalnega postopka preiskave iz leta 2002

(80) Komisija je v odločbi z dne 19. avgusta 2002 o uvedbi postopka, čeprav je družbi SNCM priznala značaj podjetja v težavah, izrazila dvom o združljivosti priglašenega ukrepa z merili iz točke 3.2.2. takrat veljavnih Smernic iz leta 1999.

(81) Komisija je izrazila nekatere dvome o načrtu prestrukturiranja glede na to, da vzroki za izgube podjetja niso bili analizirani. Komisija je zlasti postavila vprašanja o povezavah med izgubami in obveznostmi javne službe, vplivu politike nakupa ladij družbe SNCM na njene izkaze uspeha in ukrepih, predvidenih za povečanje produktivnosti podjetja.

(82) Komisija je poleg tega poudarila nekatere vrzeli v načrtu prestrukturiranja, zlasti neobstoj konkretnih ukrepov za znižanje zneska vmesne potrošnje in neobstoj podatkov o prihodnji cenovni politiki družbe SNCM.

(83) Komisija je postavila vprašanja tudi v zvezi z ustreznostjo metode izračuna, ki so jo uporabili francoski organi za določitev zneska finančne sanacije, in nekaterimi predpostavkami, uporabljenimi za izdelavo finančnih simulacij.

6.2 Razširitev formalnega postopka preiskave iz leta 2006

(84) Komisija je z odločbo z dne 13. septembra 2006 odločila, da formalni postopek preiskave iz leta 2002 razširi na ukrepe, določene na podlagi odprodaje družbe SNCM zasebnemu sektorju.

(85) Prvič, Komisija je ob upoštevanju poziva francoskih organov z dne 7. aprila 2006 (glej točko 17 te odločbe), naj del zneska kapitalskega vložka iz leta 2002 preuči na podlagi sodbe *Altmark*, v zvezi s tem izrazila dvome o upoštevanju pogojev (zlasti drugega in četrtega), ki jih je sodišče Skupnosti določilo v navedeni sodbi ([67]).

(86) Če bi bil ta znesek opredeljen kot združljiva pomoč v smislu člena 86(2) ES, je Komisija v Odločbi iz leta 2006 ocenila, da bi novi znesek pomoči, ki bi ga bilo treba oceniti na podlagi smernic o pomoči za prestrukturiranje, znašal 15,81 milijona EUR. Ker bi bil znesek pomoči za prestrukturiranje veliko nižji od zneska, priglašenega leta 2002 in odobrenega leta 2003, je Komisija izrazila dvom o primernosti ohranitve vseh izravnalnih ukrepov, naloženih družbi SNCM z Odločbo iz leta 2003.

(87) Komisija je prav tako izrazila dvom o upoštevanju pogojev, določenih z Odločbo iz leta 2003, to je načela *price leadership* in števila povratnih povezav s Korziko.

(88) Kar zadeva negativno prodajno ceno družbe SNCM, je Komisija izrazila dvom o skladnosti finančne sanacije, ki jo je opravila država pred odprodajo družbe SNCM, z načelom zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Komisija je zlasti izrazila dvom o veljavnosti izračuna stroškov likvidacije, ki bi jih država delničarka morala plačati v primeru likvidacije družbe SNCM.

(89) Komisija je podvomila o dejstvu, da bi bili finančni ukrepi lahko upravičeni na podlagi smernic o pomoči za reševanje in prestrukturiranje.

(90) Poleg tega je izrazila dvom o drugi finančni sanaciji v višini 8,75 milijona EUR, kar zadeva upoštevanje načel sočasnosti med zasebnimi in javnimi naložbami ter istovetnost pogojev vpisa v smislu sodne prakse.

(91) Komisija je nazadnje izrazila dvom o dejstvu, da lahko dodatni socialni ukrepi v znesku v višini 38,5 milijona EUR pomoči za osebe pomenijo posredno ugodnost za podjetje. Poudarila je tudi tveganje protislovja s tem, da se dodatne odpravnine upoštevajo kot del tveganj, ki jih nosi preudarni vlagatelj.

7. **STALIŠČE FRANCOSKIH ORGANOV**

7.1 **Finančna sanacija iz leta 2002**

7.1.1 *Znesek v višini 53,48 milijona EUR z vidika sodbe Altmark*

7.1.1.1 Upoštevanje štirih meril iz sodbe Altmark

(92) Francoski organi v dopisu z dne 7. aprila 2006 in v okviru svojih pripomb, predloženih na podlagi Odločbe iz leta 2006, Komisijo pozivajo, naj ugotovi, da del povečanja kapitala iz leta 2002, to je 53,48 milijona EUR, zaradi svoje narave „nadomestila za opravljanje javne službe“ za obdobje 1991–2001 na podlagi sodbe *Altmark* ne pomeni državne pomoči, ker so v obravnavanem primeru štirje pogoji, določeni v tej sodbi, izpolnjeni.

(93) Zlasti kar zadeva drugi pogoj iz sodbe *Altmark*, francoski organi poudarjajo, da je na podlagi sodbe *Altmark* treba vnaprej objektivno in pregledno določiti samo parametre izračuna. Pojasnjujejo, da je bil v obravnavanem primeru znesek v višini 53,48 milijona EUR novembra 2003 izplačan na podlagi parametrov izračuna, določenih pred zadevnim obdobjem (1991–2001) ([68]).

(94) Zato po mnenju Francije dejstvo, da je popravek vrednosti za prenizko nadomestilo izplačan naknadno, ne izpodbija njene ugotovitve, da so bili parametri izračuna, na podlagi katerih je izračunano nadomestilo v višini 53,48 milijona EUR, očitno objektivno in pregledno določeni pred izvedbo nalog javne službe.

(95) Kar zadeva četrti pogoj iz sodbe *Altmark*, francoski organi menijo, da se ta nanaša na značilnosti podjetja, pooblaščenega za izvajanje javne službe, in ustreza opredelitvi povprečnega dobrega upravitelja, vendar pa se nikjer ne sklicuje na kakršno koli zahtevo po minimalni ali povprečni donosnosti zadevnega podjetja.

(96) V zvezi s tem francoski organi menijo, da se za družbo SNCM lahko uporabi „domneva o dobrem upravljanju“ v obdobju od leta 1991 do leta 2001 in da zoper družbo SNCM ni mogoče uporabiti „domneve o slabem upravljanju“ samo zaradi finančnih izgub, ki jih je utrpela v obdobju 1991–2001. Po mnenju francoskih organov izgub družbe SNCM ni mogoče pripisati slabemu upravljanju, ampak togosti pogodb, sklenjenih v letih 1991 in 1996, ter tudi nenadnemu preobratu na tradicionalnem trgu te družbe, ki je bil posledica prehoda iz monopolnega položaja v močno konkurenčno okolje. SNCM naj bi torej ravnala kot povprečno dobro vodeno podjetje.

(97) Francija poudarja, da je bil javni gospodarski subjekt edino podjetje, ki je bilo sposobno prevzeti te obveznosti v smislu rednega prometa med letom in pogostosti storitve, in to kljub prihodu zasebnega gospodarskega subjekta leta 1996, ki je povezave opravljal samo na nekaterih linijah in samo v glavni sezoni. Poleg tega ni bilo nobenega podjetja *stricto sensu*, katerega stroški bi se lahko uporabili kot referenca za ugotovitev, ali bo višina nadomestila, dodeljenega družbi SNCM, presegala stroške, ki obvezno nastanejo pri izvajanju obveznosti javne službe, ali ne. Po mnenju francoskih organov naj bi bilo torej kočljivo primerjati strukturo stroškov družbe SNCM in strukturo stroškov drugih pomorskih družb ob upoštevanju posebnosti dejavnosti te družbe in trga, na katerem deluje.

(98) Čeprav je praktično nemogoče najti podjetje, ki bi se lahko uporabilo kot referenčna točka za to obdobje, Francija meni, da se je potrudila in na podlagi izmenjav s Komisijo v letih 2005 in 2006 predložila objektivne in upravičljive elemente, na podlagi katerih je mogoče določiti, da je družba SNCM „povprečno dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje“, ter ugotoviti, da je četrti pogoj iz sodbe *Altmark* izpolnjen ([69]).

(99) Francija med drugim meni, da naj bi bila primerjava, ki temelji na razpoložljivih podatkih o strukturi stroškov družbe CFF in strukturi stroškov družbe SNCM, daleč od tega, da bi izpodbijala domnevo o dobrem upravljanju družbe SNCM, zlasti ker nikakor ne omogoča upoštevanja nezanemarljivega dela stroškov dejavnosti javne službe, ki se nanaša na prevoz blaga.

(100) Poleg tega Francija trdi, da se v primeru, kot je ta, lahko šteje, da je treba sodno prakso, ki je privedla do sodbe *Altmark* (in zlasti sodbe *Ferring*), razumeti tako, da se preverja samo neobstoj čezmernega nadomestila. V zvezi s tem francoski organi navajajo, da dodeljene subvencije niso presegale stroškov, ki jih je družba SNCM dejansko imela zaradi obveznosti javne službe, za katere je bila zadolžena, kot je Komisija navedla v odločbi z dne 30. oktobra 2001 ([70]).

(101) Nazadnje francoski organi trdijo, da bi moralo dejstvo, da se sodba Altmark uporablja za pogodbo o PPJS za obdobje 2002–2006, prispevati k odpravi dvomov o uporabi te sodne prakse za nadomestila za stroške javne službe za obdobje 1991–2001. Po mnenju Francije naj bi bila namreč nadomestila, dodeljena v obdobjih 1991–2001 in 2002–2006, enaka, ker so parametri njihove opredelitve, to je težke zahteve javne službe, prisotnost enega samega podjetja, sposobnega, da jih prevzame, in načrt upoštevanja stroškov poslovanja, enaki.

(102) Skratka, Francija meni, da obstoj obveznosti javne službe v povezavi z neobstojem čezmernega nadomestila v obdobju 1991–2001 potrjuje izpolnjevanje štirih pogojev iz sodbe *Altmark*.

7.1.1.2 Združljivost zneska v višini 53,48 milijona EUR z vidika člena 86(2) ES

(103) Če bi Komisija ugotovila, da ta pomoč pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) ES, francoski organi menijo, da je ta samostojni in neodvisni ukrep načrta prestrukturiranja iz leta 2002 združljiv na podlagi člena 86(2) ES, ker Sodišče prve stopnje te podlage za združljivost ni izpodbijalo v sodbi iz leta 2005.

(104) Francoski organi vztrajajo pri dejstvu, da je v tem primeru zadevni znesek ukrep, ki se ne bi smel presojati na podlagi smernic o pomoči za prestrukturiranje iz leta 1999 ali leta 2004 in se zlasti ne bi smel upoštevati ob presoji pogojev, določenih za načrt iz leta 2002. Po mnenju Francije namreč Smernice o pomoči za prestrukturiranje iz leta 2004 (točka 68) ne morejo upravičiti vključitve 53,48 milijona EUR v pomoč za prestrukturiranje.

(105) V zvezi s tem Francija trdi, da znesek v višini 53,48 milijona EUR, ki krije nadomestila za stroške storitev javne službe za obdobje od leta 1991 do leta 2001, ni ukrep, odobren med prestrukturiranjem, naj bo to načrt prestrukturiranja, priglašen leta 2002, ali njegova posodobitev, ampak ukrep, odobren pred zadevnima načrtoma prestrukturiranja. Poleg tega francoski organi trdijo, da ukrep, s katerim naj bi se nadomestili stroški, ki jih nosijo podjetja zaradi svojih obveznosti javne službe, nima značaja pomoči za prestrukturiranje, kot je opredeljena v smernicah.

(106) Francoski organi menijo, da Komisije, čeprav je bil ta znesek priglašen v okviru celovite finančne injekcije na podlagi pomoči za prestrukturiranje, ne zavezujejo opredelitve, ki so jih sprejele države članice, in da je nasprotno njena naloga, da po potrebi ukrep na novo opredeli tako, da ga ne šteje za državno pomoč, ali da ga nasprotno opredeli kot državni ukrep pomoči, čeprav ga zadevna država članica ni predstavila tako.

7.1.2 *Preostanek, priglašen iz naslova pomoči za prestrukturiranje*

(107) Glede na zgoraj navedeno Francija meni, da če se za znesek v višini 53,48 milijona EUR šteje, da ne vsebuje elementov pomoči, ali če je opredeljen kot združljiva pomoč na podlagi člena 86(2) ES, naj znesek pomoči, ki ga je treba šteti kot pomoč za prestrukturiranje na podlagi priglasitve iz leta 2002, ne bi bil več 76 milijonov EUR, ampak 15,81 milijona EUR.

7.2 **Ukrepi po finančni sanaciji iz leta 2002**

(108) Francija najprej opozarja, da je zaradi resnosti socialnih gibanj v letih 2004/2005 ter poslabšanja gospodarskega in finančnega položaja družbe SNCM država delničarka januarja 2005 sprožila postopek izbire zasebnih vlagateljev in izvedla nujne ukrepe (zlasti prodajo ladje Asco in deleža v družbi Sud Cargos ([71]).

7.2.1 *Negativna cena prodaje družbe SNCM*

(109) Francoski organi na podlagi sodne prakse Skupnosti na tem področju pozivajo Komisijo k ugotovitvi, da negativna cena prodaje družbe SNCM v višini 158 milijonov EUR ne vsebuje nobenega ukrepa, ki bi ga bilo mogoče opredeliti kot pomoč v smislu člena 87(1) ES, ker naj bi francoska država ravnala kot zasebni vlagatelj v tržnem gospodarstvu.

(110) Francija najprej poudarja, da je končna cena 158 milijonov EUR, ki je nižja od negativne cene, ki so jo sprva zahtevali kupci po koncu svoje revizije družbe SNCM, rezultat pogajanja o prenosu nadzora, opravljenem na podlagi odprtega, preglednega in nediskriminacijskega javnega razpisa, in dejansko pomeni tržno ceno.

(111) Francija meni, da je prodajna cena tržna cena, ker je bilo to iskanje zasebnega partnerja za družbo SNCM opravljeno na podlagi odprtega, preglednega in nediskriminacijskega postopka javnega razpisa, po koncu katerega je bila izbrana najboljša ponudba.

(112) Po mnenju francoskih organov naj bi prodaja po negativni ceni 158 milijonov EUR potekala pod najugodnejšimi pogoji za državo v skladu s sodno prakso Skupnosti in prakso odločanja Komisije ter naj torej ne bi vsebovala nobenega elementa pomoči. Francija namreč meni, da je ta negativna cena nižja od stroškov likvidacije, ki bi jih država morala nositi v primeru likvidacije podjetja.

(113) Ta ugotovitev naj bi držala tako ob uporabi pristopa, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: sodba Gröditzer ([72]), kot ob uporabi pristopa, ki temelji na analizi dejanskih stroškov likvidacije družbe SNCM (odločba ABX ([73]).

(114) Kar zadeva prvo metodo, ki temelji na sodbi Gröditzer, Francija navaja, da naj bi bila s to sodbo potrjena ocena Komisije v odločbi z dne 8. julija 1999, v skladu s katero „je treba kot strošek likvidacije upoštevati samo likvidacijsko vrednost […] sredstev […]“ ([74]).

(115) V zvezi s tem je v poročilih CGMF ([75]) in Oddo-Hastings ([76]) likvidacijska vrednost sredstev na dan 30. septembra 2005 ([77]) ocenjena na najmanj […] milijonov EUR.

(116) Posledično, ker je država kot lastnica delnic družbe odgovorna za njene dolgove samo v višini likvidacijske vrednosti njenih sredstev (sodba Hytasa ([78]), Francija trdi, da je likvidacijska vrednost sredstev družbe, ocenjena na najmanj […] milijonov EUR, očitno višja od negativne prodajne cene 158 milijonov EUR.

(117) V zvezi z drugo metodo Francija navaja, da izhaja iz odločbe Komisije o državni pomoči Belgije za ABX Logistics, v kateri je Komisija preučila negativno prodajno ceno, ki ima, kot v obravnavanem primeru, značaj tržne cene, tako da jo je primerjala s stroški, ki bi jih država delničarka dejansko imela pri sporazumni ali sodni likvidaciji, kot jih je ocenila neodvisna tretja oseba. Po mnenju Francije Komisija zlasti v tej odločbi priznava veljavnost določenega števila stroškov, ki lahko izhajajo iz tožbe za plačilo dolgov s strani upnikov ali likvidacije v drugih panogah skupine, ki likvidira svojo hčerinsko družbo.

(118) Francoski organi na podlagi zgoraj navedenih poročil CGMF in Oddo-Hastings menijo, da bi vsi realni stroški, ki bi jih kot delničarka morala nositi Francoska republika, na dan 30. septembra 2005 znašali med […] in […] milijoni EUR.

(119) Pri tej metodi se zlasti upošteva tveganje, da bi bila francoska država pozvana k „plačilu dolgov“, če bi sodišče ugotovilo, da je dejanski upravitelj družbe SNCM. Francoski organi menijo, da tveganja tožbe za plačilo dolgov ni mogoče izločiti, zlasti glede na precedenčni primer, o katerem je odločalo kasacijsko sodišče v Franciji ([79]). Tako so francoski organi v več dopisih Komisiji trdili, da je predpostavka, da bo nacionalno sodišče državi naložilo plačilo dolgov podjetja, ki ga vodi, več kot verjeten scenarij in da jo je bilo treba uporabiti pri izračunu dejanskih stroškov morebitne likvidacije družbe SNCM.

(120) Preostala vrednost sredstev družbe SNCM (to je […] milijonov EUR) naj bi 30. septembra 2005 po plačilu privilegiranih dolgov znašala […] milijonov EUR. Drugi elementi stroškov, upoštevani na podlagi tožbe za plačilo dolgov zoper državo, vključujejo zlasti stroške odpovedi glavnih pogodb o poslovanju, stroške, povezane z razveljavitvijo pogojev zakupa ladij, in plačilo nezavarovanih dolgov, kar naj bi pripeljalo do nezadostnosti sredstev v višini […] milijonov EUR. Po mnenju francoskih organov naj bi bilo državi naloženo, da prevzame med […] in […] % tega zneska.

(121) Poleg tega francoski organi menijo, da bi lahko sodišče zaradi vezi na podlagi odvisnosti z družbo SNCM ter v skladu z drugo francosko sodno prakso ([80]) ob likvidaciji podjetja odredilo izplačilo odškodnine zaposlenim. V skladu s to sodno prakso francoski organi menijo, da naj bi bilo več kot verjetno, da bi sodišče določilo znesek dodatnih odpravnin na podlagi odpravnin, ki bi bile izplačane v okviru socialnega načrta, predloženega pred likvidacijo.

(122) Francija, ki za obravnavani primer uporablja sodno prakso *Aspocomp*, meni, da bi morala država plačati dodatne odpravnine v skupni višini med […] in […] milijoni EUR, kar bi nazadnje privedlo do skupnega stroška likvidacije v breme države med […] in […] milijoni EUR.

(123) V skladu s tem pristopom analiza dejanskih stroškov, ki bi šli v breme države delničarke, kaže, da je za državo strošek prodaje družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR nižji od dejanskega stroška, ki bi ga morala nositi v primeru sodne likvidacije podjetja.

(124) Skratka, francoski organi menijo, da tega zneska ni mogoče opredeliti kot državno pomoč.

7.2.2 *Skupni kapitalski vložek delničarjev*

(125) Francija meni, da je s to udeležbo ravnala kot preudaren vlagatelj, ker je po eni strani posredovala sočasno in manjšinsko skupaj z družbama BCP in VT ter po drugi strani, ker ta delež prinaša plačilo v fiksnem kapitalu v višini […] % na leto, kar državo reši tveganja izvajanja poslovnega načrta. Francija namreč navaja, da je ta stopnja donosnosti zelo zadovoljiva za zasebnega vlagatelja ([81]). Vendar pa pojasnjuje, da v primeru prisilne uprave ali sodne likvidacije družbe SNCM ali če bi kupci uporabili razvezno klavzulo, ne bi bilo dolgovano nobeno plačilo.

7.2.3 *Dodatni socialni ukrepi (pomoč za osebe)*

(126) Francija, ki se sklicuje na prakso odločanja Komisije, zlasti v zadevi SFP – *Société française de production* ([82]), meni, da to financiranje pomeni pomoč za osebe, ki ne koristi podjetju. Zato naj bi bila izvedba dodatnih socialnih ukrepov v korist odpuščenih oseb, omogočena z javnimi sredstvi, ne da bi ti ukrepi delodajalca razbremenili njegovih običajnih stroškov, del socialne politike držav članic in naj ne bi pomenila državne pomoči.

7.2.4 *Sklep*

(127) Če bi Komisija vseeno vse nove ukrepe ali del teh ukrepov opredelila kot državno pomoč, Francija opozarja Komisijo na dejstvo, da naj bi novi ukrepi, ki zagotavljajo obnovitev sposobnosti preživetja družbe SNCM, omogočali ohranitev konkurenčnosti na zadevnih trgih, zlasti na trgu povezav s Korziko. Ta element je po mnenju Francije eno od načel smernic pri reševanju podjetja v težavah, kot sta na to v tej zadevi opozorila Komisija (odstavek 283 njene razveljavljene odločbe) in Sodišče prve stopnje v sodbi z dne 15. junija 2005. Sodišče prve stopnje naj bi zlasti opozorilo, da lahko Komisija pri izvajanju svoje široke diskrecijske pravice oceni, da je bila prisotnost podjetja potrebna za preprečitev pojava okrepljene oligopolne strukture zadevnih trgov.

(128) Kar zadeva določitev morebitnih izravnalnih ukrepov, ki jih je treba naložiti družbi SNCM, Francija predlaga, naj Komisija upošteva strukturo trga. Tako bi zmanjšanje zmogljivosti družbe SNCM lahko okrepilo odslej prevladujoči položaj družbe CFF na trgu povezav s Korziko ([83]).

(129) Po mnenju francoskih organov naj bi bil načrt prestrukturiranja, kakor je bil posodobljen, v skladu z merili združljivosti, ki jih je Komisija opredelila v smernicah iz leta 1999 in leta 2004. Vsi ukrepi, navedeni na podlagi privatizacije družbe SNCM, naj bi od konca leta 2009 omogočali tudi obnovitev dolgoročne sposobnosti preživetja družbe SNCM in bili omejeni na najmanj, kar je potrebno za to obnovitev sposobnosti preživetja.

7.3 **Odprava omejitev, določenih z razveljavljeno Odločbo iz leta 2003**

(130) Francoski organi po eni strani opozarjajo, da so bili vsi pogoji, določeni z Odločbo iz leta 2003, izpolnjeni in upoštevani v obdobju 2003–2006. Po drugi strani menijo, da ti ukrepi niso več potrebni za preprečevanje izkrivljanja konkurence in da bi bila njihova ohranitev v nasprotju z načelom sorazmernosti glede na omejitev zneska pomoči za prestrukturiranje, odslej znižanega na 15,81 milijona EUR. Francoski organi zlasti menijo, da je treba odpraviti pogoje, ki bi se še lahko uporabljali, to je pogoje, ki se nanašajo na prepoved posodobitve ladjevja družbe SNCM, upoštevanje načela *price leadership* na področju cen in ohranitev določenega števila pogostosti.

8. **PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK**

8.1 **Odločba o uvedbi formalnega postopka preiskave iz leta 2002**

8.1.1 *Pripombe družbe Corsica Ferries (CFF)*

(131) CFF najprej izpodbija trditev, da bi bila družba SNCM podjetje v težavah v smislu smernic ([84]), in se sprašuje o sposobnosti družbe SNCM, da bi postala donosna na nesubvencioniranih linijah. CFF poleg tega ugotavlja, da se v nasprotju z napovedmi iz načrta prestrukturiranja ([85]) še vedno opravljajo povezave z Livornom.

(132) Kar zadeva vprašanje znižanja stroškov, CFF obžaluje, da nima dostopa do nekaterih podatkov iz načrta prestrukturiranja, v zvezi s katerim so njeni zastopniki izrekli kritike ([86]).

(133) CFF meni, da je izračun francoskih organov, ki je privedel do zneska v višini 76 milijonov EUR, popolnoma fiktiven ([87]), medtem ko se ji razmerje lastniškega kapitala do finančnih dolgov v višini 79 %, ki so ga določili francoski organi, zdi pretirano ([88]). Kar zadeva deleže družbe SNCM, CFF navaja, da nekatere od hčerinskih družb niso koristne za dejavnosti pomorske družbe ([89]).

(134) Skratka, po mnenju družbe CFF je cilj načrta pomoči zaobiti ureditev kabotaže in odvzeti smisel javnemu razpisu za povezave iz Marseilla na Korziko. CFF vztraja, da načrtovana pomoč ne sme omogočiti agresivnejše komercialne ponudbe družbe SNCM. Predlaga, naj bo pomoč za prestrukturiranje odobrena šele leta 2007 in samo če SNCM ne bi uspelo na prihodnjem javnem razpisu leta 2006, kar je edini scenarij, ki bi javno pomorsko družbo resnično pahnil v težave.

8.1.2 *Pripombe skupine Stef-TFE* ([90])

(135) Skupina *Stef-TFE* trdi, da je treba deleže družbe SNCM v družbi CMN analizirati kot popolnoma finančna sredstva. Po mnenju skupine *Stef-TFE* sta družbi CMN in SNCM neodvisni in si konkurirata na linijah, ki niso linije z odhodom iz Marseilla, čeprav sta sopogodbenici na podlagi pogodbe o prenosu pooblastil javne službe.

(136) V dopisu je navedeno, da bi se skupina *Stef-TFE* obvezala, da „odkupi vse deleže ali del deležev družbe SNCM v družbi CMN, a najraje celotni delež“, katerega vrednost ocenjuje na od 15 do 17 milijonov EUR, če bi Komisija pod pogoji, ki bi jih lahko določila v svoji končni odločbi, menila, da „je tak prenos potreben za dobro ravnotežje načrta prestrukturiranja“.

8.1.3 *Pripombe predstavnikov lokalnih skupnosti*

(137) Župan mesta Marseille, predsednik generalnega sveta *Bouches-du-Rhône* in predsednik regionalnega sveta *Provence-Alpes-Côte d'Azur* poudarjajo gospodarski pomen družbe SNCM za regionalno gospodarstvo.

(138) Predsednik regionalnega sveta *Provence-Alpes-Côte d'Azur* dodaja, da se mu zdijo pogoji za to, da načrt prestrukturiranja družbe SNCM zagotavlja sposobnost preživetja podjetja, izpolnjeni.

(139) Predsednik izvršnega sveta skupščine Korzike je predložil sklep razprave navedene skupščine z dne 18. decembra 2002, na kateri je skupščina Korzike izdala „ugodno mnenje“ za načrt finančne sanacije družbe SNCM.

8.1.4 *Pripombe Office des Transports de Corse (Prometnega urada Korzike)*

(140) Office des Transports de Corse (OTC) ([91]) poudarja, da je na javni razpis, objavljen za pogodbo o prenosu pooblastil javne službe, prišla ena sama ponudba, to je ponudba skupine CMN in SNCM. Ozemeljska skupnost Korzike, ki je želela ohraniti zanesljive in kakovostne povezave, je v svojo pogodbo vključila finančne mehanizme za nadomestila ali popravke na podlagi učinkovitosti in zanesljivosti storitev. Nazadnje je navedeno, da je ozemeljska skupnost Korzike upoštevala razvoj ponudbe od leta 1996 pri povezavah iz pristanišč celinske Francije, da ne bi obveznosti javne službe omejila samo na povezave iz Marseilla.

(141) OTC navaja tudi, da bi izginotje družbe SNCM, ker je danes edina družba, ki je sposobna izpolnjevati zahteve pogodbe v zvezi s potniškim prometom, „nemudoma povzročilo veliko zmanjšanje storitev“. Poleg tega opozarja na pomen družbe SNCM za gospodarstvo Korzike.

8.2 **Odločba o razširitvi postopka iz leta 2006**

8.2.1 *Pripombe družbe Corsica Ferries (CFF)*

(142) CFF poudarja pomen zadevnih finančnih zneskov, njihovo nesorazmernost glede na promet družbe SNCM in dejstvo, da so bili družbi SNCM izplačani, preden je Komisija odločila o opredelitvi na podlagi člena 87(1) ES.

(143) CFF opozarja Komisijo na dejstvo, da ima podpora francoske države za družbo SNCM strateški pomen za razvoj CFF. Ti neodobreni ukrepi naj bi družbi SNCM omogočali izvajanje zelo agresivne cenovne politike na linijah, na katerih je CFF prisotna že 10 let in na katerih bi prvič od svoje uveljavitve izgubila tržne deleže.

(144) CFF meni, da obstajajo še druge poti poleg prisotnosti družbe SNCM na vseh zadevnih linijah, na podlagi PPJS ali zunaj PPJS, ki naj bi prinašale številne ugodnosti za družbo SNCM in tudi konkurenco na splošno. Kar zadeva PPJS ([92]), CFF meni, da bi morala SNCM zmanjšati svojo ponudbo na povezavah, ki jih izvaja na podlagi PPJS, da bi preprečila zlorabo svojega prevladujočega položaja na tem trgu, se izognila novim vlaganjem in vzpostavila socialni načrt, omejen na 120 sezonskih delovnih mest, ne da bi ji bilo treba ukiniti pogodbe za nedoločen čas, ki so dražje. Kar zadeva linije zunaj PPJS, CFF predlaga, naj SNCM umakne sezonsko ladjo.

8.2.1.1 Finančna sanacija iz leta 2002

(145) Kar zadeva znesek v višini 53,48 milijona EUR, se družba CFF sprašuje o morebitnem dvojnem štetju v izračunu nadomestila v višini 787 milijonov EUR, odobrenem z Odločbo Komisije iz leta 2001.

(146) Družba CFF meni, da čeprav je bila sodba *Altmark* izdana po podpisu PPJS, je treba nadomestila, izplačana na podlagi PPJS, preučiti glede na merila, določena v navedeni sodbi. V zvezi s tem CFF meni, da nobeno merilo iz sodbe *Altmark* razen prvega ni izpolnjeno.

(147) Zlasti kar zadeva četrto merilo iz sodbe *Altmark*, se CFF pridružuje dvomom Komisije o dejstvu, da bi bilo za družbo SNCM mogoče šteti, da je bila dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje. V zvezi s tem CFF Komisijo opozarja na dejstvo, da naj bi skoraj 50 % izgub družbe SNCM nastalo v letih 2000 in 2001, kar naj bi kazalo, da izgub družbe SNCM ni mogoče pripisati izključno obveznostim javne službe.

(148) Glede možnosti ocene tega zneska na podlagi člena 86(2) ES družba CFF meni, da naj bi Sodišče prve stopnje Komisijo pozvalo k oceni, ki naj bi bila omejena na opredelitev tega zneska kot pomoči in ne na njegovo utemeljitev na podlagi navedenega člena. Komisija naj bi bila dolžna preveriti, da ta znesek ni previsok glede na dodatne stroške, povzročene z obveznostmi javne službe.

8.2.1.2 Ukrepi po finančni sanaciji iz leta 2002

(149) Kar zadeva postopek javnega razpisa za odprodajo družbe, družba CFF meni, da ni bil popolnoma pregleden, ker izbrano podjetje, to je BCP, operativno ne vodi več družbe SNCM, saj je svoje mesto prepustilo skupini VT. Poleg tega, ker so finančni pogoji postali veliko ugodnejši za kupce, se CCF sprašuje o načelu enake obravnave vlagateljev, ki bi moralo veljati za celoten postopek.

(150) Kar zadeva negativno prodajno ceno 158 milijonov EUR, CFF dvomi, da je bilo v tem primeru uporabljeno merilo preudarnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Po eni strani se CFF sprašuje, ali je mogoče šteti, da je država zadevni postopek izvedla vzporedno s pomembnim in sočasnim posredovanjem zadevnih zasebnih subjektov v primerljivih razmerah, medtem ko je država družbo finančno sanirala pred skupno finančno sanacijo delničarjev in novim načrtom za prestrukturiranje. Po drugi strani CFF meni, da bi glede na težke finančne razmere družbe SNCM preudaren vlagatelj posredoval prej in ne bi pustil razvrednotenja svoje naložbe ([93]).

(151) CFF meni, da sklicevanje na zadevo „ABX Logistics“ ni upoštevno. Poleg dejstva, da okoliščin te zadeve ni mogoče prenesti na obravnavani primer, CFF poudarja bistveni prispevek upravičenca pomoči v tej zadevi, kar naj očitno ne bi veljalo v primeru družbe SNCM. Poleg tega CFF navaja, da naj v Odločbi Komisije iz leta 2006 ne bi bili upoštevani stroški, povezani s tveganjem sodnih postopkov na podlagi likvidacije zadevnega podjetja. V zvezi s tem CFF meni, da nacionalne sodne prakse, na katero se sklicuje Francija, da bi utemeljila stroške, ki naj bi bili povezani z likvidacijo družbe SNCM, v tem primeru ni mogoče uporabiti ([94]).

(152) CFF meni, da lahko uporaba sodne prakse Skupnosti v zadevah Gröditzer in Hytasa v obravnavanem primeru privede samo do ugotovitve, da naj država ne bi ravnala kot zasebni vlagatelj, ker je bil v skladu z navedeno sodno prakso kapitalski vložek države povezan s prodajo 75 % njenega deleža v družbi SNCM, s čimer so se možnosti za donos zmanjšale.

(153) Nazadnje CFF meni, da bi bilo treba pri primerjavi stroškov likvidacije in stroškov finančne sanacije upoštevati vrednost sredstev, ki je v obeh primerih prenesena na kupca. CFF meni, da bi vrednost sredstev, prenesenih na kupce, nihala med 640 milijoni EUR in 755 milijoni EUR ([95]), ob upoštevanju prodajne vrednosti ladjevja, ki ga je uporabljala družba SNCM, ki jo CFF avgusta 2006 ocenjuje med 644 in 664 milijoni EUR.

(154) Kar zadeva oceno ukrepov po finančni sanaciji iz leta 2002 kot pomoči za prestrukturiranje, CFF meni, da čeprav SNCM v obdobju pred prvo finančno sanacijo v višini 142,5 milijona EUR izpolnjuje pogoje podjetja v težavah iz Smernic iz leta 2004, ta opredelitev postane zelo sporna za obdobje pred drugim povečanjem kapitala za 8,75 milijona EUR, ker so bila lastna sredstva podjetja obnovljena.

(155) CFF v zvezi s sposobnostjo preživetja družbe poudarja, da je odprodaja družbe SNCM samo delna in ni nepreklicna glede na razvezne klavzule, dogovorjene s kupci. Ti elementi so pomembni dokazi negotovosti v želji in sposobnosti kupcev za sanacijo družbe SNCM, zato bremenijo možnosti trajne sposobnosti preživetja podjetja. Poleg tega CFF navaja, da v nasprotju z zahtevami Smernic iz leta 2004 francoski organi niso predvideli opustitve dejavnosti, ki bi tudi po prestrukturiranju ostale strukturno deficitarne ([96]). Poleg tega je CFF skeptična glede načrta znižanja stroškov, medtem ko naj bi se ladjevje družbe SNCM povečalo ([97]), in glede načrta znižanja števila zaposlenih, zlasti glede na neuspeh socialnega načrta iz leta 2002.

(156) CFF izraža dvome o dejstvu, da so nove pomoči omejene na minimum, zaradi, po eni strani, nejasnosti glede tega, kaj obsegajo stroški za socialno varnost, in, po drugi strani, vsebine zapisnika skupščine družbe SNCM z dne 28. aprila 2006, iz katerega izhaja, da naj bi se del teh pomoči uporabil za kritje izgub iz poslovanja družbe v letih 2006 in 2007. CFF tudi meni, da kupci družbe SNCM ne prispevajo bistveno k prestrukturiranju podjetja.

(157) Da bi se preprečilo neupravičeno izkrivljanje konkurence, CFF meni, da je treba obnoviti in natančno določiti izravnalne ukrepe, naložene družbi SNCM leta 2003, ter dodati nove, ki se nanašajo na zmanjšanje prisotnosti družbe SNCM na trgu ([98]). CFF med drugim meni, da del ukrepov, naloženih družbi SNCM z Odločbo iz leta 2003, ni bil upoštevan ([99]).

(158) V zvezi z naravo druge finančne sanacije v višini 8,75 milijona EUR družba CFF meni, da mora biti poleg sočasnosti javne in zasebne naložbe zasebno posredovanje znatno in opravljeno pod primerljivimi pogoji, da bi bilo posredovanje države veljavno. V obravnavanem primeru naj ta pogoja ne bi bila izpolnjena. Po eni strani naj udeležba kupcev, strogo povezana s prvim povečanjem kapitala v višini 142,5 milijona EUR, ne bi bila znatna. Po drugi strani naj posredovanje kupcev ne bi bilo opravljeno pod pogoji, primerljivimi s pogoji države, zlasti zaradi razveznih klavzul in pričakovane donosnosti manjšinskega deleža družbe CGMF.

(159) Kar zadeva socialne ukrepe v znesku v višini 38,5 milijona EUR, CFF izpodbija opredelitev tega zneska kot pomoči za osebe. Čeprav je namreč res, da ta znesek koristi neposredno zaposlenim družbe SNCM, CFF poudarja, da bi ta ukrep lahko ustvaril posredne pozitivne učinke za družbo SNCM, zlasti v smislu umiritve socialnega vzdušja.

8.2.2 *Pripombe družbe STIM d'Orbigny (skupina Stef-TFE)*

8.2.2.1 Finančna sanacija iz leta 2002

(160) Družba STIM poudarja, da naj bi država z izplačilom zneska v višini 53,48 milijona EUR iz naslova nadomestil za javno službo družbi SNCM dvakrat izplačala nadomestilo za iste obveznosti javne službe. Poleg tega STIM meni, da to izplačilo ne izpolnjuje meril, določenih v sodbi *Altmark*.

(161) Še posebno kar zadeva drugo in četrto merilo, STIM izpodbija po eni strani obstoj objektivno in pregledno vnaprej določenih parametrov ter po drugi strani primerljivost razmerij družb SNCM in CMN v obdobju 1991–2001 ([100]) ter v zvezi s tem trdi, da so bili podatki, predloženi Komisiji, očitno pristranski ([101]).

8.2.2.2 Ukrepi po finančni sanaciji iz leta 2002

(162) Kar zadeva negativno prodajno ceno v višini 158 milijonov EUR, družba STIM meni, da ta cena ni tržna cena, ki izhaja iz odprtega in nediskriminacijskega postopka javnega razpisa, ker se je finančna sanacija zgodila pod drugačnimi pogoji, kot jim mora običajno slediti zasebni vlagatelj. Družba STIM namreč meni, da naj bi revalorizirana neto sredstva v najslabšem primeru omogočala likvidacijo brez stroškov za državo, celo presežek pri likvidaciji, da je prodajna cena smešno nizka v primerjavi z vrednostjo podjetja (ki jo družba STIM ocenjuje na 350 milijonov EUR) in da je pomoč nesorazmerna glede na potrebe podjetja.

(163) Družba STIM Komisijo opozarja tudi na pretiranost razvezne klavzule prenosa na zasebni sektor.

(164) STIM nazadnje izpodbija utemeljitev prodaje po negativni ceni, ki temelji na predpostavki socialno zapletene likvidacije, ki se zdi malo realistična.

(165) V zvezi z drugo finančno sanacijo v višini 8,75 milijona EUR STIM meni, da ta kapitalski vložek ne upošteva načela zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu zaradi nezadostnosti jamstev za donosnost naložbe. STIM izpodbija trditev, ki se nanaša na sočasnost zasebne in javne naložbe ter s katero se želi dokazati, da ta vložek ni državna pomoč. Taka sočasnost, če bi bila dokazana, je samo kazalnik in sama po sebi ne more biti merilo opredelitve ([102]). STIM nazadnje trdi, da naj bi ta vložek pomenil jamstvo francoske vlade kupcem, da bo družba SNCM dejansko dobila PPJS za povezave s Korziko.

(166) Kar zadeva 38,5 milijona EUR pomoči za osebe, družba STIM meni, da je cilj tega zneska v resnici dati sredstva družbi SNCM, da bi upoštevala nekatere bistvene vidike sanacijskega načrta, predloženega Komisiji, ki niso bili uresničeni, zlasti zmanjšanje števila zaposlenih.

8.2.2.3 Združljivost s Smernicami iz leta 2004

(167) STIM meni, da pomoči, ki jih je prejela SNCM, niso omejene na minimum. Prispevek družbe SNCM in kupcev k načrtu prestrukturiranja naj bi bil nezadosten glede na pogoje, določene v Smernicah iz leta 2004, in naj ne bi bilo dokazano, da bi bil položaj družbe SNCM tako izjemen, da bi upravičeval nižji lastni prispevek. Poleg tega STIM poudarja nesorazmernost pomoči, dodeljenih leta 2006, ker so družbi SNCM omogočile oblikovanje rezerv za kritje prihodnjih izgub. Nazadnje naj bi bilo dejstvo, da SNCM ni predvidela prodaje sredstev, ki niso nepogrešljiva za preživetje podjetja, v nasprotju z zahtevami, določenimi v Smernicah iz leta 2004.

(168) STIM meni, da so bili zneski izplačani v nasprotju z načelom enotnosti, določenim s Smernicami iz leta 2004. Poslabšanja finančnega položaja podjetja in socialnih konfliktov ni mogoče razlagati kot izjemne in nepredvidljive okoliščine, ki jih ni mogoče pripisati upravičenemu podjetju.

(169) Zato STIM zahteva dodatna nadomestila v višini polovice zagotovljenih pomoči, to je 98,25 milijona EUR, s prodajo dodatne ladje ter neposrednih in posrednih deležev družbe SNCM v družbi CMN. V zvezi s tem STIM meni, da ti deleži niso strateški v smislu smernic o pomoči za prestrukturiranje, ker naj ne bi bili „nepogrešljivi za preživetje podjetja“ niti naj ne bi imeli značaja neodtujljivih sredstev.

(170) STIM tudi trdi, da domnevne sinergije med družbama SNCM in CMN ne obstajajo, ker SNCM nima nikakršne dejanske vloge pri vodenju in razvoju družbe CMN. STIM nazadnje poudarja, da delničarski sporazum, ki povezuje podjetji, od 15. marca 2006 ne obstaja več, saj ga je na ta datum družba CMN odpovedala, kot je ugotovilo pritožbeno sodišče v Parizu.

8.2.3 *Pripombe družbe SNCM*

(171) Družba SNCM je Komisiji poslala spis in v njem pojasnila svoj gospodarski in konkurenčni položaj, skupaj s pravnim strokovnim mnenjem, v katerem je bilo v postopku likvidacije ocenjeno tveganje sodne opredelitve posredovanja države kot dejanske upraviteljice podjetja v obdobju pred privatizacijo.

(172) Pisarna […], na katero se je obrnila SNCM, na podlagi dokumentov družbe, dopolnjenih s korespondencami, posredovanji in zapisniki nadzornih organov, ugotavlja, da je francoska država […] ([103]) ([104]) ([105]). V poročilu je med drugim poudarjeno, da […] ([106]). Nazadnje je v istem poročilu navedeno, da […].

(173) Na tej podlagi strokovnjak družbe SNCM ugotavlja, da je zelo verjetno, da bi trgovinsko sodišče v Marseillu ugotovilo, da je francoska država dejanska upraviteljica.

(174) Poleg tega naj bi iz dejstev, navedenih zlasti v poročilih Računskega sodišča, izhajalo, da so napake pri upravljanju, za katere je odgovorna francoska država ([107]), dejanska upraviteljica družbe SNCM, prispevale k ugotovljeni nezadostnosti sredstev družbe SNCM. Škoda, nastala zaradi napak pri upravljanju države, naj bi znašala […]

(175) Po mnenju strokovnjaka družbe SNCM naj v teh okoliščinah torej ne bi bilo nobenega dvoma o obsodbi francoske države, da na podlagi tožbe za plačilo dolgov krije celotno nezadostnost sredstev ali del te nezadostnosti, upoštevajoč zelo močno vpletenost države v upravljanje družbe SNCM, njene očitne napake pri upravljanju in obseg njenih finančnih sredstev.

(176) Strokovnjak družbe SNCM na podlagi upoštevne sodne prakse ugotavlja, da če bi bila družba SNCM likvidirana, bi bilo državi zelo zanesljivo naloženo, da prevzame celotne dolgove za socialne stroške družbe SNCM. Država delničarka bi tako morala prevzeti delež, ocenjen med […] in […] % ugotovljene nezadostnosti sredstev (kar je med […] in […] milijoni EUR). Zato naj bi francoska država, ko se je odločila za privatizacijo družbe SNCM in hkrati predhodno okrepila njena lastna sredstva za znesek v višini 158 milijonov EUR, ravnala kot preudarna vlagateljica.

9. STALIŠČA FRANCIJE DO PRIPOMB ZAINTERESIRANIH STRANI

9.1 Stališča Francije do pripomb zainteresiranih strani o odločbi o uvedbi formalnega postopka preiskave iz leta 2002

9.1.1 *Pripombe družbe Corsica Ferries*

(177) Francoski organi so navedli, da so nekateri podatki, ki jih je predložila družba CFF v zvezi s ponudbo družbe SNCM, netočni.

(178) Francoska država v nasprotju s trditvami družbe CFF meni, da je bil načrt prestrukturiranja izdelan tako, da bi omogočil čimprejšnjo sanacijo družbe SNCM in ustvaril pogoje za njeno srednjeročno in dolgoročno sposobnost preživetja. Francoski organi opozarjajo, da je bil pomemben del programa za znižanje stroškov že izveden ([108]). Poleg tega je družba SNCM leta 2001 določila 21,3 milijona EUR za financiranje ukrepov prestrukturiranja in zlasti načrta ohranitve delovnih mest.

(179) Kar zadeva določitev zneska pomoči, francoski organi potrjujejo, da je razmerje lastniškega kapitala do skupnega dolga v višini 0,79 dejansko značilno za bilance večine pomorskih družb, razen v izjemnih primerih ([109]).

9.1.2 *Pripombe skupine Stef-TFE*

(180) Francoski organi menijo, da opis odnosov med družbama SNCM in CMN na podlagi izvajanja pogodbe o javni službi, ki ga je pripravila skupina *Steff-TFE*, ni točen.

(181) Po mnenju francoskih organov izbira formule začasne skupine, v kateri sta družbi SNCM in CMN skupni in ne solidarni sopooblaščenki, ni bila v ničemer „*obvezna zaradi globalne narave posvetovanja*“, kar je v nasprotju s pripombami skupine *Stef-TFE*. Odločitev za ustanovitev skupine SNCM-CMN je rezultat analize, ki sta jo opravili družbi in na podlagi katere bi si z nadaljevanjem svojega

zgodovinskega in naravnega partnerstva v tej obliki zagotovili najboljše adute – zlasti v smislu konkurenčnosti – na podlagi javnega razpisa. Vstop družbe CMN v to skupino je bil torej rezultat njene premišljene odločitve, ki je temeljila na presoji lastnih interesov, in ne obveznosti, nastale iz oblike javnega razpisa.

(182) Francoski organi pojasnjujejo, da v nasprotju s pripombami skupine *Stef-TFE* družbi SNCM in CMN nista niti neodvisni niti si neposredno ne konkurirata. Tak položaj bi bil v nasprotju s samim načelom enotne pogodbe o prenosu pooblastil javne službe, katere sopodpisnici sta.

(183) Francoski organi trdijo, da deleža družbe SNCM v kapitalu družbe CMN ni mogoče razlagati kot popolnoma finančna sredstva, kot naj bi trdila *Stef–TFE*. Francija zagovarja stališče, da so deleži družbe SNCM v družbi CMN strateško zelo pomembni. Po njenem mnenju njihova prodaja ne bi bila samo gospodarsko nesmiselna, ampak bi bila tudi velika strateška napaka.

9.1.3 *Stališča Francije do pripomb predstavnikov lokalnih skupnosti*

(184) Čeprav Francija na splošno odobrava vsebino dopisa predsednika regije *Provence-Alpes-Côte d'Azur*, želi vseeno navesti, da v nasprotju s trditvijo iz točke 2 navedenega dopisa ([110]) ponudba glede povezave med celinsko Francijo in Korziko ni „preobsežna glede na povpraševanje“ in da je cenovna politika družbe SNCM v skladu z zavezami, ki jih je sprejela, da ne bo pobudnica cenovne vojne in da ne bo „*price leader*“.

9.2 **Stališča Francije do pripomb zainteresiranih strani v zvezi z Odločbo iz leta 2006**

(185) Francija na splošno opaža, da je vrsta pripomb družb STIM in CFF enaka stališčem, ki sta jih družbi že izrekli pred Komisijo leta 2003. Poudarja zlasti, da so bila stališča družbe CFF predložena Sodišču prve stopnje na podlagi tožbe za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 9. julija 2003 ter da sta jih Komisija in Sodišče prve stopnje večinoma že zavrnila.

(186) Kar zadeva PPJS v zvezi s povezavami Marseille–Korzika, Francija izpodbija vsako trditev, ki navaja, da je bil postopek dodelitve pogodbe o PPJS nepravilen. Poleg tega po mnenju Francije obstoj teh nacionalnih postopkov pred pristojnimi nacionalnimi sodišči in sodiščem Skupnosti občega prava pomeni, da naj za Komisijo ne bi obstajal skupnostni interes, da preuči vprašanja glede postopka dodelitve pogodbe o PPJS.

9.2.1 *Predčasna izvedba ukrepov, določenih v prvem načrtu prestrukturiranja in njegovih spremembah*

(187) Francoski organi na splošno pripombo v zvezi s predčasno izvedbo ukrepov, ki bi jih bilo mogoče označiti za pomoč Francije, odgovarjajo, da navedeno izvedbo upravičuje posebnost postopka, to je razglasitev ničnosti odločbe Komisije o odobritvi z dne 9. julija 2003, ki je bila opravljena leta 2005, in ne želja francoskih organov po neupoštevanju svojih obveznosti, izhajajočih iz Pogodbe ES. Poleg tega Francija navaja, da je Komisijo na podlagi načela lojalnega sodelovanja med državami članicami in Komisijo vedno obveščala o razvoju primera in različnih ukrepih, sprejetih od januarja 2005.

(188) Francoski organi v zvezi z zadnjimi ukrepi menijo, da ker nobeden od teh ukrepov ni pomoč, naj se člen 88(3) ES *in fine* zanje ne bi uporabljal, in zato naj ne bi bilo nobene obveznosti, da bi bilo njihovo izvajanje ustavljeno.

9.2.2 *Finančna sanacija iz leta 2002*

(189) Najprej, francoski organi pojasnjujejo, da niso izpodbijali uporabe sodbe *Altmark*, hkrati pa poudarjajo nekatere težave pri izvedbi preskusa, določenega s to sodbo, ker naj bi bil zadevni znesek določen pred to sodbo in torej pri njem ni bilo mogoče upoštevati teh novih meril.

(190) Francija pojasnjuje, da je zadevnih 53,48 milijona EUR del 69,3 milijona EUR, ki jih je Komisija leta 2003 razglasila za združljive. Dvomi, ki jih je Komisija izrazila v odločbi o uvedbi postopka iz leta 2006, se torej ne nanašajo na združljivost teh ukrepov, ki ni sporna, kot naj bi trdila družba STIM v pripombah, ampak na naravo pomoči tega zneska, dodeljenega iz naslova nadomestila za stroške javne službe.

(191) Po mnenju Francije pripombe družb CFF in STIM ne postavljajo pod vprašaj uporabe prvega in drugega pogoja iz sodbe *Altmark* za obravnavani primer.

(192) Kar zadeva tretje merilo iz sodbe *Altmark*, francoski organi izpodbijajo trditev družb CFF in STIM, da naj bi izplačilo tega zneska zanesljivo vodilo do čezmernega nadomestila, ker je Komisija z odločbo z dne 30. oktobra 2001 odobrila izplačilo 787 milijonov EUR iz naslova izravnalnih ukrepov za stroške javne službe. V zvezi s tem Francija pojasnjuje, da je Komisija v Odločbi iz leta 2003 dejansko ugotovila, da je bilo nadomestilo za te obveznosti prenizko in da je znesek v višini 53,48 milijona EUR upravičen kot nadomestilo za javno službo.

(193) Francoski organi v zvezi s četrtim pogojem iz sodbe *Altmark* poudarjajo, da so se kljub neobstoju referenčnega podjetja in torej nezmožnosti splošne primerjave družbe SNCM in drugih podjetij, kot ugotavlja tudi CFF, potrudili in predložili podatke, ki omogočajo kar se da natančno primerjavo s podobnimi podjetji, to je zlasti z družbo CMN. Francija izpodbija tudi trditev družb STIM in CFF, da naj bi bili strukturni stroški družbe SNCM višji kot stroški družbe CMN. Tudi če bi bilo to res, francoski organi menijo, da so kazalniki produktivnosti družbe SNCM zelo podobni kazalnikom produktivnosti družbe CMN. Skratka, družba SNCM je bila enako dobro vodena kot družba CMN, ki je STIM nikjer ne opredeli kot slabo vodeno podjetje.

(194) Francija navaja, da izgub, nastalih med letoma 1991 in 2001, ni bilo mogoče pripisati samo PPJS, kot naj bi trdila družba CFF, vendar pa so obveznosti javne službe družbi SNCM preprečile, da bi se prilagodila spremembi konkurenčnega okolja. Francoski organi tudi pojasnjujejo, da se te izgube niso nakopičile v obdobju 2000–2001, ampak so v tem obdobju hitreje naraščale zaradi povečanja števila voženj, ki jih je opravljala družba CFF.

(195) Kar zadeva združljivost 53,48 milijona EUR, izplačanih iz naslova nadomestil za stroške javne službe, s členom 86(2) ES, francoski organi opozarjajo, da je po eni strani Komisija v Odločbi iz leta 2003 že razglasila združljivost tega zneska z navedenim členom in da je po drugi strani Sodišče prve stopnje v sodbi z dne 15. junija 2005 ni izpodbijalo.

9.2.3 *Ukrepi po finančni sanaciji iz leta 2002*

(196) Kar zadeva postopek prodaje, Francija pojasnjuje, da je od samega začetka določala klasična merila izbire, ki temeljijo predvsem na ceni, ponujeni za valorizacijo vrednostnih papirjev družbe SNCM, in, podredno, na drugih parametrih (industrijski projekt, socialni projekt itd.), med katerimi je znesek, ki so ga bili kandidati pripravljeni vložiti v družbo na podlagi finančne sanacije. Francija odločno izpodbija trditev tretjih strani, da naj postopek prodaje ne bi bil pregleden, in opozarja, da je v obravnavanem primeru država celo presegla svoje že tako stroge in obvezujoče zakonske in podzakonske obveznosti, določene v primeru prodaje javnih deležev. Francija opozarja, da so dogodki po ponudbi podjetja BCP, da kupi 100 % vrednostnih papirjev družbe SNCM, potekali v zelo težkih finančnih in socialnih okoliščinah ter da pridružitev podjetja VT ponudbi podjetja BCP ni spremenila poslovnih in finančnih pogojev postopka (razen razdelitve kapitala).

(197) V zvezi z negativno ceno 158 milijonov EUR francoski organi opozarjajo, da je bilo podjetje glede na finančno stanje družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 prodano po tržni ceni in da je bila prodaja ekonomsko ugodnejša od likvidacije podjetja. V zvezi s tem pojasnjujejo, da se uporaba merila zasebnega vlagatelja za primer prodaje podjetja blizu likvidacije ne sme šteti kot iskanje „donosnosti javnega posredovanja“, ampak kot preprečitev večjih izgub, ki bi jih utrpel delničar v primeru dražje likvidacije.

(198) Glede cene, ki je bila plačana, Francija izpodbija trditev, da naj bi bila družba SNCM prodana po ceni, ki ne ustreza njeni realni vrednosti ([111]).

(199) Francoski organi izpodbijajo tudi trditev družbe CFF, da so podcenili prodajno vrednost ladjevja družbe SNCM, ki naj bi jo CFF ocenjevala med 406,5 milijona EUR in 426,5 milijona EUR. Francoski organi navajajo, da se ladje, upoštevane v izračunu družbe CFF, ne ujemajo z ladjami v lasti družbe SNCM na dan 30. septembra 2005. Pri neobstoju popustov, uporabljenih za prodajno vrednost ladij, naj se ne bi upoštevale okoliščine, v katerih bi potekala morebitna sodna likvidacija teh sredstev, in nazadnje, datum, uporabljen za izračun te prodajne vrednosti, to je avgust 2006, ni datum mogoče likvidacije družbe SNCM, na katerega se je treba sklicevati, saj je ta datum 30. september 2005. Poleg tega Francija navaja, da bi bila negativna cena, če bi uporabili izračun, ki ga predlaga družba CFF, trikrat nižja kot likvidacijska vrednost sredstev, zahtevana s sodbo Gröditzer, kar bi bilo torej ugodneje od hipotez, ki so jih Komisiji predstavili francoski organi.

(200) Glede trditve družbe CFF, s katero izpodbija uporabo sodbe Gröditzer, pri čemer se sklicuje na dejstvo, da je bil kapitalski vložek države v družbo SNCM povezan s prodajo 75 % njenega deleža, s čimer so se zmanjšale možnosti za donos, francoski organi opozarjajo, da se negativna prodajna cena 158 milijonov EUR dejansko ujema s prodajo celotnega kapitala družbe SNCM, tej pa sledi nova naložba države v višini 25 %, ki prinaša donos v višini […] % na leto. Zato Francija meni, da donosnost naložbe ostaja zagotovljena zaradi njenega 25-odstotnega deleža v družbi, ker je s tem deležem zajamčen zelo velik donos.

(201) Francija izpodbija tudi trditev družbe CFF, da pristopa ABX ni mogoče uporabiti za ta primer, pri čemer se CFF opira zlasti na analizo dejanskih stroškov likvidacije družbe SNCM in tveganje, da bi bilo mogoče državo šteti za odgovorno za obveznosti podjetja na podlagi tožbe za plačilo dolgov, kot je določena s francoskimi kolektivnimi postopki in potrjena z nacionalno sodno prakso (sodba pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005). Čeprav francoski organi menijo, da njihovega

ravnanja kot upravitelja družbe SNCM na podlagi te tožbe ni mogoče opredeliti za „krivdnega“, vztrajajo pri obstoju zelo velikega tveganja, da bi nacionalno sodišče obsodilo državo zaradi nezadostnosti sredstev družbe SNCM zaradi ohlapnih meril opredelitve napake pri upravljanju v smislu člena L.651-2 trgovinskega zakonika in na podlagi zgoraj navedene sodne prakse, ki naj bi jo bilo mogoče prenesti na obravnavani primer.

(202) Kar zadeva finančno sanacijo v višini 8,75 milijona EUR, Francija opozarja, da v nasprotju s trditvami družb CFF in STIM ta kapitalski vložek ne pomeni državne pomoči zaradi sočasnosti te naložbe, podobnosti pogojev njegovega vpisa in plačila, višjega od povprečnega, ki ga je država dobila prek družbe CGMF.

(203) Francoski organi zlasti pojasnjujejo, da naj načelo enakosti vlagateljev ne bi bilo postavljeno pod vprašaj z obstojem razveznih klavzul, ker so bile te predvidene na podlagi 100-odstotne odprodaje družbe SNCM in ne na podlagi finančne sanacije v višini 35 milijonov EUR, ki ji je sledila.

(204) Poleg tega Francija opozarja, da je njena naložba dejansko nižja od naložbe kupcev, ker je treba z naložbo, ki so jo opravili kupci (26,25 milijona EUR), primerjati samo znesek 8,75 milijona EUR. Preučitev prve finančne sanacije v višini 142,5 milijona EUR bi bilo namreč treba opraviti samo na podlagi primerjave z likvidacijsko ceno.

(205) Nazadnje Francija izpodbija trditev družbe STIM v zvezi z dejstvom, da naj bi ta vložek pomenil jamstvo za zasebne kupce, da bo družba SNCM dejansko dobila PPJS za povezave s Korziko. Francoski organi trdijo, da je to povečanje kapitala preudarno in neodvisno od uspešnosti podjetja ter da dodelitev PPJS družbi SNCM ne bi omogočila izboljšanja pričakovanega donosa te naložbe.

(206) V zvezi z 38,5 milijona EUR socialnih ukrepov Francija ponavlja trditev, da so ti ukrepi pomoč za osebe in da tega, da jih je prevzela država, ni mogoče šteti, kot da podjetju prinaša posredno ugodnost, ker ti ukrepi dopolnjujejo zakonske in pogodbene obveznosti, ki jih ima družba SNCM. Poleg tega Francija opozarja, da naj ti ukrepi ne bi omogočali odhoda zaposlenih, ki bi, če jih ne bi bilo, ostali v breme družbe SNCM.

(207) Francoski organi v nasprotju s trditvijo družbe CFF pojasnjujejo, da 38,5 milijona EUR ne ustreza uresničitvi zmanjšanj števila zaposlenih, določenih na podlagi socialnega načrta iz leta 2003, saj so bila ta zmanjšanja kljub zamudi že izvedena. Novi socialni načrt torej dopolnjuje prve socialne ukrepe iz leta 2003.

9.2.4 *Združljivost s smernicami*

(208) Francija meni, da je glede na zgoraj navedeno znesek pomoči, ki ga je treba oceniti na podlagi smernic, 15,81 milijona EUR.

(209) Francoski organi v nasprotju s trditvami družbe CFF menijo, da glede na točko 11 Smernic iz leta 2004 družba SNCM s prvo finančno sanacijo, ki ji je sicer omogočila obnovitev lastnih sredstev, ni izgubila značaja podjetja v težavah, saj je bil cilj te finančne sanacije zagotoviti ohranitev dejavnosti družbe.

(210) Francija zavrača trditve družbe CFF, da podjetju ne bi smela dati novih finančnih injekcij, glede na to, da bi se družba SNCM lahko zatekla k bančnemu kreditu. Francoski organi v zvezi s tem opozarjajo, da so banke 24. avgusta 2005 zavrnile odobritev novih kreditnih linij za družbo SNCM in da sta bili zato edini mogoči alternativi privatizacija ali likvidacija podjetja.

(211) Francija izpodbija trditve družb CFF in STIM v zvezi z neuspehom načrta prestrukturiranja iz leta 2002, ki je bil kljub zamudi uresničen in je leta 2005 omogočil dosego ciljev. Zaradi poslabšanja gospodarskega in finančnega položaja družbe SNCM zaradi zunanjih dejavnikov naj bi nato postalo nujno podaljšati trajanje načrta, priglašenega leta 2002, in uvesti nove ukrepe.

(212) Francija meni, da ima SNCM dobre možnosti za sanacijo in da bodo ukrepi, ki jih načrtujejo novi delničarji, zlasti uresničitev socialnega načrta, sanacija povezav in obnova nekaterih ladij, omogočili obnovitev sposobnosti preživetja podjetja. Francija v zvezi s tem navaja, da zaradi prihodkov od PPJS (približno […] prometa družbe SNCM) in ob upoštevanju pomena fiksnih stroškov ter težav s prerazporeditvijo šestih ladij, ki se uporabljajo na povezavah Marseille–Korzika, PPJS pomeni bistveni element strategije podjetja in njegove sposobnosti preživetja.

(213) Glede omejitve pomoči na minimum Francija meni, da je stroške prestrukturiranja omejila na strogi minimum, potreben za izvedbo prestrukturiranja. Glede tega francoski organi opozarjajo, da je podjetje samo, kot je Komisija priznala v Odločbi iz leta 2003, zadostno prispevalo k načrtu prestrukturiranja iz lastnih virov zaradi odprodaje sredstev v višini 30,2 milijona EUR. Poleg tega naj bi ob upoštevanju drugih odprodaj, ki jih je opravila družba SNCM v višini 12,2 milijona EUR, skupni znesek lastnih prispevkov podjetja znašal 42,4 milijona EUR. Francija meni, da je ta znesek precej višji od zneska lastnih prispevkov, potrebnih za odobritev pomoči za prestrukturiranje, ki naj bi nazadnje znašale 15,81 milijona EUR, ker naj drugi ukrepi ne bi bili državne pomoči.

9.2.5 *Pogoji, določeni z Odločbo Komisije iz leta 2003, in morebitni novi izravnalni ukrepi*

(214) Francoski organi v nasprotju s trditvami družb STIM in CFF trdijo, da so upoštevali vse pogoje, določene z Odločbo iz leta 2003, in se jih držali do konca leta 2006, zlasti ohranitev 11 ladij v ladjevju in uporabo cen, nižjih od cen konkurentov.

(215) Poleg tega Francija meni, da je treba na podlagi nove končne odločbe raven izravnalnih ukrepov, ki jih je treba naložiti družbi SNCM, prilagoditi, ker naj bi znesek pomoči za prestrukturiranje odslej znašal 15,81 milijona EUR namesto 69,3 milijona EUR.

(216) Francija v zvezi s tem izpodbija pripombe družbe STIM glede možnosti, da Komisija družbi SNCM kot izravnalni ukrep naloži prodajo njenega deleža v družbi CMN. Francija izpodbija trditev družbe STIM, da naj bi bila opredelitev strateških sredstev v Smernicah iz leta 2004 postavljena pod vprašaj glede na Smernice iz leta 1999.

(217) Kar zadeva ukrepe, ki jih je navedla družba CFF in katerih cilj je zmanjšati prisotnost družbe SNCM na trgu, francoski organi opozarjajo, da kot naj bi med drugim navedla Komisija v Odločbi iz leta 2003 (točka 87), na zadevnih trgih (Francija - Korzika - Magreb) ni presežne zmogljivosti in da bi preoblikovanje linij za povezave s Korziko na podlagi PPJS in zunaj PPJS ogrozilo sposobnost preživetja podjetja.

(218) Kar zadeva trditev družbe CFF, da naj bi izvedba zgoraj opisanih ukrepov v korist družbe SNCM vključevala resno tveganje, da bo s trga celinska Francija–Korzika izginil glavni konkurent družbe SNCM, to je družba CFF, francoski organi trdijo, da je glede na sedanjo izoblikovanost trga, na katerem družba CFF odslej prevladuje, ohranitev konkurenčne strukture odvisna od odobritve načrta prestrukturiranja družbe SNCM in njene prisotnosti na zadevnem trgu.

10. **PRESOJA UKREPOV**

(219) V členu 87(1) ES je določeno, da „razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

(220) Da bi bil nacionalni ukrep opredeljen kot državna pomoč v smislu člena 87(1) ES, morajo biti izpolnjeni naslednji štirje kumulativni pogoji, in sicer: (1) zadevni ukrep daje selektivno gospodarsko prednost; (2) ta prednost se financira iz državnih sredstev; (3) ta prednost izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in, nazadnje, (4) ta prednost prizadene trgovino med državami članicami ([112]).

(221) Komisija ugotavlja, da je družba SNCM prejela državna sredstva v skupnem znesku v višini 274,54 milijona EUR prek družbe CGMF, ki je v 100-odstotni lasti francoske države.

(222) Ker družba SNCM deluje v sektorju pomorskega prevoza, ki je odprt konkurenci znotraj Evrope, lahko morebitna gospodarska prednost, ki jo je bila deležna, izkrivi konkurenco in prizadene trgovino med državami članicami.

(223) Dejstvo, da je bil trg kabotaže z otoki Sredozemlja do 1. januarja 1999 začasno izvzet iz uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 7 decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) ([113]), ne pomeni, da se lahko *a priori* izključi, da so lahko subvencije, izplačane za opravljanje kabotažnih povezav z otoki Sredozemlja na podlagi PPJS, vplivale na trgovino med državami članicami in izkrivljale konkurenco.

(224) Čeprav je mogoče, da subvencije, dodeljene za opravljanje kabotažnih povezav, niso vplivale na trgovino in niso vključevale izkrivljanja konkurence pred 1. januarjem 1999, se je položaj po tem datumu vsekakor spremenil, saj so v skladu z Uredbo št. 3577/92 dejavnosti kabotaže odslej na voljo vsem prevoznikom Skupnosti. Poleg tega je treba poudariti, da družba SNCM izvaja ne samo kabotažni prevoz, ampak deluje tudi na mednarodnem trgu pomorskega prevoza, ki je bil liberaliziran z Uredbo Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela svobode opravljanja storitev v pomorskem prometu med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami ([114]).

(225) Zato Komisija meni, da so v obravnavanem primeru zadnja tri merila iz člena 87(1) ES, navedena v točki 220 te odločbe, izpolnjena. V naslednjih oddelkih bosta za vsak ukrep zaporedoma preučena obstoj selektivne gospodarske prednosti in, po potrebi, združljivost ukrepov, opredeljenih kot državna pomoč, s skupnim trgom.

10.1 **Kapitalski vložek v višini 53,48 milijona EUR iz naslova nadomestila za opravljanje javne službe**

(226) Čeprav je Komisija v Odločbi iz leta 2003 priznala, da ima del teh 76 milijonov EUR, to je 53,48 milijona EUR, za povezave s Korziko med letoma 1991 in 2001 značaj nadomestila za opravljanje javne službe, je preučila celotni kapitalski vložek, to je 76 milijonov EUR, iz naslova pomoči za prestrukturiranje, ker so francoski organi ta znesek priglasili na tej podlagi. Sodišče Skupnosti je v sodbi z dne 15. junija 2005, s katero je razveljavilo Odločbo Komisije iz leta 2003, pozvalo Komisijo, naj znesek v višini 53,48 milijona EUR preuči na podlagi sodbe Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi Altmark.

(227) Poleg tega so francoski organi Komisijo prosili, naj za del pomoči za prestrukturiranje iz leta 2002 ugotovi, da ne pomeni pomoči na podlagi sodbe *Altmark* zaradi svojega značaja „nadomestila za opravljanje javne službe".

(228) Ker so se francoski organi sklicevali na uporabo sodbe *Altmark* in, po potrebi, odstopanja iz člena 86(2) ES za obravnavani primer, se je Komisija dolžna opredeliti glede tega, ker so te trditve bistvene v utemeljitvah Francije ([115]).

10.1.1 *Uvodne pripombe*

Uporaba sodbe Altmark za obravnavani primer

(229) Komisija najprej opozarja, da se kljub dejstvu, da je bila sodba *Altmark* izrečena po zgoraj navedenem ukrepu, merila, ki jih je sodišče Skupnosti opredelilo v tej sodbi, za obravnavani primer uporabljajo.

(230) Kot je namreč nedavno opozorilo Sodišče prve stopnje ([116]), Sodišče ni časovno omejilo področja uporabe izjav iz sodbe *Altmark*. Brez take časovne omejitve se te izjave, ki izhajajo iz razlage člena 87(1) ES, v celoti uporabljajo za dejansko in pravno stanje te zadeve.

Določitev zneska nadomestila, prejetega iz naslova javne službe

(231) Najprej je treba navesti, da je družba SNCM kljub subvencijam države, odobrenim z Odločbo Komisije iz leta 2001, med letoma 1991 in 2001 utrpela velike primanjkljaje pri vseh povezavah s Korziko, za katere je veljala obveznost javne službe ([117]). Komisija je namreč v točki 105 te odločbe ugotovila, da kumulativna izguba pred obdavčenjem v obdobju 1991–1999 za povezave s Korziko ([118]), kot je določena v poročilu strokovnjaka, ki ga je pooblastila Komisija, in vključno s prejetimi subvencijami, znaša 217 milijonov FRF ali 33,08 milijona EUR.

(232) Komisija je za leti 2000 in 2001 ([119]) uporabila enak pristop, kot je bil uporabljen v zgoraj navedenem izvedenskem poročilu, in je na podlagi analitičnih izkazov uspeha znova izračunala rezultat pred obdavčenjem, pri čemer je odštela rezervacije za prestrukturiranje, ki so že vštete v priglašene stroške prestrukturiranja. Poleg tega je Komisija na podlagi letnih računovodskih izkazov podjetja lahko preverila, da v teh letih odprodaje ladij ni bilo.

(233) Komisija meni, da izgube leta 2002 na povezavi Marseille–Korzika ni mogoče sprejeti ob upoštevanju dejstva, da so, v nasprotju s tem, kar je veljalo za pogodbi iz let 1991 in 1996, od 1. januarja 2002 tarife za opravljanje povezave med Marseillem in Korziko ter zneske finančnega nadomestila pogodbeno določili javni organi in družba SNCM.

(234) Zato v skladu s pristopom in obrazložitvijo Odločbe iz leta 2001 Komisija ugotavlja naslednje:

Tabela 3

Analitični izkaz uspeha za obdobje 1991–2001

Korziško omrežje	2001		2000		1991–1999 ([1])		Skupaj 1991–2001	
	Mio FRF	Mio EUR	Mio FRF	Mio EUR	Mio FRF	Mio EUR	Mio FRF	Mio EUR
Rezultat pred obdavčenjem	– 302,575	– 46,127	– 40,256	– 6,137	– 216,98	– 33,078	– 559,811	– 85,343
Popravek vrednosti/amortizacija Liamone ([2])	96,895	14,771	0,000	0,000	0,000	0,000	96,895	14,771
Popravek vrednosti/socialni načrt	112,110	17,091	0,000	0,000	0,000	0,000	112,110	17,091

Korziško omrežje	2001		2000		1991–1999 (1)		Skupaj 1991–2001	
	Mio FRF	Mio EUR	Mio FRF	Mio EUR	Mio FRF	Mio EUR	Mio FRF	Mio EUR
Popravek kapitalskega dobička od ladij	0,000	0,000	0,000	0,000	182,100	27,761	182,100	27,761
Rezultat pred obdavčenjem ter brez kapitalskega dobička in brez prestrukturiranja	– 93,571	– 14,265	– 40,256	– 6,137	– 216,980	– 33,078	– 350,807	– 53,480

(1) Podatki iz Odločbe 2002/149/ES.

(2) Leta 2001 je bila oblikovana rezervacija v višini 14,8 milijona EUR za LVH Liamone. Njen cilj je pripeljati letne stroške ladje na raven letnih stroškov ladje, prilagojene novim omejitvam, določenim na tej liniji, in financirane pod enakimi pogoji. Ta rezervacija je bila oblikovana na podlagi računovodskih pravil, v skladu s katerimi mora podjetje svojo bilanco popraviti tako, da knjiži izjemno amortizacijo, kakor hitro ugotovi, da ima del sredstev realno ali prodajno vrednost, ki je nižja od njihove računovodske vrednosti.

(235) Kumulativna izguba, ki jo je družba SNCM evidentirala na povezavi Marseille–Korzika poleg subvencij države, odobrenih z Odločbo iz leta 2001, ter popravljena za kapitalski dobiček od ladij, prodanih v tem obdobju, in stroške prestrukturiranja, znaša 53,48 milijona EUR za celotno obdobje 1991–2001.

(236) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da je od kapitalskega vložka v višini 76 milijonov EUR, priglašenega leta 2002 ([120]), 53,48 milijona EUR mogoče oceniti kot nadomestilo za opravljanje javne službe.

10.1.2 *Obstoj gospodarske prednosti z vidika sodbe Altmark*

(237) Sodišče meni, da če je treba državno pomoč šteti za nadomestilo v zameno za storitve, ki jih opravi upravičeno podjetje, da bi izpolnilo obveznosti javne službe, tako da to podjetje dejansko nima finančne koristi in navedeni ukrep torej ne učinkuje tako, da to podjetje postavi v ugodnejši konkurenčni položaj, kot ga imajo konkurenčna podjetja, taka pomoč ne spada na področje uporabe člena 87(1) ES.

(238) Da pa tako nadomestilo ne bi bilo opredeljeno kot državna pomoč, mora biti izpolnjeno določeno število kumulativnih pogojev (glej opombo 68 te odločbe).

(239) Zlasti kar zadeva četrto merilo, ki ga je Sodišče določilo v sodbi *Altmark*, je treba ugotoviti, da družba SNCM ni bila izbrana v skladu s postopkom oddaje javnih naročil, ki omogoča izbiro ponudnika, sposobnega, da te storitve skupnosti zagotovi po najnižjih stroških.

(240) Ker ni bilo postopka oddaje javnega naročila, Komisija meni, da mora država članica v skladu z zahtevami sodne prakse Sodišča dokazati, da višina nadomestila, izplačanega družbi SNCM, ne presega stroškov, ki bi jih imelo povprečno, dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje, ob upoštevanju s tem povezanih prihodkov in primernega dobička za izvajanje teh obveznosti.

(241) Francoski organi v obravnavanem primeru v spisih z dne 16. novembra 2006 sami priznavajo, da je zaradi obveznosti javne službe, ki jih je imela družba SNCM, praktično nemogoče najti podjetje, ki bi ga lahko uporabili kot referenčno točko za to obdobje 1991–2001, ker je bila ta družba edino podjetje, ki je bilo sposobno prevzeti te obveznosti. Francoski organi so se v teh okoliščinah potrudili in zagotovili podatke, ki omogočajo kar se da natančno primerjavo s primerljivimi podjetji, zlasti z družbo CMN, pri čemer pa vseeno poudarjajo, da ta podjetja niso poslovala pod enakimi pogoji, kot so bili tisti, ki so bili družbi SNCM naloženi s pogodbami o obveznosti javne službe med letoma 1991 in 2001.

(242) V zvezi s tem Komisija glede na utemeljitve francoskih organov meni, da ti niso dokazali, kako so podjetja, ki jih sami štejejo za podobna, referenčne točke, kot jih zahteva sodna praksa Skupnosti. V teh okoliščinah Komisija poudarja, da ji podatki, ki jih je v zvezi s temi podjetji poslala Francija, ne omogočajo ocene stopnje zatrjevane podobnosti niti analize vpliva zatrjevanih razlik pri pogojih poslovanja na primerjavo, ki bi jo bilo treba opraviti za namene uporabe zgoraj navedenega četrtega merila.

(243) V teh okoliščinah Komisija na podlagi informacij in podatkov, ki so jih v tem postopku poslali francoski organi, meni, da ti niso dokazali, da je četrto merilo iz sodbe *Altmark* izpolnjeno.

(244) Glede na zgornje ugotovitve Komisija meni, da je zadevni ukrep družbi SNCM prinesel gospodarsko prednost. Glede na to, da je ukrep koristil samo družbi SNCM, je ta gospodarska prednost selektivna. Zato nadomestilo, dodeljeno družbi SNCM na podlagi pogodb iz leta 1991 in leta 1996 v višini 53,48 milijona EUR, pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) ES.

10.1.3 *Združljivost zadevnega ukrepa s skupnim trgom v smislu člena 86(2) ES*

(245) Ker so se francoski organi sklicevali na odstopanje iz člena 86(2) ES, bo Komisija za oceno zadevnega ukrepa uporabila enak pristop in enako obrazložitev, kot sta v Odločbi iz leta 2001.

(246) Glede na ta člen se izplačilo državne pomoči lahko izogne prepovedi iz člena 87 Pogodbe ES, če je cilj zadevne pomoči nadomestiti dodatne stroške, povzročene z izpolnjevanjem posebne naloge podjetja, pooblaščenega za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, in če se dodelitev pomoči izkaže za nujno, da bi navedeno podjetje lahko izpolnjevalo svoje obveznosti javne službe v razmerah gospodarskega ravnovesja.

(247) Glede na sodno prakso, ki se uporablja za obdobje 1991–2001 ([121]), mora Komisija, kot je to storila v Odločbi iz leta 2001:

— preveriti, ali je mogoče storitve, katerih upravljanje je bilo zaupano družbi SNCM, opredeliti kot storitve splošnega gospodarskega pomena, in

— preučiti, ali se znesek subvencij, dodeljenih družbi SNCM na podlagi obveznosti javne službe, povezanih s pomorskimi povezavami s Korziko, ujema z dodatnimi stroški, ki jih ima družba SNCM, da bi izpolnila temeljne zahteve pogodbe o javni službi.

Utemeljenost javne službe

(248) Kar zadeva nadomestila, izplačana v obdobju 1991–2001, v obravnavanem primeru obveznosti javne službe, naložene družbama SNCM in CMN, izhajajo iz dveh petletnih pogodb, ki sta ju ti družbi sklenili z Office de transport de la Corse (OTC), kot je Komisija ugotovila v Odločbi iz leta 2001. V teh pogodbah, katerih pravna podlaga je okvirna pogodba za obdobje 1976–2001, so bila določena podrobna pravila za izvajanje javne službe za obdobji 1991–1996 in 1996–2001. V pogodbah so bila opredeljena tudi načela za izplačilo pavšalne subvencije iz proračuna za ozemeljsko kontinuiteto v zameno za naložene obveznosti.

(249) Glede vprašanja, ali te obveznosti ustrezajo resnični potrebi po javni službi, je Komisija v zgoraj navedeni odločbi iz leta 2001 ugotovila, da okvirna pogodba in petletni pogodbi ustrezajo načelu ozemeljske kontinuitete, katerega cilj je omejiti neugodnosti, ki jih prinaša otoška lega, in zagotoviti povezave s Korziko na način, ki je čim bolj podoben v celoti celinskim povezavam. Komisija navaja tudi, da ta cilj, ki spada v legitimen javni interes, v preteklosti ni bil dosežen le z igro tržnih sil ([122]).

(250) Zato Komisija meni, da sistem povezav, določen z okvirno pogodbo in petletnima pogodbama, ustreza resnični potrebi po javni službi.

Nepavšalni značaj nadomestila

(251) Kot je Komisija ugotovila v Odločbi iz leta 2001, je družba SNCM v obdobju 1991–2001 na podlagi zgoraj opisanega pravnega okvira prejemala pavšalno letno subvencijo, znesek katere je bil določen za pet let in se je revidiral vsako leto na podlagi sprememb bruto domačega proizvoda po tržnih cenah ter informacij in analitičnih evidenc, ki jih je morala predložiti družba SNCM.

(252) Komisija v točki 30 Odločbe iz leta 2001 navaja, da se „glede na člen 4 pogodbe iz leta 1976 ([123]) znesek letne subvencije izplača v dvanajstih enakih mesečnih obrokih. Za dokončno izplačilo subvencije mora družba SNCM najpozneje 1. julija vsako leto predložiti svoje rezultate za preteklo poslovno leto, ki jih je potrdil državni nadzornik. Morebitna povračila v breme družbe SNCM se odštejejo od obroka ali obrokov za tekoče poslovno leto. V ureditvi za prilagoditev obrokov so določena tudi morebitna dodatna plačila, ki jih opravi država. V naknadno sklenjenih pogodbah so določene tudi kazni, če med letom število osnovnih povezav, ki jih SNCM ni opravila, presega 2 % števila osnovnih povezav, določenih v pogodbi. Organ, ki podeljuje koncesije, lahko družbo SNCM tudi obvesti, da bo zadržal pavšalno plačilo za ozemeljsko kontinuiteto v primeru večjih incidentov, ki povzročijo prekinitev opravljanja javne službe.“

(253) Komisija v točki 82 iste odločbe navaja, da je v drugem delu te točke IV določeno, da „če bi se gospodarski pogoji in zlasti stroški poslovanja ter ravni prometa, ki so bili podlaga za izračun subvencije, bistveno poslabšali, se bosta SNCM in OTC sestala in skupaj proučila ukrepe, ki jih je treba izvesti v zvezi s povezavami, cenami ali popravkom zneska subvencije navzgor, da se znova vzpostavi finančno ravnovesje družbe“.

(254) Glede na zgoraj navedeno in kot je ugotovila v Odločbi iz leta 2001, Komisija meni, da nadomestilo v višini 53,48 milijona EUR, ki ga je izplačala država, ni pavšalno zaradi mehanizma, ki omogoča izravnavo finančnega neravnovesja, izhajajočega iz neskladnosti med dejanskimi stroški poslovanja in stroški, ki so bili podlaga za izračun subvencije.

Ujemanje nadomestil s stroški javne službe

(255) Kot je Komisija ugotovila v Odločbi iz leta 2001 ([124]), finančna nadomestila, ki so bila v tistem času prejeta na podlagi petletnih pogodb iz leta 1991 in leta 1996, družbi SNCM niso omogočila, da bi v celoti poravnala izgube, povezane z obveznostmi javne službe. Komisija je ocenila, da je to prenizko nadomestilo znašalo 53,48 milijona EUR.

(256) Komisija ugotavlja, da je znesek v višini 53,48 milijona EUR, ki ga je izplačala država, enak premajhnemu nadomestilu, ugotovljenemu za obdobje 1991–2001, in je torej ustrezen glede na neto stroške, povzročene z nalogo javne službe, ki jo je morala opravljati družba SNCM.

10.1.4 *Sklep*

(257) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da je zadevni ukrep državna pomoč, ki je združljiva s skupnim trgom na podlagi člena 86(2) ES. Ker je bil ukrep izveden 14. novembra 2003, Komisija ugotavlja, da je ta državna pomoč nezakonita.

(258) V teh okoliščinah znesek pomoči, ki ga je treba šteti kot pomoč za prestrukturiranje na podlagi priglasitve iz leta 2002, znaša 22,52 milijona EUR ([125]).Ta znesek bo dodan ukrepom, priglašenim leta 2006, če bi ti vključevali pomoči za prestrukturiranje (glej oddelek 10.5 te odločbe).

10.2 **Prodaja družbe SNCM po negativni prodajni ceni 158 milijonov EUR**

(259) Komisija mora v obravnavanem primeru proučiti, ali kapitalski vložek države v višini 158 milijonov EUR pred prodajo družbe SNCM zasebnim kupcem, to je *in fine* negativna prodajna cena podjetja v enakovrednem znesku, ne vsebuje elementov državne pomoči.

(260) Odprt, pregleden in nediskriminacijski javni postopek izbire, po koncu katerega država proda podjetje po predhodni finančni sanaciji (v znesku, višjem od prodajne cene), ne omogoča nujno izključitve prisotnosti pomoči, ki bi lahko koristila hkrati privatiziranemu podjetju in njegovemu kupcu ([126]).

10.2.1 *Referenčni pravni okvir*

(261) Da bi Komisija preverila, ali je podjetje pridobilo gospodarsko prednost na podlagi kapitalskega vložka države, načeloma uporabi merilo „zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu“ (v nadaljnjem besedilu: merilo zasebnega vlagatelja). Merilo zasebnega vlagatelja izvira iz načela enake obravnave javnega in zasebnega sektorja, ki izhaja iz člena 295 Pogodbe ES. V skladu s tem načelom kapital, ki ga država posredno ali neposredno da na voljo podjetju v okoliščinah, ki ustrezajo običajnim tržnim razmeram, ne more veljati za državno pomoč ([127]).

(262) V ta namen lahko Komisija zlasti oceni, ali je tisti, ki je priskrbel sredstva, ravnal kot zasebni vlagatelj, ki sledi globalni ali sektorski strukturni politiki in ga vodijo obeti dolgoročne donosnosti vloženih sredstev. Veljavnost tega pristopa je v več zadevah priznalo sodišče Skupnosti ([128]).

(263) V skladu z ustaljeno sodno prakso kapitalski vložek javnega vlagatelja brez kakršnega koli obeta dobička, tudi dolgoročnega, pomeni državno pomoč ([129]).

(264) Sodišče Skupnosti je tudi odločilo, da si zasebni vlagatelj, ki sledi globalni ali sektorski strukturni politiki in ga vodijo obeti dolgoročne donosnosti, ne more razumno dovoliti, da po letih neprekinjenih izgub izvede kapitalski vložek, ki je, gospodarsko gledano, ne samo dražji od likvidacije sredstev, ampak je med drugim povezan s prodajo podjetja, kar odvzame vsako upanje na dobiček, tudi dolgoročno ([130]).

(265) Natančneje, Sodišče je v sodbi Gröditzer razsodilo, da je treba za določitev, ali privatizacija podjetja po negativni prodajni ceni vsebuje elemente pomoči: „presoditi, ali bi se v podobnih okoliščinah zasebni vlagatelj velikosti, ki jo je mogoče primerjati z velikostjo organov, ki upravljajo javni sektor, lahko odločil za tako velike kapitalske vložke na podlagi prodaje navedenega podjetja ali bi se odločil za njegovo likvidacijo“ ([131]).

10.2.2 *Uporaba v obravnavanem primeru*

(266) Glede na zgoraj navedeno mora Komisija, da bi določila naravo pomoči zadevnega ukrepa, „oceniti, ali je rešitev, ki jo je izbrala država, absolutno in v primerjavi s katero koli drugo rešitvijo, vključno z neposredovanjem, najcenejša, kar bi, če bi to držalo, privedlo do ugotovitve, da je država ravnala kot zasebni vlagatelj“ ([132]).

10.2.2.1 Upoštevanje načela zasebnega delničarja v tržnem gospodarstvu

(267) V tem smislu je treba navesti, da danes velike skupine podjetij, ki zaprejo obrate ali likvidirajo hčerinske družbe, ne morejo prezreti socialnih posledic takih zaprtij ali likvidacij.

(268) Zato najpogosteje izvajajo socialne načrte, ki lahko vključujejo prekvalifikacijo osebja, pomoč pri iskanju zaposlitve, odpravnine in celo ukrepe v lokalni gospodarski strukturi, ki presegajo to, kar je določeno z zakonodajo in kolektivnimi pogodbami.

(269) V obravnavanem primeru Komisija ugotavlja, da je SNCM družba, ki jo država nadzira prek skupine CGMF (Compagnie Maritime Générale et Financière).

(270) Komisija meni, da bi bili v primeru likvidacije družbe SNCM ([133]) taki ukrepi izvedeni poleg zakonskih obveznosti, da ne bi očrnili ugleda holdinga, ki mu pripada, in njenega končnega delničarja ([134]).

(271) Komisija opozarja, da je grožnja likvidacije podjetja leta 2004 sprožila številne in velike socialne nemire. Velik socialni konflikt septembra 2004 je na primer za 16 dni blokiral ladjevje družbe SNCM. Komisija dodaja, da so francoski organi s številkami dokazali, da so leta 2004 ta socialna gibanja, ki so pri strankah očrnila ugled holdinga, ki mu SNCM pripada, zelo škodila družbi SNCM v smislu števila prepeljanih potnikov in posledično, ustvarjenega prometa. Komisija poleg tega poudarja, da je zaradi škodljivega socialnega ozračja poleti leta 2004, ki je škodovalo finančnemu položaju družbe SNCM, delničar podjetja spomladi leta 2005 izdelal socialni načrt, ki je bil aprila 2005 odložen v soglasju s sindikati. Na podlagi zgoraj navedenega je po mnenju Komisije nedvomno, da bi zagotovo škodovalo ugledu holdinga, ki mu družba pripada, in njenega končnega delničarja, če v primeru likvidacije družbe SNCM skupina CGMF ne bi prevzela dodatnih odpravnin.

(272) Komisija zato meni, da je treba stroške, povezane s temi ukrepi, vključiti v izračun stroškov likvidacije. Navedeni stroški bi bili torej odbiti od likvidacijske vrednosti družbe SNCM, če bi bila ta pozitivna in/ali bi jo neposredno prevzela CGMF/država kot delničarka. Komisija meni, da bi se s katero koli drugo rešitvijo prezrla družbena resničnost, s katero se danes srečujejo velike skupine podjetij ([135]).

(273) Za kvantifikacijo stroška likvidacije za delničarja Komisija uporabi predpostavko *a minima*, ki ustreza samo dodatnim odpravninam.

(274) V zvezi s tem francoski organi menijo, da je na podlagi socialnega načrta iz leta 2005, ki temelji na socialnem načrtu iz leta 2002, razpon, ki ga je treba uporabiti, od […] do […] EUR na zaposlenega, kar skupaj znaša med […] milijoni EUR in […] milijoni EUR. Francoski organi pojasnjujejo, da je pri spodnji meji zgoraj navedenega razpona upoštevano dejstvo, da je strošek referenčnega socialnega načrta povišan zaradi velikega deleža zaposlenih, ki se bližajo upokojitveni starosti in odhajajo pod še posebno ugodnimi pogoji. Poleg tega se upošteva tudi dejstvo, da okoliščine likvidacije družbe in odpusta celotnega osebja niso primerljive z okoliščinami prilagoditve zaposlenih, ki omogočajo nadaljevanje dejavnosti, kot je to primer referenčnega socialnega načrta.

(275) Strokovnjak Komisije je opravil primerjalno analizo številk, ki so jih navedli francoski organi, in socialnih načrtov, ki jih je Francija nedavno izvedla. Socialni načrt podjetja Hewlett Packard je leta 2003 stal 214 000 EUR na osebo, leta 2005 pa med 50 000 in 400 000 EUR. Socialni načrt, ki ga je leta 2004 po združitvi z družbo Alcan izvedla družba Péchiney, je stal 128 000 EUR na osebo. Pri socialnem načrtu družbe Giat Industries leta 2004 je bil skupni strošek na zaposlenega 162 000 EUR v primerjavi z 71 000 EUR za podjetje Gemplus leta 2002 in 69 000 EUR za družbo Danone (dejavnosti v zvezi s piškoti) leta 2001. Leta 2002 je podjetje Yves Saint Laurent Haute Couture napovedalo socialni načrt s 115 000 EUR na zaposlenega. V načrtu Power 8, ki ga je družba Airbus France napovedala februarja 2007, je bil predviden strošek v višini 68 000 EUR na zaposlenega ([136]). Strošek socialnega načrta družbe Michelin leta 2008 znaša 157 400 EUR na zaposlenega.

(276) Kar zadeva pristaniške delavce, Komisija pojasnjuje, da računsko sodišče v javnem tematskem poročilu iz julija 2006 z naslovom „Francoska pristanišča nasproti spremembam v pomorskem prevozu: nujnost ukrepanja“ opozarja na skupni strošek na osebo iz socialnega načrta iz leta 2004, to je 145 000 EUR na odhod za samostojna pristanišča in 209 000 EUR na odhod iz pristanišča Marseille.

(277) Komisija opozarja, da njena odločba z dne 17. julija 2002 v zvezi s Société Française de Production omogoča ponazoritev stroška velikodušnosti v primeru privatizacije podjetja v težavah. Tako je velikodušnost državo stala 43,1 milijona EUR (ali 151 000 EUR na zaposlenega, saj je bil v načrtu predviden odhod 285 zaposlenih), ki se prištejejo strošku v višini 5,3 milijona EUR iz naslova zakonskih in pogodbenih obveznosti (kar je skupaj strošek v višini 169 000 EUR na zaposlenega).

(278) Na podlagi te primerjalne analize Komisija meni, da je predpostavka […] EUR, izplačanih vsakemu zaposlenemu iz naslova dodatnih odpravnin, v skladu s stroškom na odpuščenega zaposlenega iz socialnih načrtov, ki so jih zasebni delničarji izvedli v istem obdobju.

(279) Nazadnje Komisija meni, da je predpostavka odpusta celotnega osebja družbe SNCM na podlagi likvidacije podjetja najverjetnejša predpostavka, zlasti ker dodelitev PPJS za obdobje 2007–2013 še ni bila predmet javnega razpisa in s tem dokončne odločitve. Poleg tega je glede na skrb vzbujajoči finančni položaj družbe SNCM dejansko neverjetno, da bi bil načrt nadaljevanja dejavnosti izdelan tako, da bi v podjetju uvedli prisilno upravo in bi se lahko izognili odpuščanjem.

(280) Glede na zgoraj navedeno Komisija uporabi skupni znesek v višini […] milijonov EUR, ki bi ga CGMF (država) morala nameniti za dodatne odpravnine.

(281) Na tej stopnji analize mora Komisija določiti likvidacijsko vrednost družbe SNCM brez dodatnih odpravnin. Razliko med to likvidacijsko vrednostjo, če je pozitivna, in dodatnimi odpravninami je namreč treba primerjati z negativno ceno prodaje, da bi preverili, ali je država ravnala kot zasebni vlagatelj v tržnem gospodarstvu. Pri tem se Komisija opira na izračun revaloriziranih neto sredstev. V skladu z metodo revaloriziranih neto sredstev se nezadostnost sredstev ugotovi, ko ekonomska vrednost realnih sredstev (na splošno višja od neto knjigovodske vrednosti) ne pokrije ekonomske vrednosti realnih dolgov.

(282) Za ugotovitev nezadostnosti sredstev v obravnavanem primeru je Komisija ob pomoči svojega strokovnjaka ([137]) potrdila, kot je pojasnjeno v nadaljevanju, da na dan 30. septembra 2005 vrednost sredstev družbe SNCM ni zadostovala za poplačilo privilegiranih in neprivilegiranih upnikov (vključno z zaposlenimi na podlagi klasičnih terjatev).

Izbira metodologije ocene

(283) Komisija meni, da je valorizacija neto sredstev metoda, ki se navadno uporablja za valorizacijo družb v sektorju pomorskega prevoza. Meni, da je ta metoda še posebno primerna za položaj družbe SNCM, ker lahko njen glavni delničar poleg prodaje izbere samo še objavo stečaja družbe, ki bi šla v likvidacijo.

(284) Kar zadeva druge metode valorizacije, zlasti metodo diskontiranih prostih denarnih tokov, Komisija meni, da glede na dejstvo, da predpostavlja nadaljevanje dejavnosti družbe, kar ne drži za družbo SNCM, ta metoda v obravnavanem primeru ni upoštevna.

Referenčni datum

(285) Komisija je uporabila datum 30. september 2005 kot referenčni datum za oceno družbe SNCM, ker je to datum dejansko opravljene izbire med sprejetjem ponudbe za obnovitev ali likvidacijo družbe, pri čemer je bilo o izbiri podjetja BCP odločeno 27. septembra 2005.

Vrednost sredstev družbe SNCM

(286) Komisija navaja zlasti, da je delničar družbe SNCM v sodelovanju s svetovalno družbo Ernst & Young opravil kvantifikacijo stroškov likvidacije podjetja (zgoraj navedeno poročilo CGMF) na dan 30. septembra 2005, o čemer sta drugo mnenje izdelali družba Oddo Corporate Finance in svetovalna družba Paul Hastings. Komisija opozarja, da so bila v zgoraj navedenem poročilu Oddo-Hastings sredstva družbe SNCM valorizirana na […] milijonov EUR.

(287) Kar zadeva valorizacijo ladjevja v lasti družbe ([138]), je bilo ladjevje družbe SNCM, ker je specializirani posrednik BRS prodajno vrednost ladij družbe SNCM ocenil na […] milijonov EUR na dan 30. septembra 2005, s poročilom družbe Oddo valorizirano na […] milijonov EUR po popustu ([139]), posredniški proviziji ([140]) in upoštevanju pravne negotovosti ([141]).

Tabela 4

Scenariji valorizacije sredstev družbe SNCM na dan 30. septembra 2005

(v milijonih EUR)

	Vrednost sredstev poročilo Oddo	Vrednost sredstev strokovnjak Komisije
Neopredmetena sredstva	—	—
Opredmetena sredstva		
— Ladjevje v lasti družbe	[…]	[…]
— Nepremičnine (1)	[…]	[…]
Naložbe (2)	[…]	[…]
Osnovna sredstva	[…]	[…]
Zaloge	—	—
Predujmi in predplačila	—	—
Terjatve do kupcev	[…]	[…]
Druge terjatve (3)	[…]	[…]
Čisti finančni tok	[…]	—
Aktivne časovne razmejitve	—	—
Druga sredstva	[…]	[…]
Sredstva skupaj	[…]	[…]

(1) Kar zadeva nepremičnine (med katerimi je sedež družbe SNCM), francoski organi pojasnjujejo, da uporabljena likvidacijska vrednost temelji na oceni nepremičninskega strokovnjaka iz novembra 2003, popravljeni za + […] % zaradi upoštevanja zvišanja cen.
(2) Dolgoročne finančne naložbe se nanašajo predvsem na kapitalske deleže družbe SNCM v družbah Sudcargos, Aliso, CGTH, CMN in Ferrytour.
(3) Ta postavka se nanaša predvsem na terjatve do države, zlasti nadomestilo iz naslova obveznosti javne službe iz septembra 2005 in povračilo prispevkov delodajalcev za socialno varnost, ki ga je združenje Assedic opravilo za poslovno leto 2004.
Vira: poročilo Oddo-Hastings, poročilo strokovnjaka Komisije

(288) Komisija na podlagi zgornje tabele ugotavlja, da je ladjevje ladij glavni element valorizacije sredstev podjetja. V zvezi s tem je strokovnjak Komisije, potem ko je, če je bilo to mogoče, opravil primerjalno analizo, odločil, da sta bila popust, uporabljen za bruto prodajno vrednost ladij, in pravna negotovost skladna. Na tej podlagi je ugotovil, da ni razlogov za zavrnitev ocene vrednosti ladjevja, ki jo je izdelala francoska država.

(289) V zvezi s popustom Komisija meni, da je njegova raven skladna s popusti, evidentiranimi pri prodajah ladij v primeru sodne likvidacije. Po navedbah strokovnjaka Komisije je nacionalna belgijska družba Régie des Transports Maritimes, ki deluje na liniji Ostende–Ramsgate, leta 1997 prodala dva trajekta s popustoma, ocenjenima na 35 % in 45 %. Nedavno je družba Festival Cruises prodala tri križarke s povprečnim popustom v višini 20 %. Popusti, evidentirani v podobnih primerih, so torej na ravni popustov, ki so jih francoski organi uporabili v obravnavanem primeru.

(290) V zvezi s pravno negotovostjo Komisija meni, da ker ni bilo na trgu nobene primerljive transakcije, so trditve, ki upravičujejo uporabo pravne negotovosti, skladne z ozkostjo trga za tipske ladje, zasnovane za dokaj posebno uporabo.

(291) Komisija poleg tega navaja, da je njen neodvisni strokovnjak navzgor popravil valorizacijo dolgoročnih finančnih naložb, zlasti valorizacijo deleža družbe SNCM v družbi CMN (z […] milijonov EUR na […] milijonov EUR). Ob upoštevanju ponudbe skupine *Steff-TFE*, da odkupi ta delež za znesek v višini […] milijonov EUR, ki jo je poslala Komisiji na podlagi te preiskave, Komisija meni, da je valorizacija deleža družbe SNCM v družbi CMN na […] milijonov EUR razumna na podlagi likvidacije družbe.

(292) Kar zadeva valorizacijo drugih postavk sredstev, strokovnjak Komisije ni imel posebnega ugovora. Vendar pa ni sprejel postavke „čisti finančni tok“, ker je ta v primanjkljaju. Komisija meni, da je treba to postavko dejansko uvrstiti med obveznosti družbe SNCM.

(293) Ob upoštevanju opravljenih prilagoditev je Komisija valorizirala sredstva družbe SNCM na […] milijonov EUR na dan 30. septembra 2005.

Ocena obveznosti družbe SNCM

(294) Komisija ugotavlja, da francoski organi ocenjujejo znesek, dolgovan iz naslova privilegiranih terjatev, na […] milijonov EUR, znesek, dolgovan iz naslova neprivilegiranih terjatev (brez dodatnih odpravnin), pa na […] milijonov EUR.

(295) Zlasti kar zadeva obveznosti družbe, francoski organi ocenjujejo stroške pogodbenega socialnega načrta na […] milijonov EUR. Stroški, povezani s pogodbenim socialnim načrtom, so bili določeni na individualni podlagi ob upoštevanju vrste pogodbe (pogodba za nedoločen čas – PNČ in pogodba za določen čas – PDČ), pravilnikov in veljavnih kolektivnih pogodb (posadka na ladjah, osebje na kopnem in vodstvo), delovne dobe, razvrstitve in plačila vsakega zaposlenega. Ta znesek pokriva nadomestila namesto odpovednega roka ([…] milijonov EUR), nadomestila za plačani dopust po odpovedi ([…] milijonov EUR), pogodbene odpravnine ([…] milijonov EUR) in prispevek Delalande ([…] milijonov EUR) ([142]).

(296) Francoski organi ocenjujejo stroške zunajpogodbenega socialnega načrta na […] milijonov EUR. Ta socialni načrt združuje vse spremne ukrepe, povezane z zakonskimi in podzakonskimi obveznostmi družbe SNCM glede odpuščanja ([143]), ter posredne stroške, povezane s pogodbenim socialnim načrtom ([144]).

(297) Stroški odpovedi glavnih pogodb o poslovanju se nanašajo predvsem na unovčenje bančne varščine v znesku […] milijonov EUR, položene kot jamstvo, da bo družba SNCM dobro izvajala svoje obveznosti javne službe, varščini pa bi se prištela kazen, določena v navedeni pogodbi, v višini […] % referenčnega finančnega nadomestila v znesku […] milijonov EUR za leto 2005, kar je približno […] milijonov EUR v primeru neizpolnitve obveznosti pooblaščenca.

(298) Kar zadeva neto obveznosti, povezane s prodajo ladij v zakupu ([145]), francoski organi poudarjajo, da na podlagi nekaterih predpostavk ([146]) specializirani posrednik podjetja BRS ocenjuje neto prihodek od prodaje na […] milijonov EUR na dan 30. septembra po popustu, posredniški proviziji in finančnem strošku prevoza. Ker davčni prihranki in bančni dolgovi znašajo […] milijonov EUR, ostanek bančnih dolgov v zvezi z ladjami v zakupu, ki ga je treba povrniti, znaša […] milijonov EUR.

Tabela 5

Scenariji valorizacije obveznosti družbe SNCM na dan 30. septembra 2005

(v milijonih EUR)

	Vrednost obveznosti poročilo Oddo	Vrednost obveznosti strokovnjak Komisije
Privilegirani dolgovi, od česar:		
— dolgovi za socialno varnost in davčni dolgovi	[…]	[…]
— finančni dolgovi, zajamčeni s sredstvi ([1])	[…]	[…]
Stroški pogodbenega socialnega načrta	[…]	[…]
Stroški zdravstvenega zavarovanja upokojencev ([2])	[…]	[…]
Stroški postopka likvidacije	[…]	[…]
Vmesne izgube iz poslovanja ([3])	[…]	[…]
Izplačilo privilegiranim upnikom	[…]	[…]
Nezavarovani dolgovi ([4])	[…]	[…]
Stroški zunajpogodbenega socialnega načrta	[…]	[…]
Stroški odpovedi glavnih pogodb o poslovanju	[…]	[…]

(v milijonih EUR)

	Vrednost obveznosti poročilo Oddo	Vrednost obveznosti strokovnjak Komisije
Dodatni stroški, povezani s prodajo ladij v zakupu	[…]	[…]
Izplačilo neprivilegiranim upnikom	[…]	[…]

([1]) Ladji Napoléon Bonaparte in Paglia Orba jamčita za znesek pomorskih posojil, ki so se uporabljala za njuno financiranje.
([2]) Ta postavka je odvisna od običaja, po katerem se družba SNCM obvezuje, da bo prevzela del stroškov dodatnega zdravstvenega zavarovanja v korist svojih upokojencev.
([3]) Do konca likvidacije. Vmesne izgube temeljijo na predpostavki, da se plače izplačajo samo za en mesec. Vključujejo tudi stroške razpreme ladij v lasti družbe, ki niso odšteti od vrednosti sredstev. Ti stroški ustrezajo stroškom mirovanja ladij ob obali v pričakovanju njihove prodaje.
([4]) Nezavarovani dolgovi so razčlenjeni na naslednji način: dolgoročne rezervacije ([…] milijonov EUR), razporejeni dolgovi/deleži ([…] milijonov EUR), operativni dobavitelji ([…] milijonov EUR), generalno zastopstvo ([…] milijonov EUR), dolgovi skupine in pridruženih podjetij ([…] milijonov EUR), pasivne časovne razmejitve ([…] milijonov EUR).
Vira: poročilo Oddo-Hastings, poročilo strokovnjaka Komisije.

(299) Komisija navaja, da so dolgovi za socialne prispevke glavni element obveznosti družbe SNCM. Kar zadeva privilegirane dolgove za socialne prispevke, to je stroške pogodbenega socialnega načrta, je strokovnjak Komisije na podlagi vzorčenja preveril formule izračuna vseh sestavnih delov načrta in ni ugotovil niti anomalije niti napake. Ob upoštevanju te preveritve Komisija meni, da je znesek […] milijonov EUR, ki so ga navedli francoski organi na podlagi pogodbenega socialnega načrta, razumen.

(300) Kar zadeva vmesne izgube iz poslovanja, Komisija meni, da je ocena previdna z vidika zakonodaje, zlasti člena L 622-10 trgovinskega zakonika in člena 119-2 odloka št. 85-1388 z dne 27. decembra 1985, na podlagi katerih bi lahko pristojno trgovinsko sodišče SNCM obvezalo, da nadaljuje poslovanje še dva meseca, ki se lahko na zahtevo podaljšata javnega ministrstva zaradi obveznosti javne službe.

(301) Kar zadeva nezavarovane dolgove, strokovnjak Komisije ni imel posebnega ugovora. Vseeno je popravil znesek […] milijonov EUR za znesek […] milijonov EUR, ki izhaja iz preračuna postavke sredstev „čisti finančni tok“. Komisija meni, da je ta preračun v skladu s spremembami, opravljenimi pri valorizaciji sredstev družbe SNCM.

(302) Glede stroškov zunajpogodbenega socialnega načrta (razen dodatnih odpravnin) strokovnjak Komisije meni, da bi bilo treba stroške sodnih sporov povečati na […] milijonov EUR namesto […] milijonov EUR, kot navajajo francoski organi. V zvezi s tem po mnenju Komisije ni dvoma, da bi sindikalne organizacije zahtevale spremembo pogodb za določen čas v pogodbe za nedoločen čas ([147]), vendar nasprotno še meni, da se mora ocenitev nanašati samo na zaposlene s pogodbami za določen čas, za katere je to tveganje skoraj zanesljivo (kar je […] PDČ). Glede na bruto mesečno plačo v višini […] EUR z 9-mesečnim nadomestilom plače za […] prvih PDČ in 6-mesečnim za […] naslednjih, je ta znesek […] milijonov EUR.

(303) Glede neto obveznosti, povezanih s prodajo ladij v zakupu, Komisija meni, da so predpostavke, na katerih sloni izračun, upravičene, zlasti zaradi pogodbenega formalizma gospodarskih interesnih skupin (GIS), ki omejuje kakršno koli nadomestitev družbe SNCM s tretjo stranko in davčne ugodnosti pogojuje z upravljanjem ladij pod francosko zastavo. Poleg tega je upravičeno, da se pravna negotovost ne uporablja pri ladjah v zakupu, saj jih prodajajo banke upnice GIS. V teh okoliščinah je po mnenju Komisije upravičeno, da se finančni strošek prevoza upošteva med 30. septembrom 2005 in datumom prodaje ladje.

(304) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da privilegirane obveznosti družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 znašajo […] milijonov EUR, neprivilegirane obveznosti družbe SNCM pa […] milijonov EUR.

Ugotovitev nezadostnosti sredstev

(305) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da na dan 30. septembra 2005 vrednost sredstev družbe SNCM (to je […] milijonov EUR) ni zadostovala za poplačilo privilegiranih (to je […] milijonov EUR) in neprivilegiranih upnikov (to je […] milijonov EUR).

Sklep

(306) V takih okoliščinah in ob neobstoju tožbe za plačilo dolgov (glej *spodaj*) ter ob upoštevanju točke 273 te odločbe in nezadostnosti sredstev bi bil strošek likvidacije družbe SNCM, ki bi jo izvedla družba CGMF, omejen na stroške dodatnih odpravnin, to je […] milijonov EUR.

(307) Iz tega sledi, da se lahko odločitev francoskih organov, da se družba SNCM proda po negativni ceni 158 milijonov EUR, ki jo je treba primerjati z minimalnim stroškom likvidacije […] milijonov EUR, šteje za skladno z odločitvijo, ki bi jo sprejela zasebna skupina podjetij v tržnem gospodarstvu.

10.2.2.2 Posledice sodne likvidacije družbe SNCM

(308) Komisija je preučila tudi trditev francoskih organov, da bi bila v primeru likvidacije podjetja država kot večinski delničar lahko pozvana k plačilu dolgov (glej *spodaj*). V tem primeru mora po mnenju francoskih organov izračun stroška likvidacije za državo delničarko upoštevati nacionalno pravo, kot je Komisija priznala v Odločbi ABX Logistics ([148]), in se mora presojati od primera do primera ob upoštevanju posebnosti sektorja ([149]) in okoliščin primera.

(309) V obravnavanem primeru Komisija ugotavlja, da so ji francoski organi 28. marca 2006 predložili dokumente, ki dokazujejo, da je delničarka družbe SNCM iskala zanjo najcenejšo rešitev, pri čemer je vzporedno in od začetka preučevala dve možnosti, to je likvidacijo podjetja in njegovo prodajo po negativni ceni.

(310) Na podlagi zgoraj navedenih strokovnih mnenj, predloženih Komisiji, francoski organi menijo, da bi vsi realni stroški, ki bi jih morala kot delničarka nositi Francoska republika prek družbe CGMF, na dan 30. septembra 2005 znašali med […] in […] milijonov EUR. Ta analiza upošteva zlasti tveganji, da bi bila francoska država pozvana k „plačilu dolgov“, če bi jo sodišče štelo za dejanskega upravitelja družbe SNCM, in da bi bilo državi naloženo izplačilo dodatnih odpravnin za odpuščeno osebje. Francoski organi menijo, da je ta tveganja treba uporabiti v izračunu dejanskega stroška morebitne likvidacije družbe SNCM.

(311) Zato se postavlja vprašanje ocene vseh realnih stroškov, ki bi jih morala kot delničarka verjetno nositi Francija v primeru sodne likvidacije družbe SNCM, da bi ugotovili, ali bi se preudaren zasebni delničar glede na možnosti, da mu bo naloženo plačilo teh stroškov in glede na njihov obseg ([150]), raje odločil za takojšnjo prodajo svoje hčerinske družbe po negativni ceni 158 milijonov EUR kot za sprejetje tega tveganja.

(a) **Možna obsodba države na plačilo dolgov**

(312) V francoskem pravu ima likvidacijski upravitelj družbe v sodni likvidaciji možnost, da vloži tožbo na podlagi odgovornosti zoper nekdanje upravitelje družbe, imenovano „tožba za plačilo dolgov“, in to v primeru sklepa o načrtu za ohranitev ali prisilno upravo in v primeru sodne likvidacije ([151]).

(313) Uvedba tožbe za plačilo dolgov zoper nekdanje upravitelje družbe v stečaju je obrazložena s potrebo obnoviti premoženje družbe, ki je ena od nalog, zaupanih likvidacijskemu upravitelju.

(314) Francoski organi so v več dopisih Komisiji trdili, da je predpostavka, da bi nacionalno sodišče državi naložilo plačati dolgove podjetja, ki ga upravlja, več kot verjetna in da jo je treba uporabiti pri izračunu dejanskih stroškov morebitne likvidacije družbe SNCM.

(315) Družba SNCM je v svojih spisih z dne 28. februarja 2008 predložila poročilo strokovnjakov, v katerem so ocenjene pravne posledice tožbe za plačilo dolgov zoper francosko državo. V tem poročilu je ugotovljeno, da bi trgovinsko sodišče, ki bi obravnavalo to zadevo, zelo verjetno ugotovilo odgovornost države v zvezi s tem in ji naložilo, naj prevzame vse dolgove za socialne prispevke družbe SNCM.

(316) V obravnavanem primeru Komisija meni, da bi bila glede na nezadostnost sredstev, ugotovljeno pri družbi SNCM (glej zgoraj), in ob upoštevanju mogočega uveljavljanja civilne odgovornosti likvidacijskega upravitelja v primeru neukrepanja na podlagi zakona iz leta 1985 in pravice upnikov do tožbe od leta 2005 tožba za plačilo dolgov zelo verjetno vložena zoper francosko državo v primeru sodne likvidacije družbe SNCM ([152]).

(317) V zadevni nacionalni zakonodaji je določeno, da se lahko dolgovi za socialne prispevke družbe v likvidaciji prenesejo v breme njenih nekdanjih pravnih ali dejanskih upraviteljev, če so izpolnjeni štirje pogoji.

(i) *Spoznanje države kot pravnega ali dejanskega upravitelja podjetja v sodni likvidaciji* ([153])

(318) V obravnavanem primeru Komisija navaja, da je strokovnjak družbe SNCM predložil podrobno analizo, ki vodi do ugotovitve, da bi bila francoska država zelo verjetno opredeljena kot dejanski upravitelj družbe SNCM. V zgoraj navedenem izvedenskem poročilu je bilo v skladu z upoštevno sodno prakso ([154]) pravzaprav dokazano, da je država izvajala pozitivna dejanja upravljanja in vodenja, ki očitno ne spadajo pod upravni nadzor, uveden z zakonom, in to v daljšem obdobju. Država naj bi v skladu s poročilom strokovnjaka družbe SNCM zlasti sprejemala odločitve v okviru nadzornih pooblastil, ki jih je uvedla sama, in tako zlorabila svoja nadzorna pooblastila za sprejemanje odločitev za račun podjetja namesto upraviteljev, ki so bili pooblaščeni za sprejemanje navedenih odločitev. Poleg tega naj bi bilo očitno, da vodstveni organi družbe SNCM niso imeli nikakršne neodvisnosti glede na državo pri upravljanju podjetja. Nazadnje naj bi država nadomestila vodstvene organe družbe SNCM, ko je sama sprejemala strateške odločitve, ne da bi o tem obvestila navedene vodje.

(319) Komisija ugotavlja, da francoski organi v svojih spisih z dne 28. marca 2008 niso izrazili zadržkov glede opredelitve francoske države kot dejanskega upravitelja družbe SNCM. Francoski organi v dopisu z dne 20. novembra 2006 sami navajajo, da bi sodišče državo delničarko družbe SNCM opredelilo kot dejanskega upravitelja podjetja. Vendar je očitno, da taka izjava, dana v okviru postopka o državnih pomočeh, sama ne more zadostovati, da bi pravno zadostno dokazala, ali bi sodišče nacionalne organe štelo za dejanske upravitelje podjetja, ki je bilo deležno zadevnih ukrepov, in zlasti stopnjo verjetnosti take možnosti.

(320) V okoliščinah tega primera se Komisiji ni treba več opredeliti o analizi elementov, ki so jih navedli francoski organi, glede na ugotovitev Komisije v oddelku 10.2.2.1 zgoraj.

(ii) *Obstoj ene ali več napak francoske države, dejanskega upravitelja podjetja v sodni likvidaciji, pri upravljanju*

(321) V obravnavanem primeru Komisija poudarja, da je bil v poročilu strokovnjaka družbe SNCM na podlagi neizčrpnega seznama dejanskih elementov naveden niz elementov, da bi dokazali, da je država kot dejanski upravitelj družbe SNCM storila napake pri upravljanju.

(322) Navedeno je zlasti, da naj bi francoska država storila napake na področju naložb […]. Država naj bi storila tudi številne napake pri upravljanju na področju […].

(323) V zvezi s tem […] ([155]). Francoski organi so v dopisu z dne 30. aprila 2007 tveganje, da bo država obsojena na podlagi odgovornosti, ocenili kot zelo visoko ob upoštevanju meril […] opredelitve napake pri upravljanju v smislu člena L 651-2 trgovinskega zakonika. Vendar je očitno, da taka izjava, dana v okviru postopka o državnih pomočeh, sama ne more zadostovati, da bi pravno zadostno dokazala, ali bi sodišče za nacionalne organe štelo, da so storili zatrjevane napake, in zlasti stopnjo verjetnosti te možnosti.

(iii) *Ugotovitev nezadostnosti sredstev*

(324) V obravnavanem primeru Komisija ugotavlja, da so francoski organi v dopisu z dne 16. novembra 2006 predložili oceno nezadostnosti sredstev družbe SNCM na podlagi zgoraj navedenih izvedenskih poročil družb CGMF in Oddo-Hastings. Komisija opozarja, da izvedensko mnenje družbe SNCM o tožbi za plačilo dolgov, poslano Komisiji februarja 2008, temelji na istih poročilih in ugotavlja obstoj nezadostnosti sredstev v primeru sodne likvidacije podjetja. V poročilu družbe Oddo-Hastings je navedena zlasti nezadostnost sredstev v višini […] milijonov EUR na dan 30. septembra 2005, izračunana kot razlika med po eni strani vrednostjo sredstev družbe SNCM ([…] milijonov EUR) in po drugi strani vrednostjo obveznosti podjetja (privilegirani in neprivilegirani dolgovi, ocenjeni na […] milijonov EUR oziroma […] milijonov EUR).

(325) Komisija poudarja, da se na podlagi zgoraj navedene francoske zakonodaje nezadostnost sredstev ugotovi, ali likvidacijski upravitelj družbe nima na voljo zadostnih sredstev za poplačilo upnikov, naj bodo ti privilegirani ali neprivilegirani. Kar zadeva zlasti terjatve za socialne prispevke podjetja, so dolgovi za socialne prispevke podjetja *a minima* sestavljeni iz klasičnih terjatev iz plač, to je terjatev, ki izvirajo neposredno iz pogodbe iz zaposlitve, kolektivne pogodbe ali zakonodaje in jih likvidacijski upravitelj samodejno vpiše med obveznosti podjetja ([156]).

(326) Komisija je predhodno nezadostnost sredstev družbe SNCM ocenila na […] milijonov EUR na dan 30. septembra 2005.

(iv) *Obstoj vzročne zveze med napakami in ugotovljeno nezadostnostjo sredstev*

(327) Kot navajajo francoski organi, v skladu s francoskim pravom tožeči stranki v tožbi za plačilo dolgov ni treba določiti zneska povečanja obveznosti, nastalega zaradi upraviteljeve napake pri upravljanju. Upravitelj pravne osebe se lahko na podlagi člena L.624-3 trgovinskega zakonika razglasi za odgovornega, čeprav je napaka pri upravljanju, ki jo je storil, samo eden od vzrokov za nezadostnost sredstev, in se mu lahko naloži, da v celoti ali delno krije dolgove za socialno varnost, čeprav je njegova napaka vzrok samo za del teh dolgov ([157]).

(328) V obravnavanem primeru Komisija opozarja, da je strokovnjak družbe SNCM povezavo med napakami pri upravljanju in ugotovljeno nezadostnostjo sredstev označil za očitno. Na podlagi analiz, ki jih je predložil navedeni strokovnjak, naj bi bila finančna škoda, ki izhaja iz neizčrpnega seznama napak države pri upravljanju, navedenih v točki 322 te odločbe, […] milijonov EUR ([158]).

(329) Francoski organi […] ([159]).

(330) Poleg tega Komisija ugotavlja, da francoski organi v svojih spisih z dne 16. novembra 2006, 27. aprila 2007 in 28. marca 2008 […] ([160]). Francoski organi […] ([161]). Francoski organi so v dopisu z dne 16. novembra 2005 sami priznali, da „je jasno, da bi bilo državi delničarki, ki bi jo sodišče zanesljivo opredelilo kot dejanskega upravitelja SNCM, družbe z omejeno odgovornostjo, na podlagi člena L.651-2 trgovinskega zakonika verjetno naloženo, naj krije celotno nezadostnost sredstev družbe SNCM“.

(331) V okoliščinah tega primera se Komisiji ni treba več opredeliti o analizi elementov, ki so jih navedli francoski organi glede na ugotovitev Komisije v oddelku 10.2.2.1 zgoraj.

(b) **Ocena skupnega stroška sodne likvidacije družbe SNCM**

Določitev dela nezadostnosti sredstev v breme dejanskega upravitelja

(332) Glede na zgoraj navedeno Komisiji v tem stanju zadeve ni treba določiti realnega ekonomskega stroška uveljavljanja odgovornosti delničarja.

(333) V zvezi s tem Komisija poudarja, da je na podlagi člena L 624-3 trgovinskega zakonika pravnemu ali dejanskemu upravitelju družbe v likvidaciji v takih okoliščinah naloženo, naj plača celotno ugotovljeno nezadostnost sredstev ali del te.

(334) Komisija ugotavlja, da imajo na podlagi zgoraj navedenega člena sodišča popolno svobodo pri presoji, ali je treba upravitelju naložiti, naj nosi vse dolgove za socialno varnost ali del teh dolgov. Glede na upoštevno sodno prakso je očitno, da so sodišča in sodišča prve stopnje dovzetna za ravnanje obravnavanega upravitelja in svoje obsodbe izdelajo na podlagi ugotovitev, ki jih lahko dokažejo.

(335) Kot je bilo navedeno zgoraj, francoski organi menijo, da bi bila francoska država primorana nositi del, ocenjen med […] in […] % ugotovljene nezadostnosti sredstev, kar je med […] milijonov EUR in […] milijonov EUR.

(336) Komisija poudarja, da je gospodarski senat kasacijskega sodišča v podobnih okoliščinah, kot pri primeru SNCM, ki so se nanašale na družbo Les Mines de Salsignes, družbo vnukinjo BRGM (javna industrijska in trgovinska ustanova) ([162]), obsodil BRGM in njene hčerinske družbe v funkciji dejanskega upravitelja solidarno z drugimi upravitelji družbe Les Mines de Salsignes na plačilo celotne nezadostnosti sredstev ([163]). Delež dolgov za socialno varnost v breme družbe Coframines, ustanove BRGM in torej *in fine* države je znašal 73,6 %. V smislu te odločitve je Sodišče poudarilo, da je bil upravni odbor v odvisnosti od zadevnih dveh subjektov.

(337) Vendar Komisija meni, da francoski organi glede na pravila na področju državnih pomoči niso dokazali, v čem so zgoraj navedene napake države pri upravljanju v škodo podjetju napake, ki bi jih lahko storil kateri koli drug zasebni delničar v tržnem gospodarstvu. V zvezi s tem je treba poudariti, da se lahko samo take napake, ustrezno dokazane, upoštevajo pri ugotovitvi, ali bi se preudaren zasebni gospodarski subjekt glede na tveganje, da mu bo naloženo plačilo teh stroškov in glede na njihov obseg (to je neto sedanja vrednost tveganja prihodnje obsodbe), raje odločil za takojšnje plačilo negativne cene 158 milijonov EUR kot za sprejetje tega tveganja. Ni namreč mogoče šteti, da bi zasebni vlagatelj storil napake, ki ne bi temeljile na podjetniških razmislekih, ampak na splošnih razmislekih (na primer za socialne namene ali namene regionalnega razvoja).

(338) Komisija ne zanika, da je v nekaterih izjemnih primerih v nekaterih nacionalnih zakonodajah predvidena možnost, da se tretje osebe obrnejo proti delničarjem likvidirane družbe, zlasti če se lahko ti delničarji štejejo za pravne ali dejanske upravitelje, ki so zagrešili napake pri upravljanju v škodo podjetja. Čeprav taka možnost obstaja v francoskem pravu, Komisija meni, da francoski organi niso zadostno odpravili dvomov Komisije v obravnavanem primeru v zvezi s trditvami, ki se nanašajo na tveganje, da bi bila francoska država v primeru likvidacije družbe SNCM obsojena na plačilo dolgov te družbe. Vendar glede na ugotovitev Komisije v oddelku 0 zgoraj o tem vidiku v tej odločbi ni več treba odločati.

Določitev morebitnega prevzema dodatnih odpravnin v primeru sodne likvidacije družbe SNCM

(339) Poleg nezadostnosti sredstev bi po mnenju francoskih organov sodišče glede na sodno prakso na tem področju ([164]) francoski državi zanesljivo naložilo, naj prevzame dodatne odpravnine (to je med […] milijonov EUR in […] milijonov EUR). Po mnenju francoskih organov bi vsi realni stroški, ki bi jih kot delničarka morala nositi Francoska republika, znašali med […] milijonov EUR in […] milijonov EUR.

(340) Francoski organi pojasnjujejo, da so francoska sodišča v nedavnih sodbah pravnemu ali dejanskemu upravitelju naložila, naj poleg nezadostnosti sredstev prevzame dodatne odpravnine, izračunane na podlagi socialnega načrta, ki ga je podjetje izdelalo pred likvidacijo.

(341) Francoski organi navajajo zlasti, da je v zadevi *Aspocomp* francoska družba Aspocomp SAS, ki je hčerinska družba v 99-odstotni lasti finske družbe Aspocomp Group Oy, 18. januarja 2002 podpisala podjetniški sporazum, v katerem so bili opisani pogoji nadomestila na podlagi socialnega načrta v zvezi z 210 od skupaj 550 zaposlenih. V tem sporazumu so bili opisani zlasti znesek nadomestnih in dodatnih odškodnin ter pomoči za prostovoljni odhod. Vendar se je po spremembi strategije skupine matična družba Aspocomp Group Oyj 21. februarja 2002 odločila, da ne bo več financirala svoje hčerinske družbe Aspocomp SAS, s čimer je povzročila njen stečaj. Ta odločitev je hčerinski družbi dejansko preprečila, da bi izpolnila svoje obveznosti, sprejete na podlagi podjetniškega sporazuma, in jo privedla do tega, da je odpustila vse druge zaposlene.

(342) V tem okviru je bila s sodbo pritožbenega sodišča v Rouenu potrjena sodba razsodišča med delodajalci in delojemalci v Evreuxu, družbi Aspocomp Group Oyj, ki je 99-odstotno nadzirala upravljanje svoje hčerinske družbe, pa je bilo naloženo, naj izplača: (i) zaposlenim, na katere se nanaša podjetniški sporazum, vse nadomestne in dodatne odškodnine, določene v tem edinem podjetniškem sporazumu, ter odškodnine za odpust brez pravega in resnega vzroka in (ii) zaposlenim, odpuščenim v okviru prijave stečaja družbe Aspocomp, enakovredne odškodnine, ker je matična družba s tem, ko ni izpolnila sprejetih obveznosti, ravnala nelojalno in z graje vredno lahkomiselnostjo.

(343) V obravnavanem primeru Komisija ugotavlja, da iz dokumentov v spisu izhaja, da je delničarka družbe SNCM 25. aprila 2005 ustavila dogovorjeni socialni načrt, ki je temeljil na socialnem načrtu iz leta 2002 in je bil uveden spomladi 2005, brez dogovora z vodstvom podjetja. Komisija še ugotavlja, da je bil ta socialni načrt izdelan pred odločitvijo države o prodaji družbe SNCM.

(344) Komisija meni, da bi zaposleni podjetja, če bi bila družba SNCM likvidirana, zanesljivo uveljavljali določbe tega socialnega načrta na sodišču.

(345) Da bi bil tak pristop lahko upošteven v primeru, kot je ta, bi morala Komisija presoditi, (i) ali bi sodišče državo članico obsodilo zaradi ustavitve zadevnega socialnega načrta brez dogovora z vodstvom podjetja, (ii) znesek, ki bi ga država članica morala plačati v takem primeru, in (iii) stopnjo verjetnosti take možnosti ([165]).

(346) Komisija navaja, da gre sodba gospodarskega senata kasacijskega sodišča, v kateri sodišče navaja, da bi bilo pripravljeno ugoditi tožbi na podlagi odgovornosti zoper prevladujočo družbo, katere krivdno ravnanje je povzročilo propad hčerinske družbe in posledično kolektivna odpuščanja ([166]), v isti smeri kot sodba Aspocomp.

(347) V zvezi s tem Komisija vseeno ugotavlja, da načelo, določeno s sodbo pritožbenega sodišča v Rouenu, do danes ni bilo potrjeno z drugimi tovrstnimi sodbami. Zato Komisija meni, da francoski organi niso zadostno odpravili dvomov Komisije o tem, da bi bil delničar na podlagi te sodne prakse dokaj zanesljivo izpostavljen uveljavljanju svoje odgovornosti in plačilu dodatnih odpravnin. Vendar glede na ugotovitev Komisije v oddelku 0 zgoraj o tem vidiku v tej odločbi ni več treba odločati.

10.2.2.3 Sklep

(348) Na podlagi zgoraj navedenega Komisija meni, da je odločitev za prodajo družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR v skladu z odločitvijo, ki bi jo sprejela zasebna skupina v tržnem gospodarstvu ob upoštevanju socialnih stroškov, ki bi jih vključevala likvidacija podjetja.

(349) Komisija je zgornjo analizo oprla samo na predpostavke, ki so se ji zdele razumne in zadostno obrazložene. Te analize vodijo do ugotovitve, da bi bila razlika med možnostjo, ki so jo izbrali francoski organi, in alternativno rešitvijo najmanj […] milijonov EUR, kar bi moralo krepko pokriti morebitno napako pri mnenjih, sprejetih po analizi.

(350) Komisija še meni, da negativna cena 158 milijonov EUR izhaja iz trgovinskega pogajanja med državo in zasebnimi kupci po koncu odprtega, preglednega, nediskriminacijskega in brezpogojnega javnega postopka izbire. V zvezi s tem Komisija meni, da je ta cena, ki je kar se da malo negativna, tržna cena.

(351) Kljub omejitvam, navedenim v točki 0 te odločbe, Komisija navaja, da je strokovnjak Komisije preveril možnosti valorizacije družbe SNCM na podlagi metode diskontiranih prostih denarnih tokov, ki izhajajo iz poročila banke HSBC, ki so ga naročili francoski organi. Strokovnjak Komisije meni, da so bili izračuni HSBC pravilni. Na podlagi rezultatov teh simulacij je mogoče ugotoviti, da je cena, plačana za družbo SNCM, v skladu z vrednostjo podjetja, ocenjeno na podlagi metode diskontiranih prostih denarnih tokov v času transakcije.

(352) Iz oddelka 0 zgoraj izhaja, da navedeni ukrep ne prinaša gospodarske prednosti niti družbi SNCM niti zasebnim kupcem, ne da bi bilo treba odločati o elementih, navedenih v oddelku 0 zgoraj. Zato kapitalski vložek države v višini 158 milijonov EUR pred odprodajo podjetja zasebnim kupcem, to je negativna prodajna cena 158 milijonov EUR, ne pomeni državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.

10.3 **Kapitalski vložek družbe CGMF v višini 8,75 milijona EUR**

10.3.1 *Referenčni pravni okvir*

(353) Če je posredovanje zadevnih javnih oblasti izvedeno sočasno z znatnim posredovanjem zasebnih gospodarskih subjektov, opravljenim pod primerljivimi pogoji, je mogoče gospodarsko prednost takoj izločiti ([167]).

(354) Praksa odločanja Komisije, ki jo je potrdilo sodišče Skupnosti, v takih okoliščinah takoj izključi naravo pomoči kapitalskega vložka države, če so izpolnjeni trije pogoji:

— zasebno posredovanje mora prihajati od gospodarskih subjektov. To ne drži v primeru deleža zaposlenih v kapitalu zadevnega podjetja ([168]),

— zasebno posredovanje mora biti obsežno. To na primer ne drži za zasebno posredovanje, ki se nanaša samo na 3,3 % skupnega zneska, ki je v igri ([169]),

— zasebno posredovanje mora biti tudi sočasno z javnim posredovanjem. Sodišče je tako potrdilo analizo Komisije, da lahko javni vložki pomenijo državno pomoč, če so zasebne naložbe v isto podjetje opravljene šele po dodelitvi javnih vložkov ([170]). Vendar Komisija priznava, da se lahko včasih upošteva zasebno posredovanje, ki je bilo opravljeno kmalu po javnem posredovanju, zlasti kadar je zasebni vlagatelj v času javnega posredovanja že podpisal pismo o nameri ([171]).

10.3.2 *Uporaba v obravnavanem primeru*

(355) Komisija najprej ugotavlja, da so delnice družbe SNCM prodane gospodarskima subjektoma, to je podjetjema BCP in VT. Po končani prodaji je morala država v podjetje sočasno vložiti 8,75 milijona EUR, da bi bil v skladu z njeno obvezo zlasti do zaposlenih ohranjen njen 25-odstotni delež v družbi SNCM.

(356) Nadalje, vložek francoske države v višini 8,75 milijona EUR je treba primerjati z vložkom zasebnih kupcev, to je 26,25 milijona EUR. Ta razdelitev izhaja, kot je navedeno zgoraj, iz obveze francoskih organov, da bodo ohranili 25-odstotni delež v zadevnem podjetju. Ker se zasebno posredovanje nanaša na 75 % skupnega zneska, Komisija meni, da je obsežno. Ob tem Komisija še poudarja, da imajo zasebni partnerji solidno finančno strukturo, da se nakup družbe SNCM popolnoma ujema z njihovo podjetniško strategijo in da je v poslovnem načrtu navedenih kupcev predvideno, da bo donosnost obnovljena konec leta 2009.

(357) Kar nazadnje zadeva sočasnost obeh postopkov kapitalskih vložkov, je strokovnjak Komisije preveril, ali so navedena sredstva nakazali vsi delničarji družbe SNCM, vključno z družbo CGMF.

(358) Potrjeno je namreč bilo, da je 31. maja 2006 upravni odbor družbe SNCM ugotovil, da so bili vsi zgoraj navedeni postopki izvedeni. Skupno in sočasno povečanje kapitala vseh delničarjev v znesku 35 milijonov EUR se je zgodilo 31. maja 2006. Potekalo je v dveh sočasnih fazah: (i) prvo povečanje kapitala za […] delnic so v celoti vpisali kupci, v gotovini in nominalno ([…] EUR), (ii) drugo povečanje kapitala za […] delnic (vpisanih za četrtino cene) pa so delno vplačali kupci ([…] delnic, kar znaša 26,25 milijona EUR) in francoska država prek družbe CGMF ([…] delnic, kar znaša 8,75 milijona EUR) pod enakimi pogoji, to je gotovinski vložek v nominalnem znesku […] EUR.

(359) Javni in zasebni kapitalski vložki so torej popolnoma sočasni.

(360) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da so merila, določena s sodno prakso za takojšnjo izključitev narave pomoči zadevnega ukrepa, izpolnjeni. Zato meni, da kapitalski vložek francoske države v višini 8,75 milijona EUR družbi SNCM ne prinaša gospodarske prednosti, ker je bil ta vložek opravljen sočasno z vložkom zasebnega kapitala pod primerljivimi pogoji v smislu sodne prakse Skupnosti.

(361) Komisija vsekakor meni, da stopnja donosa vložka države, to je […] % na leto, pomeni ustrezno dolgoročno donosnost vloženega kapitala za zasebnega vlagatelja.

(362) V zvezi s tem Komisija namreč ugotavlja, da fiksni donos kapitalske naložbe države v družbo SNCM le-to razbremenjuje vsakega tveganja izvajanja poslovnega načrta, ker je ta donos popolnoma nepovezan z uspešnostjo (dvig ali padec) podjetja. Tako dodelitev PPJS družbi SNCM državi ne bo omogočila izboljšanja pričakovanega donosa njenega deleža.

(363) Strokovnjak Komisije je na podlagi tega ugotovil, da je v smislu tveganja kapitalski vložek francoske države bolj podoben obveznici s fiksno stopnjo kot naložbi v delnice. Iz tega sledi, da je treba stopnjo donosa […] % primerjati s stopnjo obveznic francoskega zasebnega sektorja v času transakcije. Po mnenju strokovnjaka Komisije je bila ta stopnja konec maja 20064,15 %.

(364) Komisija nazadnje meni, da razvezna klavzula za prodajo družbe SNCM ne more ovreči načela enake obravnave vlagateljev. Ta klavzula se namreč nanaša na celotno odprodajo družbe SNCM zasebnim kupcem, in ne na sočasno naložbo (35 milijonov EUR) zasebnih kupcev (26,25 milijona EUR) in države (8,75 milijona EUR) v privatizirano SNCM.

(365) Glede na zgoraj navedeno Komisija ugotavlja, da zadevni ukrep ne pomeni državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.

10.4 **Ukrepi pomoči za osebe (38,5 milijona EUR)**

10.4.1 *Referenčni pravni okvir*

(366) Za presojo, ali ukrep podjetju prinaša gospodarsko prednost, „je treba […] ugotoviti, ali upravičeno podjetje dobi gospodarsko prednost, ki je v običajnih tržnih razmerah ne bi pridobilo“ ([172]), ali nasprotno omogoči, da se podjetje izogne „stroškom, ki bi običajno morali bremeniti lastna finančna sredstva podjetja, in tako prepreči običajne učinke tržnih sil“ ([173]).

(367) V skladu z ustaljeno sodno prakso je običajno breme tisto, ki ga mora podjetje nositi pri svojem tekočem upravljanju ali svojih običajnih dejavnostih ([174]). Natančneje, Sodišče je navedlo, da zmanjšanje prispevkov za socialno varnost pomeni državno pomoč, če je ta ukrep „namenjen temu, da se podjetja določenega industrijskega sektorja delno oprostijo denarnih prispevkov za socialno varnost, ki izhajajo iz običajne uporabe splošnega sistema za socialno varnost, ne da bi bila ta oprostitev upravičena z naravo ali sistematiko tega sistema“ ([175]). Sodišče s to sodbo jasno navaja, da je treba gospodarsko ugodnost dokazati glede na splošni sistem socialne varnosti, in tako uporabi sklepanje, podobno sklepanju v davčnih zadevah.

(368) Sodišče je 20. septembra 2001 potrdilo ta pristop: „pomoč pomeni ublažitev stroškov, ki običajno bremenijo proračun podjetij, ob upoštevanju narave ali sistematike sistema zadevnih stroškov, medtem ko je posebni strošek nasprotno dodatni strošek glede na te običajne stroške“ ([176]).

(369) Zato je za opredelitev, kaj v smislu sodne prakse glede pojma državne pomoči pomeni prednost, v okviru določene pravne ureditve treba ugotoviti referenco, na podlagi katere se primerja to prednost ([177]). V zvezi s tem je Sodišče poleg tega razsodilo, da ima določitev referenčnega okvira poseben pomen pri davčnih ukrepih, ker je sam obstoj prednosti mogoče dokazati le, če se primerja s tako imenovano „normalno“ obdavčitvijo, to je stopnjo obdavčitve, ki velja na referenčnem geografskem območju ([178]).

(370) Poleg tega v skladu z ustaljeno sodno prakso, „za uporabo člena 92 Pogodbe ni pomembno, da se je položaj domnevnega upravičenca ukrepa izboljšal ali poslabšal glede na prejšnje pravno stanje ali je nasprotno ostal nespremenjen […]. Ugotoviti je treba samo, ali je v okviru dane pravne ureditve državni ukrep tak, da daje prednost“ posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga „v smislu člena 92(1) Pogodbe v primerjavi z drugimi podjetji, ki so glede na cilj, ki se ga prizadeva doseči z zadevnim ukrepom, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju“ ([179]).

10.4.2 *Uporaba v obravnavanem primeru*

(371) Iz sodne prakse in prakse odločanja ([180]) Komisije izhaja, da mora Komisija, da bi izključila naravo pomoči zadevnega ukrepa, preveriti, da ukrep družbe SNCM ne razbremenjuje stroškov, ki so del njenega tekočega upravljanja, to je v obravnavanem primeru stroškov, ki izhajajo iz običajne uporabe socialne zakonodaje, ki velja za sektor v okviru odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

(372) V zvezi s tem Komisija ugotavlja, da se v skladu z memorandumom o soglasju, podpisanim med strankami, depozitni račun lahko sprosti samo za financiranje nadomestil, izplačanih posameznikom, katerih pogodba o zaposlitvi z družbo SNCM je bila predhodno prekinjena. Tako ni niti cilj niti učinek teh ukrepov, da bi omogočili odhod zaposlenih, ki bi, če teh ukrepov ne bi bilo, lahko ostali v breme družbe SNCM.

(373) Komisija navaja še, da je dodelitev teh nadomestil osebju, odpuščenemu po prodaji družbe SNCM, odobrila državna oblast, in ne podjetje.

(374) Poleg tega Komisija ugotavlja, da ti dodatni socialni ukrepi presegajo nadomestila, določena s socialno zakonodajo in veljavnimi kolektivnimi pogodbami. Stroški, ki izhajajo iz uporabe zadnjih, ostanejo tako v celoti v breme družbe SNCM.

(375) Komisija nazadnje ugotavlja, da bodo ti dodatni socialni ukrepi izvedeni, če bodo kupci potem, ko bo družba SNCM prodana, uresničili načrt zmanjšanja števila zaposlenih. Z drugimi besedami, ta nadomestila se ne ujemajo z izvedbo načrtov za zmanjšanje števila zaposlenih, določenih na podlagi načrta prestrukturiranja iz leta 2002.

(376) Zato Komisija meni, da se strošek dodatnih socialnih nadomestil ne ujema niti s stroškom socialnih načrtov pred prodajo, ki jih je prevzela država, niti s socialnim stroškom, ocenjenim zgoraj v primeru sodne likvidacije družbe SNCM.

(377) Iz tega sledi, da dodatni socialni ukrepi ne pomenijo stroškov, ki izhajajo iz običajne uporabe socialne zakonodaje, ki velja v okviru odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

(378) Podredno Komisija ugotavlja, da tudi ob prištetju zneska 38,5 milijona EUR h kapitalskemu vložku države v višini 142,5 milijona EUR prilagojena negativna prodajna cena, to je 196,50 milijona EUR, ostaja veliko nižja od stroška sodne likvidacije družbe SNCM (glej točko 3 te odločbe).

(379) Komisija glede na zgoraj navedeno in v skladu s svojo prakso odločanja ([181]) meni, da spada izvedba dodatnih socialnih ukrepov v korist odpuščenih oseb, omogočena z javnimi sredstvi, ne da bi ti ukrepi delodajalca razbremenili njegovih običajnih stroškov, v socialno politiko držav članic in ne pomeni neposredne državne pomoči v smislu člena 87(1) ES. Komisija meni, da ta izvedba tudi ne pomeni posredne pomoči, ker koristi samo odpuščenemu osebju.

10.5 **Preostanek 22,52 milijona EUR, priglašen iz naslova pomoči za prestrukturiranje**

(380) Na podlagi zgoraj navedenega in v skladu s točko 0 te odločbe znesek subvencije, ki ga je treba oceniti v okviru državnih pomoči brez nadomestila za opravljanje javne službe, znaša 22,52 milijona EUR ([182]) in pomeni del kapitalske injekcije, ki so jo francoski organi priglasili leta 2002.

(381) Komisija meni, da ta znesek družbi prinaša selektivno gospodarsko prednost in zato ta subvencija pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) ES.

10.5.1 *Združljivost ukrepa na podlagi smernic Skupnosti o pomoči za reševanje in prestrukturiranje*

(382) Francoski organi so zadevni ukrep priglasili leta 2002 na podlagi smernic Skupnosti o pomoči za reševanje in prestrukturiranje iz leta 1999 ([183]).

(383) Smernice Skupnosti o državni pomoči za pomorski promet ([184]) se za oceno pomoči za prestrukturiranje pomorskih družb sklicujejo na zgoraj navedene smernice. V skladu s točko 19 navedenih smernic je „člen 87(3)(c) edina osnova, pri kateri se lahko pomoč za reševanje ali prestrukturiranje podjetij v težavah šteje za združljivo“.

(384) Glede združljivosti državne pomoči za prestrukturiranje s členom 87(3)(c) ES iz sodne prakse izhaja, da morajo biti v odločbi Komisije navedeni razlogi, zaradi katerih Komisija meni, da so pomoči, upravičene glede na pogoje, določene s smernicami, zlasti načrt prestrukturiranja, zadovoljiv dokaz v zvezi z dolgoročno sposobnostjo preživetja in sorazmernost pomoči glede na prispevek njihovega upravičenca.

Značaj podjetja v težavah

(385) Da bi bilo podjetje upravičeno do pomoči za prestrukturiranje, se mora obravnavati kot podjetje v težavah v smislu smernic iz leta 1999 ([185]).

(386) V obravnavanem primeru Komisija opozarja na ugotovitev, da je bilo to merilo upoštevano v Odločbi Komisije z dne 17. julija 2002 o pomoči za reševanje za SNCM ([186]) in v Odločbi z dne 19. avgusta 2002 o uvedbi formalnega postopka preiskave zoper načrt finančne sanacije na podlagi letnih računovodskih izkazov družbe SNCM za leto 2001.

(387) Za namene te odločbe je Komisija na podlagi letnih računovodskih izkazov za leto 2002 preverila, ali SNCM izpolnjuje ta pogoj. Tako lastniški kapital brez predpisanih rezervacij ([187]) še vedno ostaja negativen pri – 26,5 milijona EUR leta 2002, po – 30,7 milijona EUR leta 2001. Taka raven kaže na izgubo več kot polovice osnovnega kapitala podjetja, več kot četrtina katerega je bila izgubljena v zadnjih 12 mesecih po priglasitvi, s čimer je izpolnjen zadosten in nenujen pogoj, opisan v točki 5(a) smernic.

(388) Komisija poleg razvoja osnovnega kapitala družbe med drugim ugotavlja, da:

— je med letoma 2001 in 2002 tekoči rezultat pred obdavčenjem prešel s – 5,1 milijona EUR leta 2001 na – 5,8 milijona EUR leta 2002, pri čemer so se neto izgube leta 2002 lahko zmanjšale samo zaradi prodaje nekaterih ladij,

— je zmožnost samofinanciranja družbe SNCM, ki je konec leta 2001 dosegala 39,2 milijona EUR, konec leta 2002 padla na 35,7 milijona EUR,

— so neto finančni dolgovi brez zakupov med letoma 2000 in 2002 narasli s 135,8 milijona EUR na 144,8 milijona EUR,

— so finančni stroški (obresti in povezani stroški) narasli s 7,0 milijona EUR leta 2000 na 9,503 milijona EUR leta 2002.

(389) Francoski organi so poleg tega Komisiji potrdili, da banke družbi odslej zavračajo posojilo denarja zaradi njene zadolženosti, čeprav je SNCM kot jamstvo predlagala svoje zadnje ladje, ki niso obremenjene s hipoteko ali predmet drugih podobnih služnosti.

(390) Nazadnje, pogodba o PPJS v ničemer ne spremeni te analize. Čeprav bi morala ta pogodba družbi SNCM, skupaj z uspehom načrta prestrukturiranja, res omogočiti, da bo sčasoma dosegla pozitiven izid iz poslovanja, bi moralo podjetje vseeno zaradi hudega pomanjkanja lastnih sredstev, vse večje zadolženosti in stroškov operativnih ukrepov načrta prestrukturiranja v določenem času ustaviti plačila.

(391) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da družba SNCM izpolnjuje hkrati pogoja iz točke 5(a) smernic iz leta 1999 in iz točke 6 teh smernic. Zato ugotavlja, da je bila družba SNCM leta 2002 podjetje v težavah v smislu navedenih smernic.

Obnovitev sposobnosti preživetja (točke od 31 do 34 smernic)

(392) V skladu s smernicami iz leta 1999 je dodelitev pomoči pogojena z izvajanjem načrta prestrukturiranja, ki ga je potrdila Komisija. Kot je navedeno v točki 79 Odločbe o razširitvi formalnega postopka preiskave iz leta 2006 in glede na to, da je Komisija menila, da ukrepi po priglasitvi iz leta 2002 ne pomenijo državne pomoči, Komisija meni, da je treba združljivost kapitalskega vložka v znesku 22,52 milijona EUR s smernicami iz leta 1999 preučiti z vidika načrta prestrukturiranja iz leta 2002. „Prestaviti se je namreč treba v obdobje, v katerem so bili sprejeti ukrepi finančne podpore, da […] se prepreči kakršna koli ocena na podlagi poznejših razmer“ ([188]).

(393) Glede na informacije, ki so jih predložili francoski organi, Komisija ugotavlja, da čeprav je v načrtu prestrukturiranja predvidena obnovitev donosnosti od leta 2003 zaradi ukrepov, razporejenih predvsem v letih 2002 in 2003, vseeno drži, da bo družba SNCM znova dosegla „zadovoljivo“ raven lastnih sredstev šele okoli leta 2005–2006. Komisija torej določa, da se bo obdobje prestrukturiranja končalo 31. decembra 2006.

(394) Obnovitev donosnosti povezave med Marseillem in Korziko je predvidena v kratkem času, povezava z Magrebom pa je že donosna dejavnost. Bolj negotova ostaja samo dejavnost z odhodom iz Nice, toda njena teža se zmanjšuje in predvidena amortizacija ladje Liamone leta 2001 bo olajšala obnovitev pozitivnih rezultatov na tej liniji. Komisija poleg tega sprejema trditev, da ohranitev, čeprav zmanjšana, odhodov iz Nice ostaja nujna za položaj družbe na celotnem trgu. Prerazporeditev storitev na povezave z Magrebom bo prispevala k zmanjšanju odvisnosti družbe od zgodovinske povezave in bi morala prispevati tudi k obnovitvi sposobnosti preživetja ob upoštevanju […].

(395) Kar zadeva dolgoročno sposobnost preživetja, to je po poteku sedanje pogodbe o PPJS, Komisija meni, da mora izvedba načrta podjetju omogočiti, da se ob podaljšanju pogodb učinkovito spopade s konkurenco. Nazadnje navaja, da bi morala ta pogodba tudi v primeru delne izgube, to je enega trajekta, družbi omogočiti, da ohrani pozitivne rezultate. Če bi izguba te pogodbe povzročila 40-odstotni ali večji padec prihodkov družbe na njenem zgodovinskem trgu, kot je predvideno tudi v drugi

možnosti, Komisija, meni, da bi bil to primer, ki bi ga le malo načrtov za prestrukturiranje z javno podporo ali brez nje lahko preprečilo, in da je na tej stopnji še prezgodaj za tako predvidevanje.

(396) Kar zadeva „realne predpostavke glede prihodnjih pogojev poslovanja“, Komisija meni, da je tržna študija resna in dobra podlaga za določitev možnosti razvoja podjetja.

(397) Po ugotovitvah Komisije je za zagotovitev obnove sposobnosti preživetja podjetja v načrtu prestrukturiranja predvideno, da izboljšanje sposobnosti preživetja izhaja predvsem iz internih ukrepov, kot sta boljši nadzor nad proizvodnimi stroški in večja produktivnost. Poleg tega, čeprav izboljšanje finančnega položaja družbe SNCM vključuje prerazporeditev njenih dejavnosti na povezave z Magrebom glede na pričakovano rast tega trga, načrt prestrukturiranja iz leta 2002 vsebuje tudi ukrepe za opustitev nekaterih dejavnosti, zlasti njene italijanske hčerinske družbe Corsica Marittima.

(398) Komisija meni, da učinek ukrepov iz priglašenega načrta in njegov uspeh nista odvisna od razvoja trga, razen napredka na povezavah z Magrebom, ki ustreza predvsem obnovitvi položaja, ki ga je SNCM imela do sredine devetdesetih let.

(399) Poleg tega Komisija opaža, da načrt prestrukturiranja upošteva stanje in predviden razvoj ponudbe in povpraševanja na trgu zadevnih proizvodov z možnostmi, ki izražajo optimistične, pesimistične in srednje predpostavke ter izrecne prednosti in slabosti družbe SNCM.

(400) Nazadnje Komisija meni, da načrt prestrukturiranja predlaga spremembo družbe SNCM, tako da bo ta po končanem prestrukturiranju lahko krila vse svoje stroške, vključno s stroški amortizacije in finančnimi stroški.

(401) Glede na zgoraj navedeno Komisija na podlagi informacij, ki so bile na voljo v času, ko so bili ukrepi finančne podpore sprejeti, ugotavlja, da je merilo glede sposobnosti preživetja podjetja izpolnjeno.

Preprečevanje nedovoljenega izkrivljanja konkurence (točke od 35 do 39 smernic)

(402) V skladu s točko 35 smernic je treba sprejeti ukrepe, ki bodo čim bolj omilili škodljive učinke pomoči na konkurente. Drugače je treba pomoč šteti za nezdružljivo s skupnimi interesi in torej nezdružljivo s skupnim trgom.

(403) V obravnavanem primeru se mora ta pogoj pokazati z omejitvijo prisotnosti, ki jo ima lahko podjetje na svojem zgodovinskem trgu, to je na trgu povezav s Korziko, ki pa je tudi trg, na katerem se srečuje s konkurenco družb s sedežem v Skupnosti, kar ne velja za povezave z Magrebom.

(404) Komisija meni, da na trgu pomorskih povezav s Korziko nima presežne zmogljivosti glede na močan sezonski vpliv in visoko rast prometa. Ob tem še navaja, da je povprečna stopnja zasedenosti ladij glavnega konkurenta družbe SNCM manjša od stopnje zasedenosti ladij javne družbe. Ker na trgu ni presežka zmogljivosti v smislu smernic, ni treba prispevati k izboljšanju tržnih pogojev. Prodaja ladij – namesto njihovega uničenja – je torej dopustno zmanjšanje zmogljivosti glede na smernice.

(405) Obvezna omejitev ali zmanjšanje prisotnosti na zadevnem trgu ali trgih, na katerih deluje podjetje, namreč pomeni izravnalni ukrep za konkurente, katerega obseg mora biti povezan z učinki izkrivljanja, ki jih bo ali bi jih lahko povzročila pomoč za prestrukturiranje.

(406) Načrt prestrukturiranja pomembno prispeva k zmanjšanju prisotnosti podjetja na njegovem trgu v neposredno korist konkurentov zaradi naslednjih ukrepov:

— zaprtja hčerinske družbe Corsica Marittima (82 000 potnikov leta 2000), ki je skrbela za povezave med Italijo in Korziko, in torej umika družbe SNCM s trga povezav med Italijo in Korziko,

— skoraj popolnega umika družbe SNCM iz povezav med Toulonom in Korziko, trga, ki je leta 2002 zajemal kar 460 000 potnikov,

— omejitve skupnega števila razpoložljivih mest in števila povratnih voženj, ki jih vsako leto od leta 2003 opravi družba SNCM, zlasti med Nico in Korziko,

— prodajo štirih ladij.

(407) V celotnem Genovskem in Toulonskem zalivu je družba SNCM znižala ponudbo za več kot milijon mest v primerjavi z letom 2001, kar pomeni, da jo je več kot prepolovila v neposredno korist svojih konkurentov, čeprav so to povezave z največjo rastjo.

(408) Čeprav so bili ti ukrepi obsežni, so bili dopolnjeni z obveznostjo družbe SNCM, da v obdobju prestrukturiranja ne financira novih naložb, razen stroškov prerazporeditve dejavnosti na povezave z Magrebom, ki so vključeni v načrt prestrukturiranja.

(409) Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da je merilo v zvezi s preprečevanjem nedovoljenega izkrivljanja konkurence izpolnjeno.

Pomoč, omejena na minimum (točki 40 in 41 smernic)

(410) Znesek pomoči je treba omejiti na minimum, ki bo še omogočil prestrukturiranje, ki ga je treba izvesti z vidika obstoječih finančnih virov podjetja, delničarjev ali poslovne skupine, kateri pripada, ne da bi bile s tem obremenjene njegove možnosti obnovitve sposobnosti preživetja.

(411) Komisija je v Odločbi z dne 19. avgusta 2002 izrazila dvome o metodi izračuna, ki so jo francoski organi predstavili za določitev zneska pomoči. Kljub dodatnim pojasnilom Francije je Komisija opravila svojo analizo.

(412) Glede pristopa, ki so ga uporabili francoski organi, to je pristopa, ki temelji na razmerju lastnih sredstev do dolgov, Komisija meni, da:

— vzorec petih podjetij, ki so ga uporabili francoski organi, ni dovolj reprezentativen za sektor pomorske kabotaže,

— stopnja 79 %, ki izhaja iz tega vzorca podjetij za razmerje lastnih sredstev do finančnih dolgov, poleg tega nikakor ni zanesljiv pokazatelj dobrega stanja podjetja,

— francoski organi niso pojasnili, kaj natančno obsega znesek finančnih dolgov teh petih podjetij in torej niso mogli zagotoviti, da so ti podatki istovrstni z zneskom zadolženosti družbe SNCM, kot je bil uporabljen v načrtu prestrukturiranja,

— francoski organi niso dokazali, da je stopnja 79 %, ki izhaja iz tega vzorca podjetij za razmerje lastnih sredstev do finančnih dolgov, dejansko upoštevana za obdobje 2002–2007 v finančnem osnutku, vključenem v načrtu prestrukturiranja.

(413) Kar zadeva druge pristope, ki jih je predlagala Francija, da bi dokazala, da je bil kapitalski vložek omejen na minimum, Komisija kritizira njihovo ustreznost ([189]).

(414) Komisija namreč meni, da prvi cilj kapitalskega vložka ne sme biti povečanje lastnih sredstev podjetja (preprosto finančno prestrukturiranje), ampak pomoč podjetju, da s svojega monopolnega položaja na podlagi pogodbe iz leta 1976 preide na konkurenčen položaj. Zato Komisija okleva, da bi višino pomoči določila na podlagi metode, ki so jo uporabili francoski organi, glede na to, da je težko opredeliti ustrezno višino lastnih sredstev družbe SNCM. Komisija namreč navaja, da se lahko z dodatkom ali odvzemom nekaterih podjetij v vzorcu, ki so ga izbrali francoski organi, povprečno razmerje lastnih sredstev do dolgov pomembno spremeni.

(415) Komisija meni, da lahko pomoč za prestrukturiranje krije stroške različnih ukrepov, predvidenih v načrtu prestrukturiranja (operativno prestrukturiranje), ki so potrebni zaradi spremembe pravnega in konkurenčnega okvira družbe. Kar zadeva stroške, povezane z operativnimi ukrepi prestrukturiranja, Komisija upošteva znesek 46 milijonov EUR (glej točko 0 te odločbe) ([190]).

(416) Glede natančnega izračuna potreb po pomoči družbe SNCM Komisija opozarja, da „se je treba prestaviti v obdobje, v katerem so bili sprejeti ukrepi finančne podpore, da […] se prepreči kakršna koli ocena na podlagi poznejših razmer“ ([191]).

(417) Komisija v obravnavanem primeru na podlagi točke 40 smernic ugotavlja, da so bile obsežne prodaje sredstev, predvsem pomorskih, v višini 26,25 milijona EUR neto dobička iz povezanih finančnih dolgov ([192]) opravljene med 18. februarjem 2002, ko so francoski organi priglasili pomoč za prestrukturiranje, in 9. julijem 2003, ko je Komisija izdala odločbo o odobritvi pomoči za prestrukturiranje.

(418) Vendar te prodaje ne zadostujejo za obnovitev sposobnosti preživetja družbe SNCM, katere finančno stanje tudi po tej transakciji še naprej zaznamujejo velike obveznosti (19,75 milijona EUR). Ker družba SNCM ni sposobna dobiti bančnega posojila, tudi če kot hipotekarno jamstvo ponudi svoje zadnje ladje, ki niso obremenjene s hipoteko ali predmet drugih služnosti, Komisija meni, da podjetje ni sposobno najti drugih lastnih virov za financiranje svojega prestrukturiranja.

(419) Ob upoštevanju zgoraj navedenega Komisija ugotavlja, da je znesek 19,75 milijona EUR upravičen, da se podjetju omogoči, da v kratkem času najde pot do sposobnosti preživetja.

(420) Komisija torej meni, da je od prvotno priglašenega preostanka iz naslova pomoči za prestrukturiranje, to je 22,52 milijona EUR, samo 19,75 milijona EUR mogoče upravičiti na podlagi likvidnih sredstev družbe SNCM in prodaj sredstev, opravljenih 9. julija 2003, ob upoštevanju prihodkov od prodaj (glej spodaj), ki jih je Komisija odredila v Odločbi iz leta 2003 in ki so dopolnile prodaje, določene v načrtu prestrukturiranja.

Upoštevanje načela enkratne pomoči

(421) V smernicah ([193]) je določeno, da podjetje, če je v preteklosti že prejelo pomoč za prestrukturiranje, običajno deset let po koncu obdobja prestrukturiranja ne more prejeti druge pomoči. V popisu pomoči, ki jih je družba SNCM že prejela, ni nobene pomoči za prestrukturiranje. Gre namreč za prvo prestrukturiranje družbe SNCM od njene ustanovitve leta 1976.

10.5.2 *Ohranitev izravnalnih ukrepov*

(422) Kot predlaga Sodišče prve stopnje v sodbi iz leta 2005 in je navedeno v točki 137 Odločbe o razširitvi iz leta 2006, se glede na zmanjšanje pomoči, potrjeno na podlagi smernic iz leta 1999, postavlja vprašanje ohranitve izravnalnih ukrepov, ki jih je Komisija naložila v Odločbi iz leta 2003.

(423) Da spomnimo, Komisija je z Odločbo iz leta 2003 odobrila kapitalsko injekcijo v višini 76 milijonov EUR na podlagi smernic iz leta 1999, pri čemer je določila naslednje pogoje ([194]):

(i) neobstoj nakupa novih ladij in prepoved podpisa pogodb o gradnji, naročilu ali najemu za nove ali obnovljene ladje do 31. decembra 2006;

(ii) izključno uporabo enajstih ladij, ki jih družba SNCM že ima, do 31. decembra 2006;

(iii) prodajo vseh lastnih neposrednih in posrednih deležev v družbah Amadeus France, Compagnie Corse Méditerranée, Société Civile Immobilière (SCI) Schuman, Société méditerranéenne d'investissements et de participations in Someca;

(iv) neobstoj kakršne koli cenovne politike v zvezi z objavljenimi cenami, namenjene ponudbi nižjih cen, kot jih ima vsak od njenih konkurentov za enakovredne destinacije in storitve ter za enake datume do 31. decembra 2006;

(v) omejitev letnega števila povratnih voženj ladij na različnih pomorskih povezavah s Korziko do 31. decembra 2006.

(424) Strokovnjak Komisije je preveril uresničevanje vseh pogojev, naloženih z Odločbo iz leta 2003.

(425) Potrdil je upoštevanje pogojev v zvezi z neobstojem nakupa ladij (pogoj i. zgoraj). V zvezi s tem je treba poudariti, da je ladjo Superfast, preimenovano v *Jean Nicoli*, kupila družba VT in je bila družbi SNCM dana na razpolago za najem od februarja 2007, kar je v tem primeru po koncu obdobja, določenega z Odločbo iz leta 2003 ([195]).

(426) Kar zadeva uporabo ladjevja družbe SNCM (pogoj ii. zgoraj), je strokovnjak Komisije potrdil, da je družba SNCM svoje ladjevje ohranila pri 10 ladjah, kar je za eno enoto manj od meje 11 ladij, določene z Odločbo iz leta 2003, po zamenjavi ladje Aliso z ladjo Asco leta 2004 ([196]) in prodaji ladje Asco 24. maja 2005.

(427) V zvezi z zamenjavo ladje Aliso z ladjo Asco Komisija najprej navaja, da sta ladji Aliso in Asco „sestrski ladji", to je ladji dvojčici, grajeni po istem načrtu v isti ladjedelnici. Imata povsem enake dimenzije, obliko in zmogljivost. Komisija meni, da cilj zamenjave ladij ni povečati zmogljivosti družbe SNCM. Poleg tega Komisija opozarja, da do sprememb v sestavi ladjevja, s katerim družba SNCM opravlja storitve, ne sme priti zaradi zahtev družbe. V obravnavanem primeru Komisija meni, da so bile težave, s katerimi se je srečala družba SNCM pri prodaji ladje Asco, neodvisne od zahtev družbe. Komisija še meni, da bi bila prodaja ladje Aliso v zvezi z zmogljivostjo družbe SNCM, če bi našla kupca za ladjo Aliso namesto za ladjo Asco, enakovredna prodaji ladje Asco in da so bile obveze francoskih oblasti, da ravnajo v skladu z načrtom za prestrukturiranje, izpolnjene, kar zadeva prodajo štirih ladij operativnega ladjevja družbe SNCM.

(428) Poleg tega je strokovnjak Komisije na podlagi računovodskih listin ugotovil, da so bile opravljene vse odprodaje sredstev, določene z Odločbo iz leta 2003 (pogoj iii. zgoraj). Čistih prihodkov od prodaje je 5,02 milijona EUR ([197]). Komisija poudarja, da je družba SNCM poleg prodaj, predvidenih v načrtu prestrukturiranja iz leta 2002 ali naloženih z Odločbo iz leta 2003, opravila odprodaje sredstev ([198]), uresničitev katerih je preveril strokovnjak Komisije in čisti prihodek katerih je bil 12,6 milijona EUR.

(429) Kar zadeva pogoj neobstoja „price leadershipa" ([199]), je strokovnjak Komisije preveril po eni strani obstoj postopka za preverjanje upoštevanja navedenega pogoja v družbi SNCM. Po drugi strani je preučil, kako je družba SNCM ta pogoj uporabila pri različnih povezavah od 16. marca 2005 do 31. decembra 2006 ([200]). Strokovnjak Komisije na podlagi te preveritve ugotavlja, da je bil pogoj iv. upoštevan pri […] % vozovnic, ki jih je izdala družba SNCM. Na podlagi informacij, ki so jih predložili francoski organi, Komisija navaja, da družba SNCM danes še vedno izvaja pogoja iv. in v., čeprav sta na podlagi Odločbe iz leta 2003 prenehala veljati 31. decembra 2006.

(430) V zvezi s pogojem v. je strokovnjak ugotovil, da je družba SNCM upoštevala število prevozov za poslovni leti 2005 in 2006. Nasprotno pa naj bi prekoračila norme v zvezi z največjim številom razpoložljivih mest na prevozih iz Marseilla leta 2005 in 2006 ter neznatno norme v zvezi s številom razpoložljivih linearnih metrov na prevozih iz Toulona leta 2005 in 2006 ter Marseilla leta 2006.

(431) Vendar v zvezi z zadnjo točko Komisija navaja, da je pri mestih zaradi pojma izključnosti kabin za eno samo družino natančna ocena prekoračitve kočljiva. Tako že zaradi te okoliščine ni mogoče šteti, da družba SNCM ni izpolnila pogojev, ki so ji bili naloženi z Odločbo iz leta 2003.

(432) Glede na zgoraj navedeno Komisija ugotavlja, da je družba SNCM izvedla izravnalne ukrepe, naložene z Odločbo iz leta 2003.

10.5.3 *Sklep*

(433) Komisija ugotavlja, da so bili izravnalni ukrepi iz Odločbe iz leta 2003 skoraj v celoti upoštevani. Glede na veliko znižanje zneska pomoči, odobrenega na podlagi smernic iz leta 1999, v primerjavi z zneskom, odobrenim leta 2003, zaradi višine katerega je Komisija naložila navedene pogoje, Komisija meni, da ni treba naložiti dodatnih pogojev in obveznosti, da konkurenca ne bi bila izkrivljena v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnim interesom.

(434) Glede na zgoraj navedeno in ob upoštevanju natančnega zneska čistega prihodka od prodaj, določenega ob sprejetju Odločbe iz leta 2005, Komisija meni, da je državna pomoč v obliki kapitalskega vložka v višini 15,81 milijona EUR ([201]) združljiva na podlagi člena 87(3)(c) ES.

11. **SKLEPNE UGOTOVITVE**

(435) Skratka, Komisija meni, da ukrepi, katerih predmet je ta odločba, ne pomenijo pomoči v smislu člena 87(1) ES ali so pomoči, združljive s skupnim trgom.

(436) Komisija poziva Francijo:

— naj Komisiji v čim krajšem času in najpozneje v 15 delovnih dneh od datuma prejema te odločbe sporoči podatke, ki jih po njenem mnenju zajema poslovna skrivnost na podlagi člena 25 Uredbe (ES) št. 659/1999,

— naj upravičenca pomoči čim prej obvesti o tej odločbi, pri čemer naj po potrebi zakrije nekatere od podatkov, ki so po njenem mnenju poslovna skrivnost in sporočitev katerih upravičencu pomoči bi lahko škodovala nekaterim od zainteresiranih strank, ter mu v poslani različici po potrebi navede druge podatke, ki so po njenem mnenju poslovna skrivnost in ki jih ni zakrila.

(437) Komisija opozarja Francijo, da druge pomoči za prestrukturiranje običajno ne bo mogoče predvideti, razen v izjemnih in nepredvidljivih okoliščinah, za katere podjetje ni odgovorno, v desetih letih po koncu prestrukturiranja, to je v obravnavanem primeru 31. december 2006 –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Nadomestilo v višini 53,48 milijona EUR, ki ga je francoska država izplačala družbi SNCM iz naslova obveznosti javne službe za obdobje 1991–2001, pomeni nezakonito državno pomoč v smislu člena 88(3) Pogodbe ES, a združljivo s skupnim trgom na podlagi člena 86(2) navedene pogodbe.

Negativna prodajna cene družbe SNCM v višini 158 milijonov EUR, prevzem socialnih ukrepov za zaposlene v višini 38,5 milijona EUR, ki ga je opravila družba CGMF, ter skupna in sočasna finančna sanacija družbe SNCM v izvedbi družbe CGMF v znesku 8,75 milijona EUR niso državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.

Pomoč za prestrukturiranje v višini 15,81 milijona EUR, ki jo je Francija izvedla v korist Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), pomeni nezakonito državno pomoč v smislu člena 88(3) Pogodbe ES, a združljivo s skupnim trgom na podlagi člena 86(2) navedene pogodbe.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Francosko republiko.

V Bruslju, 8. julija 2008

Za Komisijo
Antonio TAJANI
Podpredsednik

(1) UL C 308, 11.12.2002, str. 29.

(2) Ta načrt prestrukturiranja je sledil obvestilu francoskih organov z dne 20. decembra 2001 o gotovinskem predujmu, ki ga je v višini 22,5 milijona EUR Compagnie Générale Maritime et Financière odobrila družbi SNCM iz naslova pomoči za reševanje. Komisija je z odločbo z dne 17. julija 2002 (UL C 148, 25.6.2003, str. 7), v nadaljnjem besedilu Odločba iz leta 2002, odobrila pomoč za reševanje za SNCM na podlagi predhodnega postopka preučitve pomoči iz člena 88(3) ES. Francoski organi so 19. novembra 2002 Komisiji poslali kopijo pogodb o gotovinskem predujmu med družbama SNCM in CGMF ter tudi dokazila o vračilu predujma družbe CGMF za družbo SNCM z dvema virmanoma z dne 13. maja in 14. junija 2002.

(3) Evidentirana pod številko TREN A/61846.

(4) CGMF je finančni holding v 100-odstotni lasti francoske države, ki ga uporablja kot posrednika za vse pomorske prevoze, opremljanje ali najem ladij v Sredozemlju.

(5) UL L 83, 27.3.1999, str. 1. Ker so francoski organi 11. septembra 2002 zahtevali popravek nekaterih stvarnih napak v odločbi z dne 19. avgusta 2002, je Komisija 27. novembra 2002 sprejela odločbo o spremembi odločbe z dne 19. avgusta 2002 (objavljena v UL C 308, 11.12.2002, str. 29). Zainteresirane strani so bile pozvane, naj od tega datuma predložijo pripombe o tem načrtu pomoči.

(6) Francoski organi so 11. septembra 2002 zaprosili za dodaten rok za predložitev pripomb na odločbo z dne 19. avgusta 2002, in službe Komisije so ga odobrile 17. septembra 2002.

(7) Evidentirane pod številko SG(2002) A/10050.

(8) Evidentirane 15. januarja 2003 pod številko DG TREN A/10962.

(9) Evidentirana pod številko SG(2003) A/1691.

(10) Evidentirana pod številko TREN A/21531.

(11) Evidentiran pod sklicem SG(2003) A/1546.

(12) UL C 288, 9.10.1999, str. 2.

(13) Evidentirano pod številko TREN A/21701.

(14) UL L 61, 27.2.2004, str. 13. Komisija je z odločbo z dne 8. septembra 2004 (v nadaljnjem besedilu: Odločba iz leta 2004) nekoliko spremenila Odločbo iz leta 2003, s čimer je SNCM dovolila, da na podlagi spremembe člena 2 Odločbe iz leta 2003 po potrebi opravi zamenjavo med ladjama Aliso in Asco.

(15) UL L 19, 21.1.2005, str. 70.

(16) Evidentirane pod številko TREN A/27546.

(17) Evidentirane pod številko TREN A/30842.

(18) Dodatne informacije so bile poslane z dopisi z dne 30. novembra 2005 (SG(2005) A/10782), z dne 14. decembra 2005 (SG(2005)A/11122) in z dne 30. decembra 2005 (TRENA/10016).

(19) Evidentirane pod številko TREN A/16904.

(20) Evidentirani pod številko TREN A/19105.

(21) Sodba Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi Altmark Trans GmbH v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (280/00, Recueil, str. 7747).

(22) Veolia Transport je hčerinska družba v 100-odstotni lasti Veolia Environnement. Pod imenom Connex opravlja storitve potniškega prevoza za račun javnih skupnosti (javni prevoz v mestu, medkrajevni in regionalni javni prevoz) in v tem smislu upravlja cestna in železniška omrežja ter v manjši meri storitve pomorskega prevoza.

(23) UL C 103, 29.4.2006, str. 28.

([24]) UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

([25]) UL C 148, 24.6.2006, str. 42.

([26]) Evidentiran pod številko TREN A/25295.

([27]) Evidentirani pod številko TREN/A/24111.

([28]) UL C 303, 13.12.2006, str. 53.

([29]) Evidentirane pod številko TREN/A/37907.

([30]) Od skupine *Stef-TFE* 28. decembra 2007 (A/20313), od Corsica Ferries pa 27. decembra 2006 (A/20056).

([31]) Dopisa z dne 4. januarja 2007 (D 2007 300067), poslana skupini *Stef-TFE* in (D 2007 300068) skupini Corsica Ferries.

([32]) 11. januarja, 16. januarja in 9. februarja 2007, evidentirane pod številkami TREN/A/21142, A/21669 oziroma A/23798.

([33]) 13. februarja 2007, evidentirane pod številkama TREN/A/24473 in TREN/A/23981.

([34]) Službe Komisije so jih evidentirale pod številko TREN/A/30979. Francoski organi so z dopisoma z dne 15. marca 2007 in 19. aprila 2007, evidentiranima pod številkama TREN/A/27002 in A/29928, zaprosili za dva dodatna enomesečna roka za predložitev stališč, in ta roka sta jim bila odobrena.

([35]) Te informacije so poslali družbi CFF 15. marca 2007 (TREN/A/27058), 27. septembra 2007 (TREN/A/43510 z dne 1. oktobra 2007), 30. novembra 2007 (TREN/A/49918 z dne 6. decembra 2007), 20. decembra 2007 (TREN/A/51600 z dne 26. decembra 2007), 14. marca 2008 (TREN/A/87084), družbi Stim 20. decembra 2007 (TREN/A/51391) in družbi SNCM 28. februarja 2008 (TREN/A/85681). Francija je prav tako poslala informacije 21. decembra 2007 (TREN/A/51441), 7. januarja 2008 (TREN/A/86344) in 8. februarja 2008 (TREN/A/83661). Francoski organi so druge dokumente predložili na delovnem sestanku 29. februarja 2008.

([36]) SNCM ima v družbi CMN neposredni manjšinski delež v višini 45 % in posreden manjšinski delež prek *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) v višini 24,1 %. Dejanski nadzor ima od leta 1992 skupina *Stef-TFE* na podlagi svojega 49-odstotnega deleža v *Compagnie Méridionale de Participations* (CMP). Družbi SNCM in CMN sta bili partnerici na podlagi prenosa pooblastil javne službe za obdobje 2001–2006 in sta skupaj dobili pogodbo o prenosu pooblastil javne službe za obdobje 2007–2012/2013.

([37]) CGTH je holdinška družba v 100-odstotni lasti družbe SNCM.

([38]) *Aliso Voyage* je distribucijski kanal v lasti družbe SNCM. Ta družba, ki jo sestavlja 17 agencij, razpršenih po vsej Franciji, vodi prodajo vozovnic za pomorski prevoz, od česar je 49,9 % vozovnic družbe SNCM.

([39]) Ob sprejetju Odločbe iz leta 2003 je imela SNCM enakovreden delež kot skupina za prevoz Delmas v francoski pomorski družbi za prevoz blaga Sud-Cargos, specializirani za povezave z Marokom. Ta delež je bil nato konec leta 2005 prodan za […] (informacija je poslovna skrivnost) milijonov EUR, kot izhaja iz investicijskega načrta za leto 2005, ki so ga francoski organi poslali 28. marca 2006.

([40]) SNCM je 100-odstotna lastnica te družbe, ki zagotavlja oskrbo ladij družbe SNCM.

([41]) *Ferrytour*, ki je družba z neomejeno odgovornostjo v 100-odstotni lasti družbe SNCM, organizira potovanja. Ponuja potovanja po morju na Korziko, Sardinijo in v Tunizijo, pa tudi lete v vrsto krajev. Dodatno ponuja tudi mini križarjenja in storitve poslovnega turizma.

([42]) *Comptoirs du Sud* je hčerinska družba v 100-odstotni lasti družbe SNCM, ustanovljena leta 1996, upravlja pa vse trgovinice na ladjah.

([43]) Glej opombo št. 12.

([44]) *Napoléon Bonaparte* (zmogljivost 2 150 potnikov in 708 avtomobilov, moč 43 MW, hitrost 23,8 vozla), velik trajekt visokega standarda; novi *Danielle Casanova*, dobavljen maja 2002 (zmogljivost 2 204 potnikov in 700 avtomobilov, moč 37,8 MW, hitrost 23,8 vozla), prav tako velik trajekt visokega standarda; *Ile de Beauté* (zmogljivost 1 554 potnikov in 520 avtomobilov, moč 37,8 MW, hitrost 21,5 vozla), začel delovati leta 1979, obnovljen leta 1989/1990; *Méditerranée* (zmogljivost 2 254 potnikov in 800 avtomobilov, moč 35,8 MW, hitrost 24 vozlov) in *Corse* (zmogljivost 2 150 potnikov in 600 avtomobilov, moč 27,56 MW, hitrost 23,5 vozla).

([45]) *Paglia Orba* (zmogljivost 500 potnikov, 2 000 linearnih metrov za tovor in 120 avtomobilov, moč 19,7 MW, hitrost 19 vozlov); *Monte d'Oro* (zmogljivost 508 potnikov, 1 615 metrov za tovor in 130 avtomobilov, moč 14,8 MW, hitrost 19,5 vozla); *Monte Cinto* (zmogljivost 111 potnikov, 1 200 metrov za tovor, moč 8,8 MW, hitrost 18 vozlov); od maja 2003 *Pascal Paoli* (zmogljivost 594 potnikov, 2 300 metrov za tovor in 130 avtomobilov, moč 37,8 MW, hitrost 23 vozlov).

([46]) LVH *Liamone* (zmogljivost 1 116 potnikov in 250 avtomobilov, moč 65 MW, hitrost 42 vozlov), ki opravlja tudi prevoze iz Toulona.

([47]) Vse razen *Danielle Casanova*, *Pascal Paoli*, *Liamone*, ki so v zakupu.

([48]) Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364, 12.12.1992, str. 7).

([49]) UL S 2001/10 – 007-005.

([50]) Organ, ki od leta 1991 podeljuje koncesije za obveznosti javne službe na podlagi navedenega francoskega zakona št. 91-428 z dne 13. maja 1991.

([51]) UL 2006/S 100-107350.

([52]) Državna pomoč N 781/2001, odobrena z odločbo Komisije z dne 2. julija 2002, UL C 186, 6.8.2002, str. 3.

([53]) Državna pomoč N 13/2007, odobrena z odločbo Komisije z dne 24. aprila 2007, objavljeno na spletni strani Komisije: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports_2007.htm.

(*) Informacija je poslovna skrivnost.

([54]) Voznik spremlja tovornjak s prikolico med prevozom. V nekaterih primerih voznik naloži vozilo pred odhodom, drug voznik pa ga prevzame ob prihodu. To se vknjiži kot promet s spremstvom v nasprotju s prevozom ro-ro, pri katerem prikolica potuje brez vlečnega vozila.

([55]) UL C 148, 25.6.2003, str. 7.

([56]) Ta znesek je razčlenjen, kakor sledi: 20,4 milijona EUR za načrt za prestrukturiranje v pravem pomenu besede, 1,8 milijona EUR za stroške razpreme ladij v prodaji, 14,8 milijona EUR za amortizacijo ladje Liamone in 9 milijonov EUR za stroške prerazporeditve prevozov v Magreb.

([57]) Ta načrt je 17. decembra 2001 sprejel upravni odbor družbe SNCM.

([58]) V načrtu za prestrukturiranje je bilo predvideno znižanje števila prevozov s 4 138 (3 835 za družbo SNCM in 303 za njeno hčerinsko družbo Corsica Marittima) na 3 410 leta 2003 z naslednjimi spremembami povezav:
— spremembo povezav med Marseillem in Korziko v skladu s specifikacijami pogodbe o javni službi za obdobje 2001–2006,
— skoraj popolno ukinitvijo povezav med Toulonom in Korziko,
— zmanjšanjem števila povezav med Nico in Korziko,
— zaprtjem linije Livorno–Bastia z namensko opremo, dejansko zaprto leta 2003,
— okrepitvijo povezav z Alžirijo in Tunizijo z ladjami „Méditerranée“, „Ile de Beauté“ in „Corse“ ter ukinitvijo povezave Genova–Tunis.

([59]) Število zaposlenih bi se moralo zmanjšati zaradi naravnih ali predčasnih odhodov na podlagi starostnih meril (predčasno prenehanje dela), dopustov za mobilnost in nenadomestitev pogodb za določen čas. Vendar bi to za družbo SNCM pomenilo strošek, ocenjen na 20,4 milijona EUR.

([60]) Kot so promet, predvidena rast bruto domačega proizvoda (1,5 %), stopnja posojil (5,5 %), stopnja donosa finančnih produktov (4,5 %) in stopnja kratkoročnih dolgov (5 %).

([61]) Francoski organi so navedli alternativni metodi, ki so ju zavrnili, ker sta bili predragi.
Prva metoda ocene je bila seštevek stroškov vseh ukrepov prestrukturiranja. Vodila je do potrebe po financiranju v višini 90,9 milijona EUR in temeljila na naslednjem:
— izgubah, nastalih od leta 1991 do leta 2001, to je 41,7 milijona EUR (to je 29 milijonov EUR – številka, potrjena z Odločbo 2002/149/ES z dne 30. oktobra 2001 (UL L 50, 21.2.2002, str. 66), 6,1 milijona EUR za leto 2000 in 6,6 milijona EUR, pred stroški prestrukturiranja, za leto 2001),
— znižanju sredstev zaradi izrednih amortizacij v istih obdobjih, to je 24 milijonov EUR (postavka se zmanjša s 86 na 62 milijonov EUR v bilanci za to obdobje, kar izraža podaljšanje amortizacijske dobe z 12 na 20 let, manjšo uporabo teh sredstev in uporabo „lizinga“ za zadnje dobavljene enote),
— dobičku od prodaje, ustvarjenemu med tem prestrukturiranjem, to je 21 milijonov EUR, ki je prispeval k zmanjšanju potreb po financiranju, in
— kumulativnem učinku stroškov prestrukturiranja, ki znaša 46,2 milijona EUR (glej opombo 56).
Druga metoda ocene je vključevala določitev, kakšen bi bil znesek lastniškega kapitala, ki bi ga zahtevale banke za celotno ladjevje, glede na to, da banke za financiranje nakupa ladje na splošno zahtevajo lastna sredstva, ki ustrezajo od 20 % do 25 % vrednosti ladje. Izračun, ki so ga opravili francoski organi na podlagi stroškov preteklega nakupa ladjevja v višini 843 milijonov EUR, je pokazal na potrebo po lastnih sredstvih v višini od 157 do 196 milijonov EUR. Po odštetju lastniškega kapitala, ki je obstajal konec leta 2001, je ta pristop pripeljal do potrebe po finančni sanaciji v višini od 101 do 140 milijonov EUR.

([62]) Glej spodaj.

([63]) SNCM je v svojem načrtu za prestrukturiranje iz leta 2002 predvidela razpremo in prodajo štirih svojih ladij: Napoléon, Liberté, Monte Rotondo in LVH Asco, pri čemer je bila zadnja zamenjana s sestrsko ladjo Aliso. Vse te ladje so danes prodane. Evidentirani neto prihodek od odprodaje znaša 25 165 000 EUR.
V skladu z Odločbo iz leta 2003 je SNCM prodala deleže v SCI Espace Shuman, Southerna Trader, Someca, Amadeus in CCM, neto prihodek od te odprodaje pa je znašal 5,02 milijona EUR.
Od Odločbe iz leta 2003 je SNCM prodala svoj delež v družbi Sud Cargos, ladjo Asco in stanovanja nepremičninskega parka družbe SNCM za znesek v višini 12,2 milijona EUR.

([64]) Postopek izbire zasebnih partnerjev je potekal od 26. januarja 2005 do konca septembra 2005.
Francoska vlada je 26. januarja in 17. februarja 2005 oznanila, da bo začela iskati zasebnega partnerja za vstop v kapital družbe SNCM, da bi okrepil njeno finančno strukturo in jo spremljal pri ukrepih, potrebnih za njen razvoj. Potem ko je Agence des Participation de l'Etat („APE“) imenovala neodvisno osebo za nadzor postopka iskanja, je pooblastila svetovalno banko („HSBC“), da stopi v stik z mogočimi kupci.
V tem okviru so bili vzpostavljeni stiki z 72 industrijskimi in finančnimi vlagatelji, pri čemer je bil cilj opredeliti finančne pogoje ponudbe, s katero naj bi okrepili industrijski projekt družbe ter ohranili delovna mesta in dobro izvajanje javne službe. […] od teh je izrazilo interes, podpisanih je bilo […] sporazumov o zaupnosti, poslanih pa […] informativnih memorandumov. […] podjetij je predložilo ponudbe v prvem krogu 5. aprila 2005, tri ponudbe ([…], […] in […]) in tudi izraz interesa za manjšinsko udeležbo ([…]) pa so bili prejeti v drugem krogu 17. junija 2005. Tri ponudbe so bile prejete za tretji krog 28. julija 2005.
14. septembra 2005 je bilo vsako podjetje pozvano, naj pošlje svojo trdno in dokončno ponudbo do 15. septembra 2005. Ker se je družba […] umaknila, so službe države na ta datum prejele dve trdni ponudbi za kapitalski vložek in prevzem celotnega kapitala, ki sta ju poslali francoski skupini Butler Capital Partners (BCP) in […].
Francija je 27. septembra 2005 objavila sporočilo za javnost, v katerem je bilo navedeno, da je bila na podlagi temeljite preučitve obeh ponudb izbrana ponudba skupine BCP, ker je bila najsprejemljivejša s finančnega vidika in tudi najprimernejša za odziv na interese družbe, javne službe in zaposlovanja. V prvotni ponudbi skupine BCP je bila ponujena negativna cena v višini […] milijonov EUR in je pomenila najnižjo oceno negativne cene.
V tej prvotni ponudbi mogočih kupcev je bila izrecno predvidena možnost, da se njihova prvotna ponudba po opravljenih revizijah prilagodi. Francoski organi so navedli, da je bila prvotna cena popravljena navzgor na podlagi revizij, opravljenih 16. decembra 2005, zaradi objektivnih elementov, ki vplivajo na zakonodajni in gospodarski okvir, v katerem deluje SNCM in ki je nastal po oddaji ponudbe 15. septembra 2005. Negativna cena je bila tako popravljena na […] milijonov EUR.
Pogajanja, izvedena med francoskimi organi in prihodnjimi kupci, so omogočila določitev te številke na 142,5 milijona EUR, povečano za upoštevanje dela izdatkov v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem upokojencev družbe SNCM (to je 15,5 milijona EUR).

([65]) Notranji postopek družbe SNCM v zvezi z izvedbo postopkov finančne sanacije in privatizacije se je uradno začel 12. aprila 2006 in končal 31. maja 2006. Poudariti je treba, da 27. novembra 2007 uvedba udeležbe zaposlenih v kapitalu ni bila izvedena.

([66]) Ta mehanizem je določen v členu II.2 protokola o odprodaji z dne 16. maja 2006, ki določa, da je ta račun namenjen „financiranju dela stroškov morebitnih prostovoljnih odhodov ali prekinitev pogodb o zaposlitvi […], ki bi nastali poleg kakršnih koli zneskov, ki jih mora delodajalec plačati na podlagi zakonskih in pogodbenih določb“. Naloga sekvestra je, da „sprosti sredstva takoj, ko bodo zadevni zaposleni, ki ne bodo predmet notranje prerazporeditve v skupini SNCM, dejansko zapustili družbo, in da preostanek sekvestriranega zneska sprosti ob izteku svoje naloga sekvestra“. […].

([67]) Štiri merila sodbe *Altmark* so:

(i) upravičeno podjetje mora biti dejansko pooblaščeno za izvajanje obveznosti javne službe in te obveznosti morajo biti jasno opredeljene;

(ii) parametri, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, morajo biti vnaprej objektivno in pregledno določeni za preprečitev, da bi nadomestilo privedlo do ekonomske ugodnosti, ki bi upravičenemu podjetju lahko dajala prednost pred konkurenčnimi podjetji;

(iii) nadomestilo ne sme presegati tistega, kar je potrebno za pokritje vseh ali dela stroškov, nastalih pri izvajanju obveznosti javne službe, ob upoštevanju s tem povezanih prihodkov in primernega dobička za izvajanje teh obveznosti;

(iv) kadar podjetje, ki bi mu bilo treba poveriti obveznosti javne službe, v konkretnem primeru ni bilo izbrano s postopkom oddaje javnih naročil, ki bi omogočil izbiro kandidata, sposobnega opravljati te storitve po najnižjih stroških za skupnost, je treba raven potrebnega nadomestila opredeliti na podlagi analize stroškov, ki bi jih povprečno podjetje, ki je dobro vodeno in ustrezno opremljeno s prevoznimi sredstvi, da lahko izpolnjuje zahteve javne službe, imelo z izvajanjem teh obveznosti, ob upoštevanju s tem povezanih prihodkov in primernega dobička za izvajanje teh obveznosti.

([68]) V zvezi s tem francoski organi opozarjajo tudi, da so bila nadomestila izračunana na natančni podlagi obveznosti (število prevozov, razpoložljiva mesta, nadomestno sredstvo, najvišje cene itd.) in torej parametrov iz petletnih pogodb o javni službi, sklenjenih v letih 1991 in 1996 med družbo SNCM in pristojno javno skupnostjo, ter da so bile v navedenih pogodbah določene tudi prilagoditve nadomestila glede na ustvarjene prihodke.

([69]) Zlasti so francoski organi v dopisu z dne 8. oktobra 2002 (TREN/A/10050) predložili elemente, ki naj bi dokazovali, da je struktura stroškov poslovanja družbe SNCM v obdobju 1991–2001 primerljiva s strukturo stroškov podobnih podjetij za pomorski potniški prevoz, kot so Brittany Ferries, Seafrance in CMN. Kar zadeva zadnje podjetje, naj bi francoski organi presodili učinkovitost družbe SNCM s primerjavo dejavnosti mešanih tovorov. Ti družbi naj bi namreč delovali v podobnih razmerah s skoraj enakovrednimi ladjami (tri za mešani tovor za CMN in štiri za mešani tovor za SNCM) in enakimi destinacijami. Podatki, zbrani za obdobje 1991–2001, naj bi omogočali ugotovitev, da so si razmerja produktivnosti (razmerja med stroški zaposlovanja na eni strani ter prometom, prevozi in ladjami na drugi strani) za dejavnost mešanih tovorov, ki se leta 1993 razlikujejo, v obravnavanem obdobju zelo podobna. Ti podatki naj bi torej kazali, da naj bi se v tem obdobju razmerja produktivnosti družbe SNCM približala razmerjem produktivnosti povprečnega podjetja v sektorju.

([70]) UL L 50, 21.2.2002, str. 66. Francoski organi namreč opozarjajo, da je Komisija na podlagi poročila strokovnjaka, ki ga je imenovala, o računovodskih podatkih in podatkih o vodenju, ki so jih predložili francoski organi, v odstavku 98 odločbe z dne 30. oktobra 2001 ugotovila, da se „subvencije za javno službo niso uporabile za izravnavo stroškov konkurenčnih dejavnosti družbe SNCM. Ločeno računovodstvo v zvezi z opravljanjem navedene službe in revizije, ki so jih opravili regionalni in nacionalni revizijski organi, zagotavljajo tudi, da so letni računovodski izkazi, ki prikazujejo uporabo subvencije za ozemeljsko kontinuiteto, zanesljiv prikaz stroškov opravljanja javne službe.“

([71]) Francoski organi so leta 2002 zagovarjali strateški značaj deleža družbe SNCM v družbi Sud-Cargos. Razvoj blagovnega prometa (razvoj zabojnikov v škodo prometa ro-ro), odkup družbe Delmas, druge delničarke družbe Sud-Cargos, ki ga je opravila skupina CMA CGM, ter ekonomske težave družbe Sud-Cargos so dejavniki, ki pojasnjujejo, zakaj ta delež ni več veljal za strateškega in ga je družba SNCM leta 2005 lahko prodala.

([72]) Sodba Sodišča z dne 28. januarja 2003 v zadevi Zvezna republika Nemčija proti Komisiji (334/99, Recueil, str. I-1139).

([73]) Odločba Komisije z dne 7. decembra 2005 o državni pomoči Belgije za ABX Logistics (št. C 53/2003 (prej NN 62/2003)) – UL L 383, 28.12.2006, str. 21.

([74]) Odločba Komisije z dne 8. julija 1999 o državni pomoči Nemčije za Gröditzer Stahlwerke GmbH in njeno hčerinsko družbo Walzwrk Burg GmbH, UL L 292, 13.11.1999.

([75]) To poročilo je bilo Komisiji poslano marca 2006, pripravila pa ga je družba CGMF s podporo družbe Ernst & Young, zakonitega revizorja družbe SNCM (v nadaljnjem besedilu: poročilo CGMF).

([76]) Poročilo, ki sta ga 29. marca 2006 pripravili družba Oddo Corporate Finance in odvetniška pisarna Paul Hastings (poročilo Oddo), je bilo 7. aprila 2006 poslano Komisiji. Vsebuje kritičen pregled poročil družbe CGMF, ki ga je zahtevala Agence des Participations de l'Etat (APE), in pristop na podlagi likvidacijskih stroškov, ki na ravni Skupnosti štejejo za sprejemljive.

([77]) Ob upoštevanju materialnih ([…] milijonov EUR) in finančnih sredstev ([…] milijonov EUR), trgovinskih ([…] milijonov EUR) in drugih terjatev ([…] milijonov EUR) ter finančnega primanjkljaja – […] milijonov EUR. Francija je pojasnila, da bi se z realnejšo oceno in ob upoštevanju naknadnih finančnih podatkov ta vrednost povišala na […] milijonov EUR.

([78]) Sodba Sodišča z dne 14. septembra 1994 v zadevi Španija proti Komisiji (278/92, 279/92 in 280/92, Recueil, str. I-4103).

([79]) Sodba kasacijskega sodišča št. 98-15129 z dne 6. februarja 2001. Ta zadeva se nanaša na javno ustanovo BRGM (Bureau de Recherches Géologiques et Minières), ki ji je bilo naloženo plačilo celotnih nezadostnih sredstev njene hčerinske družbe Mines de Salsignes, ker je BRGM, dejanska upraviteljica, kljub seznanjenosti z vse slabšimi razmerami v dejavnosti in opozorilom ravnala krivdno, ko je pustila, da se dejavnost nadaljuje.

([80]) Zadeva Aspocomp Group Oyj; sodba pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005.

([81]) Za primerjavo, stopnja donosa OAT (Obligation Assimilable du Trésor, obveznica, ki jo izda francoska država) z ročnostjo 30 let, deset let, pet let in dve leti je 3,95 %, 3,82 %, 3,75 % oziroma 3,72 % na dan 31. oktobra 2006.

([82]) Odločba Komisije z dne 17. julija 2002, Société Française de Production, C(2002) 2593 konč. – UL C 71, 25.3.2003, str. 3.

([83]) Glede na neodvisno tržno študijo, ki jo je v zvezi s tem poslala Francija, ima družba CFF trenutno skoraj […] % trga potnikov, medtem ko je družba SNCM prešla z 82-odstotnega tržnega deleža leta 2000 na […]-odstotni tržni delež leta 2005 in doživela veliko rast na trgu tovora, na katerem je družba SNCM zaradi svojega deleža v družbi CMN še vedno glavni prevoznik.

([84]) CFF opozarja, da pogodba o prenosu pooblastil javne službe družbi zagotavlja državno subvencijo v višini povprečno 64,3 milijona EUR na leto, kar je skupaj 321,5 milijona EUR za pet let. Po njenem mnenju se s členom 5 pogodbe o prenosu pooblastil javne službe družbi SNCM zagotavlja denarni tok v višini 72,8 milijona EUR. Poleg tega *Corsica Ferries* poudarja, da od 40,6 milijona EUR izgub, ki jih je leta 2001 evidentirala družba SNCM, 15 milijonov EUR izhaja iz amortizacije ladje, uporabljene za LVH *Liamone*.

([85]) V odločbi o uvedbi postopka je bilo navedeno, da je v načrtu za prestrukturiranje med drugim predvideno „zaprtje linije Bastia–Livorno z namensko opremo".

([86]) Kritike družbe CFF se nanašajo na naslednje točke: neobstoj dejanskega zmanjšanja števila zaposlenih, neobstoj mobilizacije deležev družbe SNCM za prestrukturiranje, neupoštevanje povečanja vrednosti ladij.

([87]) Znesek v višini 76 milijonov EUR naj bi po mnenju družbe CFF ustrezal 500 milijonom francoskih frankov (FRF), ki bi jih družba morala izgubiti pri svoji subvenciji za ozemeljsko kontinuiteto za novo obdobje 2002–2006.

([88]) Glede na razmerja, ki jih je sama ugotovila pri desetih pomorskih družbah. Ta razmerja segajo od 23,69 % (za *Moby Lines*) do 55,09 % (za *Grimaldi*) in do 49,7 % za CMN.

([89]) CFF navaja 50-odstotni delež v pomorski družbi Sud-Cargos, 13-odstotni delež v podjetju Amadeus, ki je specializirano za sisteme rezervacij v zračnem prevozu, delež v družbi CMN in nepremičninsko premoženje družbe CGTH.

([90]) Glavni delničar družbe CMN.

([91]) Da spomnimo, OTC je skupaj z ozemeljsko skupnostjo Korzike organ, ki podeljuje koncesije za pogodbe o prenosu pooblastil javne službe.

([92]) V zvezi s PPJS za povezave Marseille–Korzika se večina pripomb družbe CFF nanaša na postopke dodelitve nove PPJS za obdobje 2007–2012/2013 in sodne postopke na pobudo družbe CFF pred nacionalnimi prvostopenjskimi sodišči, ki so jih nacionalna sodišča nato zavrnila.

([93]) V zvezi s tem CFF opozarja, da je bil v drugi polovici leta 2005 sprožen opozorilni postopek pred trgovinskim sodiščem v Marseillu in da bi bilo od jeseni 2005 mogoče predvideti prijavo stečaja zaradi izgub, ocenjenih na 30 milijonov EUR leta 2005.

([94]) Po mnenju družbe CFF namreč kasacijsko sodišče v zadevi Mines et produits chimiques de Salsignes nikjer ne navaja neposredne odgovornosti države delničarke v primeru likvidacije podjetja, katerega delničarka bi bila, ampak možnost vložitve tožbe za plačilo dolgov za socialno varnost zoper javno ustanovo industrijskega in trgovinskega značaja ter nezmožnost, da se njeni vodje izognejo svojim obveznostim s sklicevanjem na posredovanje javnih oblasti.
Kar zadeva uporabo sodne prakse pritožbenega sodišča v Rouenu v zadevi *Aspocomp* za obravnavani primer, CFF trdi, da je predmet te sodbe, ki se nanaša na obsodbo matične družbe na izplačilo socialnih nadomestil zaposlenim v hčerinski družbi zaradi „neupoštevanja sporazuma“, ki ga je potrdila matična družba, daleč od okoliščin zadeve SNCM. Ne obstaja torej zanesljivo tveganje, da bi bila družba CGMF ali država obsojena na plačilo odpravnin v primeru sodne likvidacije. Poleg tega CFF dvomi o številčni oceni drugih stroškov za socialno varnost, ker se zdi, da se razlikujejo glede na strokovnjake, ki so bili pozvani, naj jih ocenijo.

([95]) V zvezi s tem CFF meni, da bi morala biti realna vrednost ladij, kot jo je navedla družba SNCM ob predložitvi svoje ponudbe na podlagi PPJS, upoštevana pri oceni sredstev družbe SNCM, opravljeni v poročilih Oddo in CGMF.

([96]) Po navedbah družbe CFF Francija vztraja pri bistveni naravi celovitosti povezave z Nico, ohranitvi ladjevja na sedanji ravni in domnevno strateškem značaju deleža družbe SNCM v skupini CMN.

([97]) S 1. januarjem 2007 s prihodom Superfast X.

([98]) CFF predlaga, naj se zmogljivosti, ki so na voljo na vsakem od konkurenčnih trgov (Nica, Tunizija in Alžirija), omejijo na ravni iz leta 2005, naj se ne odpre nobena nova linija in naj se povezava Marseille–Korzika preoblikuje v povezavo za mešani tovor, da se znižajo stroški.

([99]) Družba SNCM naj bi kupila nove ladje, kar je v nasprotju s členom 2 Odločbe Komisije iz leta 2003. Poleg tega naj SNCM ne bi prodala svojega deleža v družbi CCM, kar je v nasprotju s členom 3 Odločbe Komisije. Nazadnje naj bi družba SNCM od leta 2003 izvajala agresivno cenovno politiko z nižjimi cenami od cen, ki jih uporablja CFF, kar je v nasprotju s členom 4 navedene odločbe (do 30 % cenejše vozovnice za enake ali podobne storitve).

([100]) Zaradi po eni strani pomanjkanja poznavanja zadevnih računovodskih metod in analitičnega pripisa obeh družb ter po drugi strani nesodelovanja družbe CMN pri taki študiji.

([101]) Po mnenju družbe STIM naj bi SNCM namerno podcenila svoje finančne rezultate. Po oceni neodvisnega strokovnjaka za račun Office des Transports de Corse naj bi akumulirani primanjkljaj korziške mreže družbe SNCM znašal 125 milijonov FRF (približno 19 milijonov EUR) v obdobju 1996–2001, brez izrednega rezultata iz leta 2001.

([102]) Sodba Sodišča z dne 8. maja 2003 v zadevi Italija in SIM 2 Multimedia proti Komisiji (328/99 in 399/00, Recueil, str. I-4035).

([103]) Iz dejstev, navedenih v tem poročilu, izhaja, da […].

([104]) V podporo poročilu Računskega sodišča je v poročilu navedeno na primer, da […].

([105]) Iz dejstev, navedenih v tem poročilu, izhaja, da […].

([106]) Država ima na primer […].

([107]) V poročilu so med drugim izpostavljene naslednje napake pri upravljanju: […].

([108]) Navtična sredstva so bila zmanjšana, program odprodaje sredstev pa poteka v skladu z industrijskim načrtom. Povezave so bile prerazporejene, akcijski načrt za zmanjšanje vmesne potrošnje pa daje prve rezultate. Nazadnje, postopno se izvajajo ukrepi za zaposlovanje iz industrijskega načrta.

([109]) Razmerje 0,497, ki ga je napovedala družba *Corsica Ferries* za družbo CMN leta 2001, je netočno, saj niso upoštevana likvidna sredstva v bilančnih sredstvih. Popravljeno razmerje družbe CMN je 0,557. Po mnenju francoskih organov ta raven vsekakor ostaja nezadostna za družbo CMN, kar ponazarja težak likvidnostni položaj družbe CMN leta 2002. CMN si je namreč morala pri skupini *Stef-TFE* sposoditi do 8 milijonov EUR za financiranje gotovinskega primanjkljaja, ki ga njene banke niso krile.

([110]) Regionalni svet *Provence-Alpes-Côte d'Azur* je v dopisu z dne 9. januarja 2003 namreč navajal tržno študijo, ki je bila Komisiji poslana na podlagi priglasitve in kopijo katere je očitno imel, pri čemer je poudaril naslednjo ugotovitev: „Ponudba [glede povezave med Korziko in francosko celino] je preobsežna glede na povpraševanje. Povprečna stopnja zasedenosti ladij je od 20 % pozimi do 50 % poleti."

([111]) Zlasti izpodbija oceno vrednosti podjetja na skoraj 350 milijonov EUR, ki jo je opravila družba STIM in v kateri se upoštevajo samo bilančne postavke, ki izboljšujejo valorizacijo na podlagi knjigovodskega lastniškega kapitala (pospešene amortizacije, preostali dobiček od ladij itd.), ne da bi upoštevali obveznosti, ki jo zmanjšujejo. Ta popolnoma računovodska metoda izračuna naj se ne bi ujemala z gospodarsko realnostjo pomorske družbe, kot je SNCM, ki ima sredstva visoke vrednosti, ki so navedena v bilanci stanja, a imajo omejeno donosnost in velike zunajbilančne obveznosti.

([112]) Glej na primer sodbo Sodišča z dne 10. januarja 2006 v zadevi Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze (222/04, Recueil., str. I-289, točka 129).

([113]) UL L 364, 12.12.1992, str. 7.

([114]) UL L 378, 31.12.1986, str. 1.

([115]) Komisiji ni treba sprejeti stališča do vseh trditev, ki so jih pred njo uveljavljale zainteresirane strani, ampak zadostuje, da navede dejstva in pravne ugotovitve, ki so bistvene v strukturi odločbe (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 8. junija 1995 v zadevi Siemens proti Komisiji (459/93, Recueil, str. II-1675, točka 31) in z dne 13. junija 2000 v zadevi EPAC proti Komisiji (204/97 in 270/97, Recueil, str. II-2267, točka 35).

([116]) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. februarja 2008 v zadevi BUPA in drugi proti Komisiji (289/03).

([117]) Glej v zvezi s tem Odločbo Komisije z dne 30. oktobra 2001 o državni pomoči Francije za SNCM – UL L 50, 21.2.2002, str. 66.

([118]) Rezultat, zmanjšan za dobiček od prodaje ladij.

([119]) Za ti leti, ki sta zadnji leti uporabe pogodbe iz leta 1996, tedanje izvedensko poročilo zaradi pomanjkanja razpoložljivih podatkov v tistem času ni moglo izračunati rezultata, dobljenega z analitskim knjigovodstvom, kar zadeva povezave s Korziko.

([120]) Komisija je v skladu s svojo prakso odločanja indiferentna do sredstva nadomestila, ki ga uporabi država članica, če lahko preveri, da ne obstaja navzkrižna subvencija v korist konkurenčnih dejavnosti. Glej zlasti Odločbo Komisije z dne 12. marca 2002 o državni pomoči Italije za Poste Italiane SpA (UL L 282, 19.10.2002, str. 29) in Odločbo Komisije z dne 23. julija 2003 o povečanju kapitala za 297,5 milijona EUR v korist La Poste Belge/De Post (UL C 241, 8.10.2003, str. 13).

([121]) Poleg tega je treba opozoriti, da je Komisija leta 1997 izdelala smernice Skupnosti o državni pomoči za pomorski promet in v njih pojasnila pogoje, pod katerimi se bodo državne pomoči, dodeljene v zameno za obveznosti javne službe, štele za združljive s skupnim trgom – UL C 205, 5.7.1997, str. 5.

([122]) Glej Odločbo Komisije 2002/149/ES z dne – UL L 50, 21.2.2002, str. 66.

([123]) Pogoji za plačilo finančnega prispevka države, povzeti v točki IV petletne pogodbe med družbama SNCM in OTC za obdobje 1996–2001.

([124]) Zlasti je Komisija, kot je navedla v opombi 71 te odločbe, preverila obstoj ločenega računovodstva v zvezi z opravljanjem navedenih storitev v preučevanem obdobju.

([125]) Ta znesek izhaja iz razlike med prvotno priglašenim zneskom (76 milijonov EUR) in zneskom, izplačanim iz naslova obveznosti javne službe (53,48 milijona EUR).

([126]) Sodba Sodišča z dne 28. januarja 2003 v zadevi Nemčija proti Komisiji (334/99, Recueil, str. I-1139, točka 142).

([127]) Sporočilo Komisije državam članicam: uporaba členov 92 in 93 Pogodbe ES ter člena 5 Direktive Komisije 80/723/EGS za javna podjetja v proizvodnem sektorju, UL C 307, 13.11.1993, str. 3. točka 11. To sporočilo obravnava proizvodni sektor, a se po analogiji uporablja enako za vse druge gospodarske sektorje.

([128]) Glej zlasti sodbo Sodišča prve stopnje z dne 6. marca 2003 v zadevi Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji (233/99, Recueil, str. II-435).

([129]) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. januarja 1999 v zadevi Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH in Lech-Stahlwerke GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti (2/96 in 129/95, Recueil, str. II-17, točka 116).

([130]) Sodba Sodišča z dne 14. septembra 1994 v zadevi Španija proti Komisiji (278/92, 279/92 in 280/92, Recueil, str. I-4103).

([131]) Sodba Sodišča z dne 28. januarja 2003 v zadevi Nemčija proti Komisiji (334/99, Recueil 2003, str. I-1139).

([132]) Odločba Komisije 98/204/ES z dne 30. julija 1997 o pogojni odobritvi pomoči, ki jih je Francija dodelila skupini GAN (UL L 78, 16.3.1998, str. 1).

([133]) Glej v zvezi s tem Odločbo 2006/947/ES z dne 7. decembra 2005 o državni pomoči Belgije za ABX Logistics (UL L 383, 28.12.2006, str. 21).

([134]) Glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 21. marca 1991 v zadevi Italija proti Komisiji (Recueil 1991, str. I-1433).

([135]) Glej na primer Odločbo Komisije 92/266/EGS z dne 27. novembra 1991 o dejavnostih preusmeritve francoskih industrijskih skupin zunaj jeklarstva in premogovništva ter Compagnie générale maritime glede na člene od 92 do 94 Pogodbe EGS (UL L 138, 21.5.1992, str. 24). Glej tudi socialne načrte, navedene v nadaljevanju.

([136]) Vendar pa je treba navesti, da je polovico zadevnih delovnih mest zasedalo začasno osebje ali lokalni podizvajalci. Domnevamo lahko torej, da je bil strošek na zaposlenega za 5 000 delovnih mest v zvezi s stalnim osebjem družbe Airbus veliko višji.

([137]) Komisija je po koncu postopka javnega razpisa pooblastila neodvisnega strokovnjaka, ki je bil Moore Stephens, Chartered Accountants, čigar končno poročilo je bilo predloženo 25. januarja 2008.

([138]) To je naslednjih sedem ladij: Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro, Monte Cino.

([139]) Ta popust, ki znaša […] milijonov EUR (kar je povprečno od […] do […] % bruto prodajne vrednosti), je med drugim utemeljen s posebnostjo ladij družbe SNCM, prilagojenih za povezave, ki jih zagotavlja družba, s stanjem ladij in okoliščinami vključitve na trg celotnega ladjevja (zlasti šibkim položajem prodajalca). Valorizacija podjetja BRS sloni zlasti na predpostavki prodaje ladij, ki so popolnoma neoporečne in sodobne, dobro vzdrževane in delujejo v običajnih tržnih razmerah.

([140]) Ocenjena na […] milijonov EUR.

([141]) Pravna negotovost je upravičena z verjetnostjo, da bo likvidacijski upravitelj prisiljen zelo hitro prodati ladje, in z učinkom prenasičenosti trga zaradi njegove omejene absorpcijske zmogljivosti.

([142]) To je obveznost, ki je bila uvedena s členom L.321-13 delovnega zakonika in določa, da mora delodajalec izplačati nadomestilo ob odpustu delavca, ki je dopolnil najmanj 50 let.

([143]) Stroški vnovične oživitve zaposlitvenega območja ([…] milijonov EUR), stroški pogodb o prerazporeditvi ([…] milijonov EUR), stroški podpornih služb in pomoči za prerazporeditev, imenovane „mobilnost“ ([…] milijonov EUR).

([144]) Stroški odpusta pogodbenega osebja družbe SNCM, napotenega v povezane družbe, in osebja likvidiranih hčerinskih družb ([…] milijonov EUR) ter stroški sodnih postopkov, povezanih s prekinitvijo pogodb o zaposlitvi ter zahtevami za spremembo pogodbe o zaposlitvi ([…] milijonov EUR).

([145]) Na dan 30. septembra 2005 družba SNCM posluje s tremi ladjami v zakupu: LVH *Liamone* (ki je v lasti gospodarske interesne skupine (GIS) Véronique Bail), *Danielle Casanova* (GIS Joliette Bail) in *Pascal Paoli* (GIS Castellane Bail).

([146]) Predpostavke, na katerih sloni ta ocena, so naslednje:
— družba SNCM prekine svoje pogodbe o zakupu 30. septembra 2005, kar pomeni, da so ladje vrnjene svojim zadevnim lastnikom (GIS) in da se ne plačuje nikakršna zakupnina;
— nakupnih možnosti ni mogoče uresničiti;
— ladje prodaje banke upnice GIS na dan 30. septembra 2005; čisti prihodek od prodaje ladij je namenjen predvsem povračilu bančnih in davčnih dolgov.

([147]) Ob upoštevanju intenzivne uporabe PDČ s podaljševanjem družbe SNCM.

([148]) V Odločbi 2006/947/ES z dne 7. decembra 2005 o državni pomoči Belgije za ABX Logistics (UL L 383, 28.12.2006, str. 21) je Komisija navedla: „*Komisija ne zanika, da v nekaterih izjemnih primerih nekatere nacionalne zakonodaje predvidevajo možnost, da se tretje osebe obrnejo proti delničarjem likvidirane družbe, zlasti če se lahko te delničarje šteje kot […] in/ali da so zagrešili napake pri upravljanju. Vendar pa v tem primeru belgijski organi niso v zadostni meri odpravili dvomov, izraženih v tem primeru ob razširitvi postopka glede te zadeve aprila 2005, čeprav takšna možnost obstaja v francoskem pravu in so belgijski organi poslali nekaj podatkov v zvezi s takšnim tveganjem. Komisija iz tega sklepa, da v tem primeru v stroških tega scenarija ni upravičeno upoštevati 58 milijonov EUR, ki so po mnenju belgijskih organov povezani s tveganjem […].*“

([149]) Sporočilo Komisije o pomoči, ki jo je Francija namenila dodeliti Société Marseillaise de crédit (UL C 49, 19.2.1997, str. 2).

([150]) To je neto sedanja vrednost tveganja prihodnje obsodbe, ob upoštevanju, da bi se osebe, obtožene kot odgovorne za obveznosti, branile proti takim navedbam.

([151]) Zakon št. 85-98 z dne 25. januarja 1985 o prisilni upravi in sodni likvidaciji podjetij, kodificiran v trgovinskem zakoniku v členu L 620-1 in naslednjih; Zakon št. 2005-845 z dne 26. julija 2005 o ohranitvi, prisilni upravi in likvidaciji podjetij, kodificiran v členih od 620-1 do 670-8 trgovinskega zakonika.

([152]) Scenarij sklepa o načrtu za ohranitev se ne uporablja za obravnavani primer, ker je zgoraj navedeni zakon iz leta 2005 začel veljati pozneje, medtem ko na podlagi elementov, ki jih ima na voljo Komisija, nič ne omogoča sklepanja, da morebitna prisilna uprava družbe SNCM ne bi bila uspešna.

([153]) V skladu z upoštevnimi zakoni javna podjetja, ki imajo status zasebnega prava, spadajo na področje uporabe zgoraj navedenih zakonov, ki urejajo sodno likvidacijo. Poleg tega zakonodaja v okviru tožbe za plačilo dolgov omogoča uveljavljanje odgovornosti pravnih oseb javnega prava v funkciji upraviteljev.

([154]) V skladu s francosko sodno prakso mora dejanski upravitelj povratno izvajati pozitivna dejanja upravljanja ali vodenja.

([155]) Odziv francoskih organov na nekatere pripombe, ki jih je poslala družba SNCM (glej točko 172 te odločbe).

([156]) Zanimivo je, da so poleg klasičnih terjatev iz plač še sodne terjatve iz plač, ki izvirajo iz odločbe, ki jo izdajo sodišča za reševanje sporov med delodajalci in delojemalci. V obravnavanem primeru se zaposleni obrne na tako sodišče, ki razsodi o utemeljenosti njegovega zahtevka, in če je temu zahtevku ugodeno, se vpiše v stanje terjatev družbe.

([157]) Sodba kasacijskega sodišča z dne 30. novembra 1993, št. 91-20554, Bull. civ. IV, št. 440, str. 319.

([158]) To analizo je opravil svetovalec družbe Sorgem Evaluation za finančne naložbe. Avtor Maurice Nussenbaum je finančni strokovnjak pri pritožbenem sodišču v Parizu in ga je pooblastilo kasacijsko sodišče.

([159]) Odziv francoskih organov na nekatere pripombe, ki jih je poslala družba SNCM (glej točko 174 te odločbe).

([160]) Odziv francoskih organov na nekatere pripombe, ki jih je poslala družba SNCM (glej točki 175 in 176 te odločbe).

([161]) Odziv francoskih organov na nekatere pripombe, ki jih je poslala družba SNCM (glej točki 175 in 176 te odločbe).

([162]) Bureau de Recherches Géologiques et Minières (BRGM).

([163]) Glej na primer sodbo kasacijskega sodišča z dne 6. februarja 2001 št. 98-15129.

([164]) Glej zlasti sodbi pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005 – sodbi št. RG 04/02549 v zadevi Aspocomp Group Oyj in št. RG 01/02667 – 04/02675.

([165]) Ob upoštevanju, da bi se osebe, obtožene, da so krivdno ustavile ta načrt, verjetno energično branile zoper uveljavljanje svoje odgovornosti.

([166]) Cass. com., 19. april 2005, Métaleurop.

([167]) Uporaba členov 92 in 93 Pogodbe ES za deleže javnih oblasti v kapitalu podjetij, Bilten ES 9/1984, točka 3.2. iii.

([168]) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2000 v zadevi Alitalia proti Komisiji (296/97, Recueil, str. II-3871).

([169]) Glej na primer sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 1996 v zadevi Air France proti Komisiji (358/94, Recueil, str. II-2109, točka 70).

([170]) Glej sodbo Sodišča z dne 14. februarja 1990 v zadevi Francija proti Komisiji (301/87, Recueil, str. I-307, točka 40).

([171]) Glej sporočilo o morebitni pomoči, vsebovani v načrtu javnih kapitalskih vložkov v kapital družbe Klöckner Stahl, UL C 390, 31.12.1994, str. 1.

([172]) Sodba Sodišča z dne 11. julija 1996 v zadevi SFEI (39/94, Recueil, str. I-3547, točka 60).

([173]) Sodba Sodišča z dne 14. februarja 1990 v zadevi Francija proti Komisiji (301/87, Recueil, str. I-307, točka 41).

([174]) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. septembra 2000 v zadevi Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) proti Komisiji (55/99, Recueil, str. II-03207, točka 82).

([175]) Sodba Sodišča z dne 2. julija 1974 v zadevi Italija proti Komisiji (173/73, Recueil, 709, točka 33).

([176]) Sodba Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi HJ Banks (390/98, Recueil, str. I-6117, točka 33).

([177]) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. julija 2004 v zadevi Salzgitter proti Komisiji (308/00, ZOdl., str. II-1933, točka 79). Glej tudi obvestilo Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi z neposrednim obdavčenjem podjetij (UL C 384, 10.12.1998, str. 3. točka 16).

([178]) Sodba Sodišča z dne 6. septembra 2006 v zadevi Portugalska proti Komisiji (88/03, ZOdl., str. I-7115, točka 56).

([179]) Sodba Sodišča z dne 28. novembra 2001 v zadevi Adria-Wien Pipeline GmbH (143/99, Recueil, str. I-8365, točka 41).

([180]) Glej na primer Odločbo Komisije z dne 10. oktobra 2007 o reformi financiranja pokojnin v bančnem sektorju v Grčiji (UL C 308, 19.12.2007, str. 9) in Odločbo Komisije z dne 10. oktobra 2007 o državni pomoči Francije v zvezi z reformo financiranja pokojnin državnih uslužbencev, zaposlenih pri La Poste (UL L 63, 7.3.2008, str. 16).

([181]) Glej Odločbo Komisije z dne 17. julija 2002 o Société française de production (UL C 71, 25.3.2003, str. 3). „*Financiranje načrta za zmanjšanje števila zaposlenih, ki ga opravi država in podjetju omogoča, da se znebi dela svojega osebja, pri čemer ne nosi vseh stroškov, je selektivna prednost, ki bi lahko spadala pod prepoved državnih pomoči. Nasprotno spada izvedba dodatnih socialnih ukrepov v korist odpuščenih oseb, omogočena z javnimi sredstvi, ne da bi ti ukrepi delodajalca razbremenili njegovih običajnih stroškov, v socialno politiko držav članic in ne pomeni državne pomoči v smislu člena 87(1) ES. […] SFP bo v celoti prevzela ta strošek. Zato dodatni socialni ukrepi v korist odpuščenega osebja družbe SFP, ki bodo izvedeni, ko bo to osebje zapustilo SFP, te družbe nikakor ne razbremenijo njenih obveznosti in ne vključujejo državne pomoči v korist SFP.*“

([182]) Ta znesek izhaja iz razlike med dejansko priglašenim zneskom (76 milijonov EUR) in zneskom, odobrenim iz naslova nadomestila za opravljanje javne službe (53,48 milijona EUR).

([183]) UL C 288, 9.10.1999, str. 2.

([184]) UL C 205, 5.7.1997, str. 5.

([185]) Glej točko 30 smernic iz leta 2002.

([186]) Zgoraj navedena odločba.

([187]) Predpisane rezervacije so stroški, vključeni v računovodske izkaze na podlagi davčnih pravil.

([188]) Sodba Sodišča z dne 16. maja 2002 v zadevi Francija proti Komisiji (482/99, Recueil 2002, str. I-4397, točka 71).

([189]) Prva alternativna metoda, ki temelji na lastniškem kapitalu, potrebnem za zagotovitev financiranja ladjevja, se zdi neustrezna, ker so francoski organi v tem izračunu uporabili nabavno vrednost ladjevja, in ne njeno prodajno vrednost leta 2002. Če bi se namreč morala nova družba oblikovati z enakim ladjevjem, kot ga ima družba SNCM in kakršno je danes, bi morala najti lastniški kapital, sorazmeren z nakupno vrednostjo vseh ladij, in ne z njihovo konstrukcijsko vrednostjo. Poleg tega pri takem pristopu niso bila upoštevana druga pomembna sredstva, kot so informacijski sistem rezervacij ali nepremičnine sedeža podjetja.
Komisija meni, da je druga alternativna metoda, ki temelji na izdatkih družbe SNCM, ustreznejša. Vendar želi revidirati 41,7 milijona EUR v zvezi s prejšnjimi izgubami, zlasti da bi upoštevala rezultat iz leta 2002 in samo izgube, povezane s povezavami s Korziko pred letom 1999.

([190]) Navesti je treba, da je neodvisni strokovnjak Komisije realni strošek načrta za prestrukturiranje iz leta 2002 na podlagi računovodskih izkazov družbe SNCM ocenil na […] milijonov EUR.

([191]) Sodba Sodišča z dne 16. maja 2002 v zadevi Francija proti Komisiji (482/99, Recueil, str. I-4397, točka 71).

([192]) Glej tabelo 2 v tej odločbi. Ta znesek vključuje odprodaje sredstev, opravljene v času Odločbe iz leta 2003, to je prodaje ladij Napoléon, Monte Rotondo in Liberté, ter odprodaje nepremičnin (nepremičninski sklop Schuman in SCI Espace Schuman).

([193]) Glej točko 48 smernic.

([194]) Glej Prilogo 1.

([195]) Navesti je treba, da je bil 11. decembra 2007 podpisan sporazum o prodaji v zvezi z ladjo *Jean Nicoli* med družbo VT in tretjim kupcem za prenos lastništva, ki je bil opravljen aprila 2008.

([196]) Priglašena Komisiji z dopisom z dne 23. junija 2004.

([197]) V tem znesku je upoštevana prodaja SCI Espace Schuman ([…] milijonov EUR), opravljena 24. junija 2003, ni pa upoštevan negativni čisti prihodek od prodaje, povezan s prodajo ladje Aliso ([…] milijonov EUR) 30. septembra 2004.

([198]) Ladje Asco, deleža v družbi Sudcargos in nepremičninskega parka.

([199]) Komisija meni, da je treba pri analizi upoštevanja pogoja iz člena 4 Odločbe iz leta 2003 upoštevati objavljene cene, to je cene na kakršnem koli reklamnem materialu ali v kakršnih koli sporočilih za javnost, ki bi jih družba SNCM lahko razširjala. Ta pogoj se ne nanaša na cene, ki izhajajo iz računalniškega sistema za rezervacije družbe SNCM, ker so te cene tako pri družbi SNCM kot pri njenih konkurentih dinamično kontingentirane z „yield management“. Parametriranje sistemov ne omogoča seznanitve s posebnimi cenami konkurentov družbe SNCM in torej preveritve neobstoja *price leadershipa* pri družbi SNCM.

([200]) Na podlagi informacij, ki so jih predložili francoski organi, je namreč očitno, da družba SNCM med 9. julijem 2003 in 16. marcem 2005 v svojih sporočilih podjetja, oglaševalskih kampanjah ali kakršnem koli javnem dokumentu ni nikoli objavila cen, ki bi bile nižje od cen njenih konkurentov.

([201]) Ta znesek je razlika med neto potrebo po likvidnih sredstvih družbe SNCM (to je 19,75 milijona EUR) in čistim prihodkom od prodaje sredstev iz Odločbe iz leta 2003 (to je […] milijonov EUR, ki ustrezajo prodaji ladje Aliso in deležev v družbah Southern Trader, Someca in Amadeus). Z njim se skupni kapitalski vložek, ki ga je družbi SNCM odobrila država, zviša na 69,29 milijona EUR.

PRILOGA I

IZREK ODLOČBE IZ LETA 2003

Člen 1

Pomoč za prestrukturiranje, ki jo Francija namerava odobriti družbi Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), je združljiva s skupnim trgom pod pogoji, določenimi v členih od 2 do 5.

Člen 2

Družba SNCM se zaveže, da od dneva vročitve te odločbe do 31. decembra 2006 ne bo nabavila novih ladij in podpisala pogodb za gradnjo, naročila ali najem novih ali obnovljenih ladij.

Družba SNCM lahko od dneva vročitve te odločbe do 31. decembra 2006 posluje samo z enajstimi ladjami, ki jih podjetje SNCM že ima, in sicer: *Napoléon Bonaparte, Danielle Casanova, Île de Beauté, Corse, Liamone, Aliso, Méditerranée, Pascal Paoli, Paglia Orba, Monte Cinto in Monte d'Oro*.

Če mora družba SNCM zaradi višje sile zamenjati eno od svojih ladij pred 31. decembrom 2006, Komisija lahko tako zamenjavo odobri na podlagi ustrezno utemeljenega sporočila Francije.

Člen 3

Skupina SNCM odproda vse svoje neposredne in posredne deleže v naslednjih družbah:

— *Amadeus France,*

— *Compagnie Corse Méditerranée,*

— Société civile immobilière *Schuman,*

— *Société Méditerranéenne d'Investissements et de Participations,*

— Someca.

Namesto odprodaje svojih deležev v *Société méditerranéenne d'investissements et de Participations* lahko SNCM proda edino premoženje te družbe, to je *Southern Trader,* in to hčerinsko družbo zapre.

Odprodaja se lahko po izbiri francoskih organov izpelje bodisi z javno ponudbo za prodajo bodisi z razpisom za prijavo interesa s predhodno objavo, ki določa vsaj dvomesečni rok za odgovor.

Francija Komisiji predloži dokaze o vseh odprodajah. Na slabe ponudbe, ki jih prejme SNCM, se ni mogoče sklicevati zato, da se odprodaje ne opravijo. Če ne prispe nobena ponudba in če Francija lahko dokaže, da so bili sprejeti vsi potrebni ukrepi objave, se pogoj, določen v prvem pododstavku, šteje za izpolnjenega.

Člen 4

Na vseh linijah na Korziko se družba SNCM od vročitve te odločbe do 31. decembra 2006 vzdrži kakršne koli cenovne politike v zvezi z objavljenimi cenami z namenom, da ponudi nižje cene, kot so cene vsakega izmed njenih konkurentov za enakovredne namembne kraje in storitve ter za iste datume.

Komisija si pridrži pravico, da uvede postopek preiskave za kakršno koli ugotovljeno neizpolnitev pogojev, določenih s to odločbo, in zlasti pogoja iz prvega pododstavka.

Pogoj iz prvega pododstavka je izpolnjen, če so vsak dan najnižje cene, ki jih objavi družba SNCM, višje od najnižjih promocijskih cen, ki jih objavi vsak izmed njenih konkurentov za enakovredne namembne kraje in storitve.

Pogoj iz prvega pododstavka se ne uporablja več, če cene navedenih konkurentov presežejo z inflacijo usklajene cene družbe SNCM, ki veljajo v referenčnem letu 1996.

Francija pošlje Komisiji vsako leto do 30. junija vse potrebne podatke, da dokaže, da je bil ta pogoj v predhodnem koledarskem letu dejansko izpolnjen za vse prevoze na Korziko ali z nje.

Člen 5

V skladu z obvezami, ki so jih v načrtu prestrukturiranja sprejeli francoski organi, je letno število povratnih voženj ladij na različnih pomorskih povezavah s Korziko do 31. decembra 2006 omejeno z zgornjimi mejami, določenimi v tabeli 3 te odločbe [1], razen v primeru izjemnih razlogov, za katere družba SNCM ni odgovorna in zaradi katerih bi morala nekatere povratne vožnje prenesti na druga pristanišča, in razen v primeru spremembe obveznosti javne službe, ki jih ima podjetje.

Člen 6

Franciji se dovoli finančna sanacija družbe SNCM s prvim izplačilom zneska 66 milijonov EUR od datuma vročitve te odločbe.

Do konca prestrukturiranja, to je do 31. decembra 2006, se lahko Komisija na predlog francoskih organov odloči, da naknadno odobri drugo izplačilo družbi SNCM, ki bo enako razliki med preostalimi 10 milijoni EUR in prihodkom od odprodaj, zahtevanih v členu 3, v skladu z načinom, določenim v navedenem členu.

Taka odločitev se lahko sprejme samo, če so bili ukrepi, zahtevani v členu 3, izvršeni, če dohodek od odprodaj ne presega 10 milijonov EUR in če so bili pogoji iz členov 2, 4 in 5 upoštevani, kar pa ne posega v pristojnost Komisije, da po potrebi zaradi neupoštevanja enega od teh pogojev uvede formalni postopek preiskave. V nasprotnem primeru se drugi obrok pomoči ne izplača.

Člen 7

Francija obvesti Komisijo v šestih mesecih od vročitve te odločbe o ukrepih, sprejetih za ravnanje v skladu s to odločbo.

Člen 8

Ta odločba je naslovljena na Francosko republiko.

[1] Glej Prilogo II te odločbe.

PRILOGA II

TABELA 3 IZ ODLOČBE IZ LETA 2003

Razvoj ponudbe družbe SNCM

	Število prevozov		Razpoložljiva mesta		Razpoložljivi linearni metri	
	2001	> 2003	2001	> 2003	2001	> 2003
Marseille–Korzika	1 881	[…]	1 723 050	[…]	1 469 000	[…]
Toulon–Korzika	187	[…]	303 650	[…]	0	[…]
Genovski zaliv	1 768	[…]	1 708 700	[…]	0	[…]
Vmesna vsota Evropa	3 836	3 067	3 735 400	2 357 500	1 469 000	[…]
Magreb	302	372	444 000	635 000	0	0
Skupaj	4 138	3 439	4 179 400	2 992 500	1 469 000	[…]